

19

IDAD A

CCIÓN C

BX2159

.P3

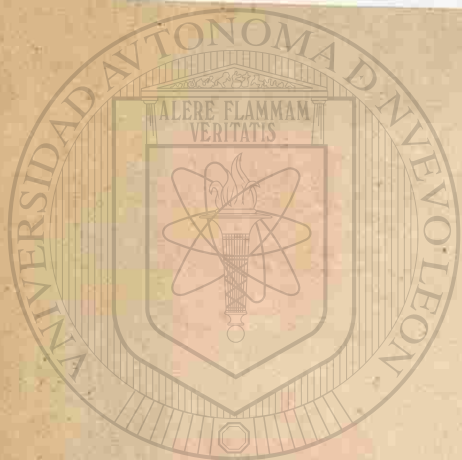
I4

C.1

007472

1080020509

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN

DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECAS

Ignacio Balboa
OFFICIA

DE

PASSIONE D. N. JESUCHRISTI

ET BEATISSIMÆ VIRGINIS MARIE

DE BONO CONSILIO,

A SS. D. N. PIO PAPA IX.

NOVISSIMÆ CONCESA.

Capilla Alfonso
Biblioteca Universitaria

MEXICI.

EX TYPOGRAPHIA M. MURGUÍA.

1872. 44267

UNIVERSIDAD DE NUEVO LEÓN

Biblioteca Vicerre y Tolca

EX LIBRIS
HEMETHERII VALVERDE TELLEZ
Episcopi Leonensis

Bx 2159

o P3

I4

FERIA TERTIA.

POST DOMINIC. SEPTUAGES.

ORATIONIS D. N. J. C.

IN MONTE OLIVETI.

DUPLEX MAJUS.

IN I. VESPERIS.

*Añe. et Capit. de Laud. Psalmi de Dñica.
et loco ultimi Psalm. Laudáte Dóminum om-
nes gentes.*

HYMNUS.

ASPICE, ut Verbum Patris a supernis
Sédibus cléms, et amóre flagrans,
Pérditis culpa génitis medéri.
Pergit Adámi.

007472

FONDO EPISCOPAL
VALVERDE Y TELLEZ

Flébilem mundi miserans ruínam,
Et volens nostros reparáre casus,
Orat, et prona véniam precátur
Fronte Magíster.

Flúctuat secum tot acérba volvens:
Hunc, ait supplex, Cálicem dolóris,
Mi Pater, transfer: tua sed volúntas
Non mea fiat.

Cum premat tristis pavor ima cordis,
Déficit languens Dominus; per artus
Sánguinis sudor fluit, atque guttis
Terra madéscit.

At celer summo véniens Olympo
Angelus Jesum récreat jacéntem;
Corpori vires redeunt, novóque
Róbore surgit.

Laus, honor Patri, genitæque Proli,
Cui datum Nomen super omne nomen,
Et Paracléto decus, atque virtus
Omne per ævum.
Amen.

V. Tristis est ánima mea.

R. Usque ad mortem.

AD MAGNIFICAT.

Aña. Pósisit génibus orábat dicens: Pa-
ter, si vis, transfer Calicem istum á me: ve-

rúmtamen non mea voluntas, sed tua fiat.
Oratio ut ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitator. Christum Jesum in monte Oli-
várarum orantem, * Venite, adorémus.

Psalm. Venite exultemus.

Hymn. Aspice, ut supra in Vesp.

In primo Nocturno.

Aña. Ante oratióem præpara animam
tuam, et noli esse quasi homo, qui tentat
Deum.

Psalmus 16.

EXAUDI, Dómine, justitiam meam: * inténde
deprecatióem meam.

Auribus pércipe oratióem meam: * non
in lábiis dolósis.

De vultu tuo júdicium meum pródeat: *
óculi tui videant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti, nocte: *
igne me examinásti, et non est invénta in
me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hómi-

num: * propter verba labiõrum tuõrum ego custodivi vias duras.

Pèrfice gressus meos in sèmitis tuis: * ut non moveántur vestigia mea.

Ego clamávi, quoniam exaudisti me Deus: * inclina aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirifica misericórdias tuas: * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus dexteræ tuæ custódi me: * ut pupillam oculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me: * à fácie impiõrum, qui me afflixérunt.

Inimici mei animam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt: * os eorum locutum est supérbiam.

Projicientes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam: * et sicut cátilus leónis hábitans in ábditis.

Exúrge, Dómine, præveni eum, et supplánta eum: * eripe ánimam meam ab impio, frámeam tuam ab inimicis manus tuæ.

Dómine, a paucis de terra dívide eos in

vita eõrum: * de absconditis tuis adimplétus est venter eõrum.

Saturáti sunt filii; * et dimissérunt reliquias suas párvulis suis.

Ego autem in justitia apparébo conspéctui tuo: * satiábor cum apparuérít glória tua.

Añã. Ante oratiõnem præpara ánimam tuam, et noli esse quási homo, qui tentat Deum.

Añã. Non impediáris oráre semper, et ne vereáris usque ad mortem justificári.

Psalmus. 27.

Ad te, Dómine, clamábo: Deus meus, ne sileas a me: * ne quando táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi, Dómine, vocem deprecationis meæ, dum oro ad te: * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus: * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo: * mala autem in córdibus eorum.

Da illis secúndum ópera eorum: * et secúndum nequitiam adinventiõnum ipsõrum.

Secúndum ópera mánuum eorum tribue illis: * redde retributiõnem eõrum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini,
et in ópera mánuum ejus * déstrues illos, et
non ædificábis eos.

Benedictus Dóminus: * quóniam exaudi-
vit vocem deprecaciónis meæ.

Dóminus adjútor meus, et protector
meus: * in ipso sperávit cor meum, et adjútu-
sum.

Et reflóruít caró mea: * et ex voluntáte
mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ: * et protéc-
tor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bé-
nedic hæreditáti tuæ: * et rege eos, et extólle
illos usque in ætérnum.

Aña. Non impediáris oráre semper, et ne
vereáris usque ad mórtém justificári.

Aña. Omnia quæcúmque petiéritis in ora-
tióne, credéntes, accipiétis.

Psalmus. 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce
mea ad Dóminum deprecátus sum.

Effúndo in conspéctu ejus oratióne
meam: * et tribulatióne meam ante ipsum
pronúntio.

In deficiéndo ex me spiritum meum: *
et tu cognovisti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam: * abscondé-
runt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram, et videbam: *
et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me: * et non est qui requirat
ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine: * dixi: Tu es spes
mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatióne meam: * quia
humiliátus sum nimis.

Libera me a persecuéntibus me: * quia
confortáti sunt super me.

Educ de custódia animam meam ad con-
fiténdum nomini tuo: * me expéctant justi,
donec retribuas mihi.

Aña. Omnia quæcúmque petiéritis in ora-
tióne, credéntes, accipiétis.

V. Tristis est ánima mea.

R. Usque ad mórtém.

De libro Tobia.

Lectio. I.

Cap. 12.

Bona est orátio cum jejúnio, et eleemósy-
na, magis quam thesauros auri recóndere:

quoniam eleemósyna a morte liberat, et ipsa est, quæ purgat peccáta, et facit invenire misericórdiam, et vitam ætérnam. Qui autem faciunt peccátum, et iniquitatem, hostes sunt animæ suæ. Manifesto ergo vobis veritatem, et non abscondam a vobis occultum sermonem. Quando orábas cum lácrymis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte supeliébas eos, ego obtuli oratiónem tuam Dómino. Et quia accéptus eras Deo; necesse fuit, ut tentátio probáret te.

R. In ómnibus gratias ágite, * Sine intermissióne oráte.

V. Hæc est enim volúntas Dei in Christo Jesu in omnibus vobis. * Sine intermissióne....

De Epistola B. Jacobi Apostoli.

Lectio II. Cap. 5.

ORATE pro ínvicem, ut salvémini; multum enim valet deprecátio justí assidua. Elias homo erat similis nobis passibilis, et oratióne orávit, ut non plúeret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex. Et rursum orávit, et Cœlum dedit plúviam, et ter-

ra dedit fructum suum. Fratres mei, si quis ex vobis erráverit a veritáte, et convérterit quis eum, scire debet quóniam qui convérterit fecerit peccatórem ab errore viæ suæ, salvábit animam ejus a morte, et opériet multitudinem peccatórum.

R. Cum stábitis ad orandum: * Dimittite, si quid habétis advérsus áliquem.

V. Ut et Pater vester, qui in Cœlis est, dimittat vobis peccáta vestra. * Dimittite....

De Epistola B. Pauli Apostoli ad Hebræos.

Lectio III.

Cap. 5.

CHRISTUS non semetipsum clarificávit, ut Póntifex fieret, sed qui locutus est ad eum: Filius meus es tu, ego hódie genui te. Quemádmodum et in alio loco dixit: Tu es Sacerdos in æternum secundum órđinem Melchisedech. Qui in diébus carnis suæ preces, supplicatiónesque ad eum, qui possit illum salvum fácere a morte, cum clamóre válido, et lácrymis ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia. Et quidem cum esset Filius Dei, didicit ex iis, quæ passus est, obediéntiam: et consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salutis ætérnæ, appellá-

tus a Deo Póntifex juxta órđinem Melchisedech.

R. Exaudivit Dóminus deprecationem meam. * Dominus orationem meam suscepit.

V. Clamavi in toto corde meo, exaudi me, Dómine. * Dominus. Gloria Patri. . . . Dominus.

In secundo Nocturno.

Aña. Cum orátiis, non éritis sicut hypócritæ qui amant in synagógis, et in ángulis plateárum stantes oráre, ut videántur ab hominibus.

Psalmus 42.

JUDICA me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta: * ab hómine iníquo et dolóso érué me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repulisti? et quare tristis incédo, dum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam et veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætificat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus Deus

meus: * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Aña. Cum orátiis, non éritis sicut hypócritæ qui amant in synagógis, et in ángulis plateárum stantes oráre, ut videántur ab hominibus.

Aña. Tu autem cum oráveris, intra in cubículum tuum: et clauso óstio, ora Patrem tuum in abscóndito.

Psalmus 63.

EXAUDI, Deus orationem meam cum deprecor: * a timóre inimici éripe animam meam.

Protexisti me a convéntu malignántium: * a multitudíne operántium iniquitátem.

Quia exacuerunt ut gládium linguas suas: * inténderunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos: * dixerunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecerunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum: * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes, qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et anuntiavérunt ópera Dei: * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperabit in eo: * et laudabúntur omnes recti corde.

Añã. Tu autem cum oráveris, intra in cubiculum tuum: et clauso óstio, ora Patrem tuum in abscondito.

Añã. Factum est autem in illis diébus, éxiit Jesus in montem oráre, et erat pernóctans, in oratióne Dei.

Psalmus 120.

LEVAVI óculos meos in montes: * unde véniet auxilium mihi.

Auxilium meum a Dómino: * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotióne pedem tuum: * neque dormitet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet: * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Añã. Factum est autem in illis diébus, éxiit Jesus in montem oráre, et erat pernóctans, in oratióne Dei.

V. Pater mi, si possibile est.

R. Tránseat a me calix iste.

Ex Tractátu S. Cypriáni Episcopi et Mártiris.

Lectio IV.

De oratione Dominica.

NEC verbis tantum, sed et factis Dóminus oráre nos dócuit, ipse órans frequénte, et déprecans, et quid facere nos oportéret, exémpli sui contestatióne démonstrans, sicut scriptum est: Ipse autem fuit secédens in solitudinem, et adórans. Et íterum: Exívit in montem oráre, et fuit pernóctans in oratióne

Dei. Quod si ille orábat, qui sine peccáto erat, quanto magis peccátos opórtet oráre? Et si ille per totam noctem júgiter vigilans, contínuis préciis orábat, quanto nos magis in frequentánda oratióne debémus nocte vigiláre? Orábat autem Dóminus, et rogábat non pro se: quid enim pro se innocens pre-carétur? Sed pro delictis nostris, sicut et ipse declárat, cum dicit ad Petrum: Ecce sátanas expetívit, ut vos vexáret quómodo tríticum: ego autem rogávi pro te, ne deficiat fides tua. Et póstmodum pro ómnibus Patrem deprecátur, dicens: Non pro his autem rogo solis, sed et pro illis, qui creditúri sunt per verbum ipsórum in me, ut omnes unum sint, sicut tu Pater in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint.

R. Simon, Simon ecce sátanas expec-tívit vos, ut cribráret sicut tríticum: * Ego autem rogávi pro te, ut non deficiat fides tua.

V. Et tu aliquándo convérsus, confirma fra tres tuos. * Ego autem.....

Ex Commentariis S. Anselmi Episcopi.

Lectio V.

Cap. 5.

In Epist. ad Hebræos.

Sicut verus Póntifex obtulit preces: nam in Evangélio sæpe légitur orásse: et máxime apud Lucam, qui Sacerdótis in eo descripsit persónam. Sed et quicquid ipsi egit in carne, preces, et supplicatiónes fuérunt pro homínibus. Tota vita sua Patrem orávit de resurrectione carnis suæ, ac de nostra salute, et instánte jam passióne obtulit supplicatiónes, id est, humíllimas, et instantíssimas oratiónes cum summa devotióne cordis, et affectiόne, quándo factus in agónia prólixius orábat, et factus est sudor ejus, sicut guttæ sanguinis decurréntis in terram. Et has preces, supplicatiónesque obtulit, id est, óbviavit Patri, per exauditiónem sibi obiánti. Obtulit eas ad eum, qui posset illum á morte salvum fácere, id est resuscitáre; ad eum, quem scivit esse sufficiéntem ut salváret eum, id est, immortálem, et impassibilem fáceret eripiéndó á morte, ut nec ánima remaneret in inférno, nec caro putrésce-ret in sepúlchro.

R. Oratio humiliántis se nubes penetrávit: * Et donec propinquet, non consolábitur.

V. Et non discedet, donec Altíssimus aspiciat. * Et donec.....

Lectio VI.

ET obtulit has cum clamore válido, id est, cum intentione piæ devotionis vehementissima, et efficacissima, ut quando prolixius orabat, et etiam cum lacrymis; quia in illa prolixa oratione credendus est, lacrymas effudisse, cum et guttæ sanguinis pro sudore decurrerent ab ejus corpore, et exauditus est, quia, quod quæsierat, accepit in resurrectione. Exauditus est, id est, extra numerum aliorum omnium auditus est, quoniam super omnem creaturam post laboris sui militiam à Pater sublimatus est, et hoc pro sui reverentia, id est, secundum hoc, quod ipse sicut Dei Filius, dignus est reverentia, et veneratione, vel pro sua reverentia in Deum, id est, propter quod ipse super omnia Patrem reveritus est, et honoravit. Sive pro sua reverentia, id est, sicut sua religio meruit sanguinis quoque ejus effusio potest intelligi clamor validus, in quo exauditus est pro sua reverentia ejusdem passionis. Reverentia est, quod sine peccato passus est sola charitate.

R. Fiant aures tuæ auscultantes, et oculi tui aperti. * Ut audias orationem servi tui.

Y. Quam ego oro coram te hodie, nocte, ac die. * Ut audias. . . . Glória. . . . Ut audias. . . .

In tertio Nocturno.

Añã. Tribulatio, et angustia invenerunt me: mandata tua meditatio mea est.

Psalmus 3.

DÓMINE, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, surceptor meus es: * glória mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamavi, * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum: * et exurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Dómini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Añā. Tribulatio, et angustia inveniunt me: mandata tua meditatio mea est.

Añā. Sustinui qui simul contristaretur, et non fuit, et qui consolaretur, et non inveni.

Psalmus 12.

USQUEQUO, Domine, oblivisceris me in finem? * Usquequo avertis faciem tuam a me?

Quamdiu ponam consilia in anima mea: * dolorem in corde meo per diem?

Usquequo exaltabitur inimicus meus super me? * respice, exaudi me, Domine Deus meus.

Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte: * nequando dicat inimicus meus: Prævalui adversus eum.

Qui tribulant me, exultabunt si motus fuero: * ego autem in misericordia tua speravi.

Exultabit cor meum in salutari tuo; cantabo Domino qui bona tribuit mihi; * et spallam nomini Domini Altissimi.

Añā. Sustinui qui simul contristaretur, et non fuit, et qui consolaretur, et non inveni.

Añā. Adhæsit pavimento anima mea, vivifica me secundum verbum tuum.

Psalmus 87.

DOMINE, Deus salutis meæ: * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea: * et vita mea inferno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendētib; in lacum: * factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in laeu inferiori: * in tenebris, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar: * oculi mei languerunt præ inopia.

Clamavi ad te, Domine, tota die: * expandi ad te manus meas.

Nunquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

Nūquid narrábit áliquis in sepúlcro mi-
sericórdiam tuam: * et veritátem tuam in
perditiónē?

Nūquid cognoscéntur in ténebris mirabi-
lia tua: * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómini, clamávi: * et mane
orátio mea præveniet te.

Ut quid Dómini repéllis oratióem meam: *
avértis fáciem tuam á me?

Páuper sum ego, et in labóribus á juven-
túte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum,
et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres
tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: *
circumdedérunt me simul.

Elongásti á me amicum et próximum * et
notos meos á miséria.

Añ. Adhæsit paviménto ánima mea, vi-
vífica me secúndum verbum tuum.

V. Vigilate, et oráte.

R. Ut non intrétis in tentatióem.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII.

Cap. 22.

In illo témpore: Engrésus Jesus ibat secún-
dum consuetúdinem in montem Olivárum.

Secúti sunt áutem illum, et discípuli. Et
réliqua.

Homilia S. Ambrosii Episcopi.

Lib. 10 Comment. in Luc. Cap. 22.

TRANSFER á me cálicem istum: quási homo
mortem recúsans, quási Deus senténtiam
suam servans. Opórtet enim mori nos sæ-
culo, ut resurgámus Deo, ut juxta divinam
senténtiam lex maledictiónis resoluta in ter-
ræ limum natúræ fine solvátur. Quod autem
ait: Non mea volúntas, sed tua fiat: suam ad
hómínem rétulit, Patris ad divinitátem. Vo-
lúntas enim hómínis temporalis, volúntas di-
vinitátis æténa. Non ália volúntas Patris,
ália Filií. Una enim volúntas, ubi una di-
vinitas. Disce támen Deo esse subjéctus, ut
non, quod ipse vis, éligas, sed quód Deo scias
esse placitúrum.

R. Véni in altitúdinem maris. * Et tem-
pésta demérsit me.

V. Salvum me fac, Deus, quóniam in-
travérunt aquæ usque ad ánimam meam. *
Et tempésta

Lectio VIII.

DEINDE verbórum ipsórum proprietátem considerémus. Tristis est, inquit, ánima mea. Et alibi: Nunc ánima mea turbáta est valde. Non ergo suscépiens, sed suscépta turbátur. Anima enim obnoxia passiónibus, divinitas líbera. Dénique spiritus promptus, caro autem infirma. Tristis autem est non ipse, sed ánima. Non est tristis sapiéntia, non divína substántia, sed ánima. Suscépit enim animam suam, suscépit corpus meum. Non me feféllit, ut aliud esset, et aliud videretur. Tristis videbátur, et tristis erat, non pro sua passióne, sed pro nostra dispersióne.

R. Intret in conspectu tuo oratio mea. *
Inclina aurem tuam ad precem meam.

V. Quia repleta est malis anima mea, et vita mea inferno appropinquavit. Inclina . . .
Gloria . . . Inclina . . .

Lectio IX.

DENIQUE ait: Perecutiam pastorem, et dispergentur oves gregis. Tristis erat quia nos párvulos relinquebat. Cæterum quam cons-

tanter se morti obtulerit, consequentia declarant: quandoquidem quærentibus occurrat, turbátos confirmavit, trépidos provocávit, prodítorem ósculi dignatióne suscepit. Nec illud distat à vero, si tristis erat pro persecutóribus suis, quos sciébat immánis sacrilégii pœnas datúros. Et ideo dixit: Transfer hunc cálicem à me; non quia Deus Dei Fílius mortem timebat, sed quia nec malos pro se perire volébat.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

et per Horas.

Aña. 1. Vénit Jesus cum discípulis suis in villam, quæ dicitur Géthsemani, et dixit illis: Sedéte hic, donec vadam illuc, et orem.

Psalm. Dóminus regnavit.

Aña. 2. Et assumpto Petro, et duóbus filiis Zebedæi, cœpit contristári, et mœstus esse.

Aña. 3. Tunc ait illis: Tristis est ánima mea usque ad mórtē: sustinéte hic, et vigilatæ mecum.

Aña. 4. Et progréssus pusillum, prócidit in faciē suam órans et dicens: Pater mi, si possíbile est, tránseat á me calix iste.

Aña. 5. Pater mi, si non potest hic Cáliz transíre, nisi bibam illum, fiat volúntas tua.

Capitulum.

Matth. 26.

VÉNIT Jesus ad discípulos suos, et invénit eos dormiéntes, et dicit Petro: Sic non potuístis una hora vigiláre mecum? Vigiláte, et oráte, ut non intrétis in tentatiónem.

HYMNUS.

VÉNIT é Cœlo Mediátor alto,
Quem sacri dudum cecinére vates:
Parce mœrori lacrymísque amáris,
Fília Sion.

Attulit mortem vetus hortus, unde
Culpa prodívit, novus iste vitam
Hortus en affert, ubi nocte Jesus
Pérmanet orans.

Víndicem placat Genitóris iram,
Réprimit fortí jaciénda dextra.
Fúlmina: occúrit scéleri expiándo

Sponte Redémptor.
Sic teret duros láqueos avérni,
Et diu cláusam reserábit aulam:
Nos ad ætérni révocans beáta
Gáudia Regni.

Laús, honor Patri, genitæque Proli,
Cui datum nomen super omne nomen,
Et Paracléto décus, atque virtus
Omne per ævum.—Amen.

Ÿ. Doce nos oráre.

R. Sic ergo vos orábitis.

AD BENEDICTUS.

Antiphona. Factus in agonía prolíus orábat; et factus est sudor ejus sicut gutæ sánguinis decurréntis in terram.

ORATIO.

DÓMINE Jesu Christe, qui in horto verbo, et exémplo nos oráre docuísti ad tentatiónum perícula superánda: concéde propítius; ut nos oratióni semper intéti, ejus copiósum fructum cónsequi mereámur. Qui vivis.

AD TERTIAM.

Antiphona. Et assumpto Petro, etc.

Capitulum. Vénit Jesus *ut supra.*

R. Trístis est * Anima mea. Trístis.

Ÿ. Usque ad mortem. Anima. Glória Patri, Trístis.

℣. Pater mi, si possibile est.
℞. Tráanseat a me calix iste.

AD SEXTAM.

Antiphona. Tunc ait illis, etc.

Capitulum. Luc. 21.

VIGILÁTE itaque ómni tēpore orántes, ut digni habeámini fúgere ista ómnia, quæ futúra sunt, et stáre ante Filium hóminis.

℞. Pater mi, * Si possibile est. Pater.....

℣. Tráanseat a me calix iste. Si possible le.... Glória Patri.... Pater mi.

℣. Vigiláte, et oráte.

℞. Ut non intrétis in tentatiónem.

AD NONAM.

Antiphona. Pater mi, etc.

Capitulum. Matth. 5.

ORATE pro persecuéntibus, et calumniántibus vos: ut sitis filii Patris vestri, qui in cælis est.

℞. Vigiláte: * Et oráte. Vigiláte....

℣. Ut non intrétis in tentatiónem. Et oráte. Glória Patri.... Vigiláte....

℣. Factus est sudor ejus.

℞. Sicut guttæ sánguinis.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis, et loco ultimi Psalmi.

Psalmus. 115.

CRÉDIDI propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excésu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósá in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus.

O Dómine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hostiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

℣. Factus est sudor ejus.

℞. Sicut guttæ sánguinis.

AD MAGNÍFICAT.

Añá. Ecce appropinquávit hora, et Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum.

FERIA TERTIA.

POST DOMINICAM SEXAG.

DE PASSIONE D. N. J. C.

DUPLEX MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Añã. Cálicem salutáris accípíam, et no-
men Dómini invocábo.

Psalm. 115. Crédidi, *ut in folio* 29.

Añã. Cum his, qui odérunt pacem, eram
pacíficus; dum loquébar illis, impugnábant
me grátis.

Psalmus 119.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi: * et
exaudivit me.

Dómini libera ánimam meam a labiis iní-
quis: * en a lingua dolósa.

Quid détur tibi, aut quid apponátur tibi: *
ad línguan dolósam?

Sagíttae poténtis acútæ, * cum carbónibus
desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongá-
tus est: habitávi cum habitántibus Cedar: *
multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram paci-
ficus: * cum loquébar illis, impugnábant me
grátis.

Añã. Cum his, qui odérunt pacem, eram
pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant
me grátis.

Añã. Ab homínibus iníquis líbera me
Dómine.

Psalmus 139.

ERIPÉ me, Dómine, ab hómine malo, * a
viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: *
tota die constituébant prælia.

Acuérunt línguas suas sicut serpéntis: *
venénium áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccató-
ris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus
meos: * abscondérunt superbi láqueum mihi.

Et fúnes extendérunt in láqueum: * juxta
iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: exáudi Dómine, vocem deprecationis meæ.

Dómine, Dómine, virtus salutis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desiderio meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórurn ipsórum operiet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem de- jicias eos: * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciét Dóminus júdicium ínopis: * et vindíctam pánperum.

Verúntamen justí confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Aña. Ab homínibus iníquis líbera me, Dómine.

Aña. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniqui- tem.

Psalmus 140.

DÓMINE clamávi ad te, exáudi me: * intén- de voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut insénsu in

conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrificium vespertínurn.

Pone, Dómine, custódiam ori meo: * et óstium circunstantiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malí- tiæ: * ad excusándas excusatiónes in pec- cátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non comunicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplá- citis eórum: * absórti sunt juncti petræ jú- dices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super ter- ram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus infér- num: * quia ad te Dómine, Dómine óculi mei, in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mi- hi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * sin- gularíter sum ego donec tránseam.

Aña. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Aña. Considerábam ad dexteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Psalm. 141. Voce mea etc., *ut in folio* 8.

Capitulum ut ad Laudes.

HYMNUS.

MERENTES óculi, spárgite lácrymas,
Et luctu résonent íntima córdium,
Illátas réfero Númini ab ímpiis
Poenas, et fera vúlnera.

Accínta, heu! gladiis turba satéllitum
Arréptum Dóminum fústibus ímpetit:
Nunc cædit eólaphis, nunc quátit hórridis
Divínium caput íctibus

Haud finis scéleri: tradítur ímprobo
Christus carnífici; nec mora, bárbarus
In Regem Súperum non timet ímpio
Ausu vértere dexteram.

Audíte, o pópuli: Númen amábile,
Manánte ex húmeris úndique sángine,
Lictóris rábidi sústinet ímpetum,

Et vocem premit innocens.

Quis non illácrymet? Jam nova cóndidit
Torménta indómitæ gentis iníquitas;

Infigit cérebro, proh dolor! éfferis
Sertum vépribus ásperun.

Heu crímen! trahítur fúnibus improbis
Funésti Dóminus supplicii ad locum,
Illie oppétiit fúnere, spíritum
Patri restítuens suo.

Passo pro mísseris tam fera vúlnera,
In terris résonet débita glória;
Sacrumque asídue Nomen in æthera
Humánum génus éfferat.—Amen.

Y. Oblatus est quia ipse voluit.

B. Et livore ejus sanati sumus.

AD MAGNIFICAT.

Aña. O vos omnes, qui transitis per
viam, attendite, et videte, si est dolor sicut
dolor meus.

Oratio ut ad Laudes;

In fine Hymnorum dicitur.

Sit laus Patri, ac Paráclito,
Natóque Patris único,
Nostræ dédit qui pródigus
Prétium salútis sánguinem.—Amen.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Regem Cruci-
fixum. * Venite, adorémus.

Salm. Veníte exultémus Domino, etc.

HYMNUS.

ASPICE, infámi Deus ipse ligno
Pendet, effuso mádidus cruóre,
Aspice, immíti manus alma clavo
Fínditur alte.

Hunc velut pravi scéleris minístrum,
Inter indignos médium latrónes,
Cerne: crudélis fuit ista gentis
Dira volúntas.

Pallet, heul vultus; caput ecce lassum
Fléctitur; cláuis oculis Redémptor
Spíritum sacro méritis onústum
Fúndit ab ore.

O cor, æs durum súperas, geméndo,
Ni scélus tergas: tua culpa Christum
Stúpiti affixit, tua culpa morti
Súbdidit atræ.

Sit Deo ætérnum decus omne in ævum,
Qui pius nostri géneris Redémptor,
Críminis labem míseris nocéntem
Sánguine tersit.—Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Astitérunt Reges terræ, et prin-

cipes convenérunt in unum advérsus Dómi-
num, et advérsus Christum ejus.

Psalmus 2.

QUARE fremuérunt Gentes: * et pópuli me-
ditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes con-
venérunt in unum * advérsus Dóminum, et
advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciá-
mus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irredébit eos; * et
Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua: * et in
furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo
super Sion montem sanctum ejus: * prædi-
cans præceptum ejus.

Dóminus díxit ad me: * Fílius meus es tu,
ego hódie génni te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hære-
ditátem tuam: * et possessionem tuam tér-
minos terræ.

Reges eos in vírga férrea: * et támquam
vas figuli confrínges eos.

Et nunc, reges, intelligite: * erudímini qui
judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exultáte
eí cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo iras-
cátur Dóminus: * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti
ómnes, qui confidunt in eo.

Aña. Astitérunt Reges terræ, et prin-
cipes convenérunt in unum advérsus Dómi-
num, et advérsus Christum ejus.

Aña. Multiplicáti sunt, qui trébulant me
multi insúrgunt advérsus me.

Psalm. 3. Dómine, quid multiplicáti, *ut*
in folio 19.

Aña. Diviserunt sibi vestiméнта mea, et
super vestem meam miserunt sortem.

Psalmus. 21.

DEUS, Deus meus, réspice in me, quare me
dereliquísti? * longé a salute mea verba de-
dictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non
exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam
mihí.

Tu áutem in sancto hábitas: * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri: * spera-
vérunt, et liberásti eos:

Ad te clamavérunt, et salvi fácti sunt: *
in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego áutem sum vermis, et non homo: *
oppróbríum hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, deriserunt me: * lo-
cúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * sal-
vum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ven-
tre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In
te proyéctus sum ex útero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu *
ne discésseris a me.

Quóniam tribulátio próxíma est: * quó-
niam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * táuri
píngues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum: * sicut leo
rápiens, et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispersa sunt
ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera li-
quéscens: * in medio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, et língua
mea adhæsit fáucibus meis: * et in púlverum
mortis deduxísti me.

Quóniam circumdederunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Foderunt manus meas, et pedes meos: * dinumeraverunt ómnia ossa mea.

Ipsi veró consideraverunt, et inspexerunt me: * divisérunt sibi vestiméta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem, Dómino, ne elongáveris auxiliium tuum a me: * ad defénsionem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam mean: * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio Ecclésiæ landábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecátióem páuperis.

Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes et saturabúntur: et lau-

dábunt Dóminum, qui requírunnt eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur, et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspéctu ejus: * univérse familiæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur géntium.

Manducaverunt et adoraverunt ómnes pingues terræ * in conspéctu ejus cadent ómnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt coeli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fécit Dóminus.

Añá. Divisérunt sibi vestiméta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

V. Oblátus est, quia ipse voluit.

R. Et livóre ejus sanáti sumus.

De Epístola B. Pauli Apostoli ad Romanos.

Lectio. I.

Cap. 5 et 6.

COMMENDAT charitátem suam Deus in nobis; quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus Christus pro nobis mórtuus

est: multo igitur magis nunc justificati in sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum. Si enim cum inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortem Filii ejus, multo magis reconciliati, salvi erimus in vita ipsius. Non solum autem, sed et gloriamur in Deo, per Dominum nostrum Jesum Christum, per quem reconciliationem accepimus. Si enim unius delicto mors regnavit per unum: multo magis abundantiam gratiae, et donationis et justitiae accipientes, in vita regnabunt per Jesum Christum.

R. Vinea mea electa, ego te plantavi, dicit Dominus, et tu facta es mihi nimis amara, * Quia parasti crucem Salvatori tuo.

V. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. * Quia.

Lectio II.

IGITUR sicut per unius delictum in omnes homines in condemnationem: sic et per unius justitiam in omnes homines in justificationem vitae. Sicut enim per inobedientiam unius hominis, peccatores constituti sunt multi: ita et per unius obedientiam justii constituentur multi. Lex autem subintravit, ut abunda-

ret delictum; ubi autem abundavit delictum, superabundavit gratia; ut sicut regnavit peccatum in mortem, ita et gratia regnet per justitiam in vitam aeternam, per Jesum Christum Dominum nostrum.

R. Ego eduxi te de Aegypto, demerso Pharaone in mare rubrum, et ante te praevi in columna nubis: * Et tu me tradidisti principibus sacerdotum, me deduxisti in praetorium Pilati.

V. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu.

Lectio III.

QUID ergo dicemus? Permanebimus in peccato, ut gratia abundet? Absit: qui enim mortui sumus peccato, quomodo adhuc vivemus in illo? An ignoratis, quia quicumque baptizati sumus in Christo Jesu, in morte ipsius baptizati sumus? Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem; ut quomodo Christus surrexit a mortuis per gloriam Patris, ita et nos in novitate vitae ambulemus. Si enim complantati facti sumus similitudini mortis ejus, simul et resurrectionis erimus. Hoc scientes quia vetus ho-

mo noster simul crucifixus est, ut destruat^r corpus peccati, et ultra non serviamus peccato. Qui enim mortuus est; justificatus est a peccato. Si autem mortui sumus cum Christo, credimus quia simul etiam vivemus cum Christo.

R. Ego propter te flagellavi Ægyptum cum primogénitis suis; * Et tu me flagellatum tradidisti. * Qui tamquam Agnus coram tondente se, obmutui; et non aperui os meum.

V. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? respónde mihi. * Et tu me. . . . Glória. . . . Qui tamquam Ageus. . .

In secundo Nocturno.

Añã. Inimici mei dixerunt mala mihi: quando morietur, et peribit nomen ejus?

Psalmus 40.

BEATUS qui intélligit super egénium et páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum doloris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitate ejus.

Ego dixi: Dómine, miserere mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi: * Quando morietur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur: * cor ejus congregávit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras: * et loquebatur in idípsum.

Advérsus me susurrábant ómnes inimici mei: * advérsus me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsus me: * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi, * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiómem.

Tu autem, Dómine, miserere mei, et resuscita me: * et retribuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo et usque in sæculum: * fiat, fiat.

Añã. Inimici mei dixerunt mala mihi: quando morietur, et peribit nomen ejus?

Añã. Alieni surrexerunt in me, et fortes quasi erunt animam meam.

Psalmus 53.

DEUS in nomine tuo salvum me fac: * et in virtute tua iudica me.

Deus exaudi orationem meam: * auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni surrexerunt adversum me, et fortes quasi erunt animam meam: * et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me: * et Dominus susceptor est anime mee.

Averte mala inimicis meis: * et in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi: * et confitebor nomini tuo Domine: quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: * et super inimicos meos despexit oculus meus.

Añã. Alieni surrexerunt in me, et fortes quasi erunt animam meam.

Añã. Conculcaverunt me inimici mei to-

ta die: adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

Psalmus 55.

MISERERE mei Deus, quoniam conculcavit me homo: * tota die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei tota die * quoniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diei timebo: * ego vero in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi: * non timebo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabantur: * adversum me omnes cogitationes eorum, in malum.

Inhabitabunt, et abscondent: * ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos: * in ira populos confringes.

Deus, vitam meam annuntiavi tibi: * posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Sicut et in promissione tua: * tunc convertentur inimici mei retrorsum.

In quacumque die invocavero te: * ecce cognovi quoniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua: * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu; * ut pláceam coram Deo in lúmíne vivéntium.

Añá. Conculcavérunt me inimíci mei tota die: advérsus me ómnes cogitatiónes eórum in malum.

V. Proprio Fílio suo non pepéruit Deus.

R. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

SERMO S. AUGUSTINI EPISCOPI.

Lectio IV.

Sermo 41. de Passione Dómini.

ADMONET nos, fratres charíssimi, ad solémitatem Domínicæ Passiósís dies ipse, in quo eam nec muta eleménta tacuérunt. Célebre tam lux fidei linguis hóminum, quam conclamavérunt étiam siléntia tenebrárum Dóminus noster in statéra crucis prétium nostræ salútis appéndit, et una morte univérsus mundum, sícut ómnium Cónditor, ita

ómnium Reparátor absolvit. Indubítanter enim credámus, quod totum mundum redémít, qui plus dedit, quam totus mundus valéret. Méritum enim redéptæ mercédis dígnitas insígnis prétii supergréssa est. Inter redéptum et rediméntem dispensátio fuit, compensátio non fuit. Qui ergo non habébat peccáta própria, digne delévit aliéna. Solus hic pia víctima pro ómnibus cécidit, ut ómnes leváret; et quia débitum solus non hábit, recte fœnus misericórdiæ pro debitóribus erogávit.

R. Ego propter te Chananaeorum reges percússi, et dedi tibi sceptrum regále: * Et tu dedísti cápiti meo spineam corónam, et percussísti arúndine caput meum.

V. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? Respónde mihi. * Et tu.

Lectio V.

PERPÉNDE inter hæc, qui talem pro nobis dedit pecúniam, qualem a nobis sit exactúrus usúram. In hac itaque die fides prophéticæ annuntiatiónis impléta est, ita dicentis: Corpus meum dedi percutiéntibus, et genas meas velléntibus, faciém meam non avérti a

foeditate sutorum. Suscepit mala nostra, ut tribueret bona sua. Hinc intelligamus, quantum hominem diligere dignatus sit ante culpam, quem sic diligit post ruinam. Agnosce, homo, quantum valeas, et quantum debeas; et dum tantam redemptionis tue perspicis dignitatem, ipse tibi indico peccandi pudorem. Ecce pro impio pietas flagellatur, pro stulto sapientia illuditur, pro mendace veritas necatur, damnatur justitia pro iniquo, misericordia afficitur pro crudeli, pro misero replatur sinceritas aceto, inebriatur felle dulcedo, addicitur innocentia pro reo, moritur vita pro mortuo.

R. Ego duxi te per desertum quadraginta annis, et manna cibavi te: * Et tu me cecidisti alapis et flagellis.

V. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? Responde mihi. * Et tu....

Lectio VI.

EXPAVIT scelus hominum natura rerum, et quem creatura rebellis non agnoscit, eum mundi Dominum tremens terra testatur, et caeli Regem sol fugiens confitetur. Chlomyde cocinea induitur, quia sanguine Marty-

rum suorum Ecclesiae corpus ornatur. Corona spinea capite ejus imponitur, quia punctio peccatorum nostrorum, quorum remissione Redemptoris gloria struitur, aridis tribulis comparatur. Studeamus nunc e diverso, ut membrorum vita capitis sit corona. Quod vero sitire se in cruce positus dicit, fidem incredulae gentis concupiscit, sed e contra acetum malitiae porrigunt, quia vinum sapientiae, quod a Deo acciperant peccando corruperant. Velum templi scinditur, quia Synagoga honore nudatur, observatio antiqua dissolvitur, Ecclesiae unitas praemonstratur. Monumenta aperiuntur, quia mortis jura jure superantur.

R. Ego exaltavi te magna virtute: * Et tu me suspendisti in patibulo Crucis.

* In qua expandi manus meas ad populum non credentem et contradicentem.

V. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? Responde mihi. Et tu..... Gloria Patri.... In qua expandi.....

In tertio Nocturno.

Añã. Filii hominum dentes eorum arma et sagittae, et lingua eorum gladius acutus.

Psalmus 56.

MISERERE mei Deus, miserere mei: * quoniam in te confidit anima mea.

Et in umbra alarum tuarum sperabo: * donec transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum Altissimum: * Deum, qui benefecit mihi.

Misit de caelo, et liberavit me * dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam, et veritatem suam: * et eripuit animam meam de medio catulorum leonum: dormivi conturbatus.

Filii hominum dentes eorum arma et sagittae: * et lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super caelos Deus: * et in omnem terram gloria tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis: * et incurvaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam: * et incidérunt in eam.

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum: * cantabo, et psalmum dicam.

Exurge gloria mea, exurge psalterium et cithara: * exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis Domine: * et psalmum dicam tibi in gentibus.

Quoniam magnificata est usque ad caelos misericordia tua: * et usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super caelos Deus: * et super omnem terram gloria tua.

Añã. Filii hominum dentes eorum arma et sagittae, et lingua eorum gladius acutus.

Añã. Intenderunt arcum rem amarum, ut sagittent in occultis immaculatum.

Psalm. 63. Exaudi, Deus orationem meam cum deprecor *ut in folio 13.*

Añã. Factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Psalm. 87. Domine Deus salutis meae, *ut in folio 21.*

V. Factus est obediens usque ad mortem.

R. Mortem autem Crucis.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII.

Cap. 19.

IN illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

84 *in Cap. 19 Joannis.*

SCIENS Jesus omnia consummata, ait: Sitio:

etiam hoc verbo prophetiam implens. Tu autem adstantium pravitatem intellige; nam licet innumeros habeamus inimicos, qui nos gravissime persecuti sint, cum tamen interim eos videmus, flectimur misericordia. Hi vero nil moti, magis efferantur, et irrident, acetumque in sponsia porrigunt, ut bibat tanquam reus: nam propter hoc hyssopum additur, quo gustato, mortuus est. Vides quam non perturbate, et quam potenter omnia transigentem? Quod et prossequens ostendit: cum enim omnia consummata essent, inclinato capite, quod afixum non erat, tradidit spiritum, hoc est, expiravit.

R. Ego te potavi aqua salutis de petra: * Et tu me potasti felle, et aceto.

V. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. * Et tu.

Lectio VIII.

Atqui non post inclinatum caput spiratur, sed post expirationem caput inclinatur. Hic autem contra accidit; per quod ostendit eum Evangelista esse omnium Dominum. Judaei autem camelum devorantes et culicem excolantes, tantum nefas ausi, de die consulant: Quoniam Parasceve erat, ut non

remanerent in cruce corpora sabbato, rogarunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura. Vides quanti sit veritas? Per ea quae illi faciunt, prophetia impletur, alia enim ex hoc manifestata est. Venierunt ergo milites, et aliorum fregit crura, non Christi; sed ad Judaeorum gratiam conciliandam latus ejus lancea aperuerunt, et mortuo adhuc insultant. O pessimam voluntatem ac scelestissimam!

R. Ego ante te aperui mare; * Et tu aperuisti lancea latus Salvatori tuo: * Qui redemit mundum in sanguine suo.

V. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et. Gloria Patri. Qui.

Lectio IX.

NOLI tamen perturbari, dilectissime: quae enim malo illi animo patrarunt, veritati consentiebant, Prophetia hinc impleta est, iniquiens: Videbunt in quem transfixerunt. Neque hoc tantum, sed non credituris fuit fidei argumentum, ut Thomae, et qui cum eo erant. Ad haec et arcantum mysterium consummatum est: exivit enim sanguis et aqua. Non casu et simpliciter hi fondes

scaturiérunt, sed quóniam ex ambóbus Ecclésia constitúta est. Sciunt hoc initiáti, per aquam enim regenerati, ságuine et carne nutriti sunt. Hinc mystéria ortum habent, ut quóties ad admirándum cálicem accédís, tanquam ab ipso látere háuriens, accédas.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas.

Aña. 1. Fui flagellátus tota die, et castigatio mea in matutínis.

Psalm. Dóminus regnávít.

Aña. 2. Veni ad montem myrrhæ, et ad collem thuris: tanquam agnus ad occisiónem ductus obmútui, et non apéruí os meum.

Aña. 3. Foderunt manus meas, et pedes meos: dinumeráverunt ómnia ossa mea.

Aña. 4. Consolántem me quæsívi, et non invéni: dedérunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto.

Aña. 5. Cum accepísset Jesus acétum, dixit: Consummátum est; et inclináto cápíte emísit spíritum.

Capitulum.

Philíp. 2.

FRATRES: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu, qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo, sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem áutem crucis.

HYMNUS.

SEVO dolórum túrbine
Jactátur atris óbrutus
Pœnis, acérba sústinens
Redémptor affixus Cruci.

Pedes manúsque horríbili
Clavi cruéntant vúlneré;
Cor, vultus, artus, péctora
Sacro redúndant ságuine.

Flet, orat, et clámans obit;
Cor Matris íctum cóncidit:
Heu Mater! Heu Fíli! dolor
Ingrata frángat péctora.

Móntes, sepúlera, saxáque
Scindúntur árva, flúmina,

Rupes, et æquor contrémunt,
Templique velum scinditur.

Sol, luna, cœlum, sidera
Plángunt: et órbitis íngemít:

O vos viri, vos párvuli,

Nuptæ, puellæ plángite.

Adstáte mœréntes cruci,

Pedes beátos úngite;

Laváte fletu, térgite

Comis, et ore lámbite.

Tu charitátis víctima,

Ut nostra tóllas crímina,

Nobis salúbri pérficis

Adoptiónem sánguine.

Nostra ergo pax et gáudium,

Sis vita, Jesu, et præmium,

Sis dúctor, et lux in via,

Mérces, coróna in pátria.—Amen.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquítá-
tes nostras.

℞. Et attrítus est propter scélera nostra.

AD BENEDICTUS.

Añã. Ad Jesum áutem cum venissent,
ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt
ejus crura; sed unus mílitum lancea latus ejus
aperuit, et contínuo exivit ságuis, et aqua.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui humano
géneri, ad imitándum humilitátis exéplum,
Salvatórem nostrum carnem súmere, et cru-
cem subíre fecísti: concéde propítius, ut, si-
cut solémnem commemoratióem Passiõnis
ejus celebrámus, ita et paciéntiæ ipsius há-
bére documénta, et resurrectiõnis consórtia
mereámur. Per eúndem Dóminum.

AD PRIMAM.

In ℞. brevi dicitur. ℣. Qui pro nobis pati
dignátus es.

AD TERTIAM.

Añã. Veni ad montem mirrhæ.

Cap. Fratres: Hoc enim.

℞. Oblátus est, * Quia ipse voluit. Oblá-
tus est.

℣. Et livóre ejus sanati sumus. * Quia
ipse. Glória Patri. . . . Oblátus.

℣. Proprio Fílio suo non pepércit Deus.

℞. Sed pro nobis ómnibus trádedit illum.

AD SEXTAM.

Aña. Foderunt.*Capitulum.**Zach. 13.*

QUI sunt plagæ istæ in médio manuum tuarum? Et dicet: his plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.

R. Proprio Filio suo: * non pepercit Deus. * Proprio Filio. . . . *V.* Sed pro nobis omnibus tradidit illum. * Non pepercit Deus.

Glória Patri . . . Proprio.

V. Factus est obediens usque ad mortem.

R. Mortem autem crucis.

AD NONAM.

Aña. Cum accepisset.*Capitulum.**Isaie 53.*

GENERATIONEM ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium, propter scelus populi mei percussi eum.

R. Factus est obediens. * Usque ad mortem. Factus est. . . . *V.* Mortem autem crucis. * Usque ad mortem. Glória Patri. . . . Factus est. . . .

V. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

R. Et attritus est propter scelera nostra.

IN II VESPERIS.

Omnia ut in primis præter sequentia.

V. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

R. Et attritus est propter scelera nostra.

AD MAGNIFICAT.

Aña. Depónens Joseph corpus Jesu involvit síndone, et pósuit eum in monumento exciso: fuit planctus magnus in illa die: mulieres autem sedentes contra sepulcrum dolébant, sicut doléri solet in morte primogéniti.

FERIA SEXTA

POST CINERES.

SS. SPINÆ CORONÆ D. N. J. C.

DUPLEX MAJUS.

AD VESPERAS.

Añæ. et Capit. de Laudibus Psalmi de Dominica et loco ultimi Psalmi. Laude Dóminum omnes gentes.

HYMNUS.

EXITE, Sion filiæ,
Regis pudicæ vírgines,
Christi coronam cernite,
Quam mater ipsa téxuit.
Horret revulsis crínibus
Spinis cruentátum caput,
Et vultus illi decolor
Mortem propínquam respicit.
Quæ terra sulcis ínvia,
Dumis rigens et séntibus,

Lugúbre munus prótulit?
Quæ sæva méssuit manus?
Christi rubéscens ságuine
Acúleos mutat rosis,
Palmámque vincens frúctibus,
Spina est triúmphis áptior.

Culpis satæ mortálium
Te, Christe, spinæ vúlnerant,
Evélle nostras córdibus
Tuásque nostris ínserere.

Virtus, honor, laus, glória,
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.—Amen.

V. Plecténtes coronam de spinis.
R. Posuérunt super caput ejus.

AD MAGNIFICAT.

Añæ. Egredímimi et vidéte, filiæ Sion,
regem Salomónem in diadémate, quo coronávit eum mater sua, parans crucem Salvatóri suo.

Oratio ut ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Regem spinis coronátum, * Venite, adorémus.

Omnia ut in primis præter sequentia.

Psalm. Venite, exultemus.
Hymnus. Exite, ut supra.

In primo Nocturno.

Añã. Erit tanquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, et fructum suum dabit in tempore suo.

Psalmus I.

BEATUS VIR, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit: * et in cathedra pestilentiae non sedit.

Sed in lege Domini voluntas ejus: * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum: * quod fructum suum dabit in tempore suo.

Et folium ejus non defluet: * et omnia quaecumque faciet, prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: * sed tanquam pulvis, quem projicit ventus a facie terrae.

Ideo resurgent impii in iudicio: * neque peccatores in consilio justorum.

Quoniam nobis Dominus viam justorum: * et iter impiorum peribit.

Añã. Convenérunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Psalm. 2. Quare fremuerunt, ut in folio 37.

Añã. In tribulatione dilatasti mihi.

Psalmus 4.

CUM invocarem, exaudivit me Deus justitiae meae: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei: * et exaudi orationem meam.

Filii hominum, usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quaeritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiae, et sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti laetitiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiám, et requiés-
cam.

Quómiam tu Dómine, singuláriter in spe *
contituísti me.

Añã. In tribulatióne dilatásti mihi.

V. Glória et honóre coronásti eum, Dó-
mine.

R. Et constituísti eum super ópera má-
nuum tuárum.

De Isaia prophéta.

Lectio I.

Cap. 53.

Quis credidit auditui nostro, et bráchium Dó-
mini cui revelátum est? Et ascéndet sicut vir-
gúltum coram eo, et sicut radix de terra si-
fiénti. Non est spécies ei, neque decor: et
vidimus eum, et non erat aspéctus, et desi-
derávimus eum: despéctum, et novíssimum
virórum, vírum dolórum, et sciéntem infir-
mitátem: et quasi absconditus vultus ejus
et despéctus, unde nec reputávimus eum.
Veré languóres nostros ipse tulit, et dolóres
nostros ipse portávit: et nos putávimus eum
quasi leprósum, et percússum a Deo, et hu-

miliátum. Ipse autem vulnerátus est prop-
ter iniquitátes nostras, attrítus est propter
scélera nostra, disciplina pacis nostræ super
eum, et livóre ejus sanáti sumus.

R. Maledícta terra in ópere hóminis; *
Spinas et tribulos germinávit Christo.

V. Quia comédit Adam de lingno, ex quo
præcéperat Deus ne coméderet. . . . Spínas.

Lectio II.

OMNES NOS quasi oves errávimus, unusquis-
que in viam suam declinávit: et pósuit Dó-
minus in eo iniquitátem ómnium nostrum.
Oblátus est quia ipse vóluit, et non apéruit
os suum: sicut ovis ad occisióne ducétur,
et quasi agnus coram tondénte se obmutés-
cet, et non apériet os suum. De angústia et
de iudicio sublátus est: generatióne ejus
quis enarrábit? Quia abscíssus est de terra
vivéntium: propter scelus pópuli mei per-
cússi eum.

R. Appáruit Moysi Dóminus in flamma
ignis de médio rubi: * Et vidébat, quod ru-
bus ardéret, et non comburerétur.

V. Dixit ergo Moyses: Vadam, et vidé-
bo visióne hanc magnam. Et vidébat.

Lectio III.

Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua: eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: si posuérit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quod laborávit ánimá ejus, vidébit et saturábitur; in sciéntia sua justificábit justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit.

R. Ecce ignis et ligna, Deus providébit sibi * Víctimam holocáusti.

V. Levávit Abraham óculos suos, vidítque post tergum ariétem inter vepres hæréntem. Víctimam. Glória Patri, Víctimam.

In secundo Nocturno.

Añá. Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti me.

Psalms 5.

VERBA mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine mané exáudies vocem meam.

Mané astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus vólens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te málnus: * neque permanébunt injusti ante óculos tuos.

Odísti ómnes, qui operántur iniquitátem: * perdes ómnes, qui loquuntur mendácium.

Virum sánguinum, et dolósum abominábitur Dóminus * ego autem in multítudine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum: linguis suis dolóse agébant: * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatióibus suis, secúndum multítudinem impietátum eórum expelle eos: * quóniam irrítáverunt te Dómine.

Et læténtur ómnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Añã. Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti me.

Añã. Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum.

Psalmus 8.

DÓMINE Dóminus noster, * quám admirá-
bile est nomen tuum in univérſa terra!

Quóniam elévata est magnificéntia tua *
super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti
laudem propter inimícos tuos, * ut destruas
inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digi-
tórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu
fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? *
aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eam pauló minus ab Angelis;
glória et honóre coronásti eum: * et consti-
tuísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves
et boves univérſas, însuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pices maris, * qui pe-
rámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admi-
rábile est nomen tuum in univérſa terra!

Añã. Minuísti eum paulo minus ab An-
gelis, glória et honóre coronásti eum.

Añã. Peccatóres intendérunt arcum, pa-
ravérunt sagíttas suas in pháretra, ut sagít-
tent justum.

Psalmus 10.

IN Dómino confído: quómo do dicitis animæ
meæ: * Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt ar-
cum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, *
ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: *
justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dómi-
nus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pál-
pebræ ejus intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum et ímpium: *
quí autem diligit iniquitátem, odit animam
suam.

Pluet super peccátos láuqueos: * ignis,

et sulphur, et spírítus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias dílexit: æquitátém vidit vultus ejus.

Añá. Peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, ut sagíttent justum.

V. Posuísti, Dómine, super caput ejus.

R. Coronám de lápide pretiósó.

SERMO S. BERNARDI ABBATIS.

Lectio IV.

Sermo 2 in Epiph. Dómini.

EGREĐÍMINI, filiæ Sion: vobis dícimus filiæ Sion, ánimæ sæculáres, débiles, delicátæ filiæ, et non filii, in quibus nihil est fortitúdinis, nihil est virílis ánimi. Egredímini de sensu carnís ad intelléctum mentis, de servitúte carnális concupiscéntiæ ad libertátém spirítuális intelligéntiæ. Egredímini de terra vestra, et de cognatióne vestra, et de domo patris vestri, et vidéte regem Salomónem in diadémate, quo coronávit eum mater sua, in coroná paupertátis, in coroná misériæ: síquidem coronátus est et a novérca sua coroná-

spínea, coroná misériæ, coronándus a familia sua coroná justítiæ, quando exhibunt Angeli, et tollent de regno ejus ómnia scándala, quando véniet ad júdicium cum senióribus pópuli sui, cum pugnábit pro eo orbis terrárum advérsus insensátos. Coronat eum et Pater coroná glóriæ, sicut ait Psalmista: Glória et honóre coronásti eum, Dómine. Vidéte eum, filiæ Sion, in diadémate, quo coronávit eum mater sua.

R. Cum apparuérit Princeps pastórum, quo percússo, dispérsæ sunt oves gregis, * Percipiétis immarcescibilem glóriæ coronám.

V. Cum fécerit grande convívium, ut osténdat divítias glóriæ regni sui. Percipiétis.

Lectio V.

Serm. 42 in Cantit.

EGO, fratres, ab ineunte mea conversiÓne, pro acérvo meritórum, quæ mihi deesse sciébam, mihi fascículum colléctum ex ómnibus anxietátibus et amaritudínibus Dómini mei collígere, et inter úbera mea collocáre curávi. Memóriam abundántiæ suavítatis ho-

rum eructábo quoad víxero: in ætérnum non oblivíscar miseratiónes istas, quia in ipsis vivificátus sum. Mihi hic salutáris fascículus servátus est: nemo tollet eum á me, inter úbera mea commórabitur. Hæc medítári dixi sapiéntiam, in his justítiæ mihi perfectiónem constítui, in his plenitúdinem sciéntiæ, in his divítias salutis, in his cópias meritórum. Ex his mihi intérdum potus salutáris amaritúdinis, ex his rursum suávis unctio consolationis. Hæc me érigunt in adversis, in próspéris réprimunt, et inter læta tristiáque vitæ præsentis via régia incedénti tutum præbent utrobíque ducátum, hinc inde mala imminéntia propulsádo: hæc mihi conciliant mundi Júdicem, dum treméndum potestátibus, mitem humilémque figúrant, dum non solum placábilem, sed et imitábilem repræséntant eum, qui inaccessibilis est principátibus, terríbilis apud reges terræ.

R. Accépit regnum decóris * Et diadé-
ma speciéi.

V. Deus exaltávit illum, et dedit illi
nomen, quod est super omne nomen. Et....

Lectio VI.

Hæc própterea mihi in ore fréquenter, sicut vos scitis: hæc in corde semper, sicut Deus scit; hæc stylo meo ádmodum familiária, sicut appáret; hæc mea sublímior ínterim philosophía, scire Jesum, et hunc crucifixum. Non requíro, sicut sponsa, ubi cubet in merídie, quem lætus ampléctor mea inter úbera commorántem. Non requíro, ubi pascat in merídie, quem intúeor Salvátorem in cruce. Illud sublímius, istus suávis: panis illud, hoc lac: hoc víscera réficit parvulórum, hoc replet úbera matrum, et ídeo inter úbera mea commorábitur. Hunc et vos dilectíssimi, tam diléctum fascículum collígite vobis, hunc medúllis inséríte cordis, hoc muníte áditum pectoris, ut et vobis ínter úbera commorétur. Si enim ante óculos habueritis quem portátis, pro certo vidéntes angústias Dómini, lévius vestras portábítis, ipso auxiliánte Ecclésiæ Sponso, qui est super ómnia Deus benedíctus in sæcula. Amen.

R. Arcam de lignis Setim deaurábis auro mundíssimo íntus et foris: * Faciésque supra corónam áuream per circuitum.

¶. Ponas in arca testificatióne, quam dabo tibi. Faciésque. Glória Patri. Faciésque.

In tertio Nocturno.

Añã. Ingréssus sine mácula, et operátus justítiam, coronátus est in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

DÓMINE, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiésceat in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam.

Qui loquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in língua sua.

Nec fecit próximo suo malum, * et opprobrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad nihilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * tímentes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Añã. Ingréssus sine mácula, et operátus justítiam, coronátus est in monte sancto tuo.

Añã. Super caput ejus coronam de lápide pretiósos posuisti, Dómine.

Psalmus 20.

DÓMINE, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuisti ei: * et voluntáte labiórú ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuisti in cápite ejus coronam de lápide pretiósos.

Vitam petiit a te: * et tribuisti ei longitúdinem diérú in sæculum, et in sæculum, sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimicis tuis: * dextera tua invéniat ómnes, qui te odérunt.

Pones eos ut cūlbanum ignis in tēpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantá-
bimus et psallémus virtútes tuas.

Añã. Super caput ejus corónam de lápi-
de pretiósó posuísti, Dómine.

Añã. Adversus eos, qui trébulant me,
impinguásti in óleo caput meum.

Psalmus 22.

DÓMINUS regit me, et nihil mihi déerit, *
in loco pascuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectionis educávit me: *
ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, *
propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ
mortis, non timébo mala: * quóniam tu me-
cum es.

Virga tua, et báculus tuus: * ipsa me
consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * ad-
vérsus eos, qui trébulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et ca-
lix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * óm-
nibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in
longitúdinem diérum.

Añã. Advérsus eos, qui trébulant me,
impinguásti in óleo caput meum.

V. Coróna áurea super caput ejus.

R. Exprésa signo sanctitátis.

Léctio Sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio VII.

Cap. 19.

In illo tēpore: Appréhendit Pilátus Je-
sum, et flagellávit. Et mílites plecténtes
corónam de spinis imposuérunt cápiti ejus.
Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbátis.

Ex serm. 50 de diversis.

VIDÉTE, filiæ Sion, Regem Salomónem. Non

dicat Ecclesiásten, aut Ididam. Nam et his nomínibus appellátus est rex ille, et significat Jesum Christum, nostrum verum Salomónem, qui est Sálomon, id est, pacíficus in exílio: Ecclesiástes, id est, concionátor in iudicio: Idida, id est, diléctus Dómini in regno, ubique rex. In exílio mansuétus, in iudicio justus, in regno gloriósus. In exílio amábilis, in iudicio terríbilis, in regno adorábilis. In diadémate, quo coronávit eum mater sua. Est autem hæc coróna misericórdiæ, et in hac imitábilis. Coronávit eum et novérca sua coróna misériæ, et in hac contemptíbilis. Synagógam loquor, quæ se ei non matrem exhibuit, sed novécam.

R. Fácies altáre ad adoléndum thymiáma de lignis Setim: * Fáciésque ei coronam aureólam per gyrum.

V. Ponésque altáre contra velum coram propitiatório. Fáciésque.

Lectio VIII.

CORONABIT eum familia sua coróna justítiæ, et in hac terríbilis: coronat eum Pater suus coróna glóriæ, et in hac desiderábilis. Videant ergo eum peccátóres in coróna misériæ, id est, spínea, et compungántur: videant

eum filiæ Sion, ánimæ affectuósæ, in coróna misericórdiæ, et imiténtur. Vidébunt eum ímpii in coróna justítiæ, et períbunt: vidébunt eum Sancti in coróna glóriæ, et perpetuáliter gaudébunt. Coronántur quídem et álíi imitátóres ipsíus, sed hoc ex indústria adjúti per gratiam. Solus iste a matre coronátus est, qui solus eum ordinátis affectiónibus tanquam sponsus e thálamo procéssit ex útero matris.

R. Christus sciens dolórem et infirmitátem, spinis coronátus: * Ipse est, qui coronat vos in misericórdia et miseratióibus.

V. Vulnerátus propter iniquitátes nostras, attrítus propter scélera nostra, cujus livóre sanáti sumus. Ipse. Glória. Ipse.

Nona lectio dicitur de Homilia Feriæ.

AD LAUDES

et per Horas.

Aña. 1. Diléctus meus cándidus et rubicúndus, comæ cápitis ejus sicut púrpura regis víncta canálibus. *Psalm.* Dóminus regnavit.

Aña. 2. Requiévit super eum spíritus

timóris Dómini: coróna sapiéntiæ et exultatiónis decorávit illum.

Aña. 3. Induit eum Dóminus vestiméntis salútis, et indumento justítiæ quasi sponsum decorátum coróna.

Aña. 4. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur.

Aña. 5. Rex ætérnæ glóriæ pro nobis coronátus benedíctet corónæ anni benignitátis suæ.

Capítulum.

EGREDDIMINI et vidéte, filie Sion, regem Salomónem, in diadémate, quo coronávit illum mater sua.

HYMNUS.

LEGIS figúris píngitur
Christi coróna nóbilis;
Impléxa spinis víctima,
Ardénsque testátur rubus.
Arcam coróna cínxerat,
Mensæque sacrum círculum,
Arámque thure fúmidadam,
Coróna néctit ámbiens.

Cant. 3.

Christi dolórum cónscia,
Salve, coróna glóriæ,
Gemmis et áuro pulchrior,
Vincens corónas síderum.

Virtus, honor, laús glória
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.—Amen.

V. Eris coróna glóriæ in manu Dómini.

R. Et diadéma regni in manu Dei tuí.

AD BENEDICTUS.

Aña. Exívit Jesus pórtans spíneam corónam, et purpúream vestiméntum.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus, omnipotens Deus, ut qui in memóriam passiónis Dómini nostri Jesu Christi, Corónam ejus spíneam venerámur in terris, ab ipso glória et honóre coronári mereámur in cœlis: Qui tecum.

AD TERTIAM.

Aña. Requiévit super eum.

Cap. Egredimini, *ut supra.*

R. br. Eris coróna glóriæ * In manu Dómini. Eris. *Ÿ.* Et diadéma regni in manu Dei tui. In manu . . . Glória . . . Eris. *Ÿ.* Glória et honóre coronásti eum, Dómine. *R.* Et constituísti eum super ópera manum tuárum.

AD SEXTAM.

Aña. Induit eum.

Capitulum.

Apoc. 6.

Vidi, et ecce equus albus, et qui sedébat super illum, habébat arcum, et data est ei coróna, et exívit vincens, ut víceret.

R. br. Glória et honóre * coronásti eum, Dómine. Glória. *Ÿ.* Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti . . . Glória Patri . . . Glória.

Ÿ. Tuam corónam adorámus, Dómine.

R. Tuam gloriósam recólimus passiónem.

AD NONAM.

Aña. Rex ætérnæ glóriæ.

Capitulum.

Isaia 28.

IN die illa erit Dóminus exercítuum coróna glóriæ; et sertum exultatiónis resíduo pó-puli sui.

R. br. Tuam corónam * Adorámus, Dómine. Tuam. *Ÿ.* Tuam gloriósam recólimus passiónem. Adorámus. Glória. Tuam.

Ÿ. Plecténtes corónam de spinis.

R. Posuérunt super caput ejus.

IN II VESPERIS.

Omnia dicuntur ut in primis.

AD MAGNÍFICAT.

Aña. Et genu flexo ante eum, illudébant ei, dicéntes: Ave Rex Judæórum: et ex-puéntes in eum, accéperunt arúndinem, et percutiébant caput ejus.

FERIA SEXTA

POST DOMINICAM I. QUADRAGESIMÆ.

DE LANCEA ET CLAVIS DOMINI N. J. C.

DUPLEX MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Añce. et Capit. de Laudib. Psalmi de Dominica et loco ultimi Psalmi. Laudate Dóminum omnes gentes.

HYMNUS.

QUÆNAM língua tibi, o Lancea, débitas
Grates pro mérito est apta repéndere?
Christi vivíficum namque áperis latus,
Unde Ecclésia náscitur.

Hæc est Heva viri de látere éxiens,
Olli membra gravis dum sopor óccupat;
Hanc quippe alter Adam, corde scaténtibus
Unda et ságuine, prócreat.

O clavi, æqua manet vos quoque grátia,
Christi quando sacris ártubus ínsiti,

Delétum Dómini ságuine figitis,
Mortis chirógraphum cruci.

Te, Jesu, Súperi láudibus éfferant,
Qui clavórum áditus, signáque Lanceæ
In cœlo rélines, vivus ubi ímperas,
Cum Patre atque Paráclito.—Amen.

Ÿ. Fodérunt manus meas et pedes meos.

℞. Dinumeravérunt ómnia ossa mea.

AD MAGNIFICAT.

Añce. Delens quod advérsus nos erat
chirógraphum decréti, quod erat contrárium
nobis, et ipsum tulit de médio, affigens illud
Cruci.

Oratio ut ad Laudes.

In fine Hymnórum dicitur: Clavis foráto et
Lancea *ut infra ad Matut.*

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Lancea et Clavis
vulnerátum, * Veníte adorémus.

Psalm. Veníte exultémus.

HYMNUS.

SALVÉTE, Clavi et Lancea
Squalóre nuper óbsita,

Quæ mersa Christi corpore,
Almo rubetis sanguine.

Vos ad scelus Judæica
Elégerat perfidia:

Sed in sinistra gratiæ
Vos vertit e cœlo Deus.

Nam quot sacratis artibus
Sculpsistis olim vulnera,
Et tot reclusis fontibus
Dona effluunt cœlestia.

Clavis forato et Lancea,
Jesu, tibi sit gloria,
Cum Patre et almo Spiritu,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

Si omissus sit Hymnus ad Vesperas, dicatur ad Matutinum, et Hymnus Matutini conjungatur cum Hymno ad Laudes.

In primo Nocturno.

Añã. Ad Jesum autem cum venissent, non fregérunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit.

Psalm. 1. Beatus vir, *ut in folio 64.*

Añã. Exiit sanguis et aqua; et qui vidit, testimonium perhibuit, et verum est testimonium ejus.

Psalm. 2. Quare fremuerunt, *ut in folio 37.*

Añã. Alia Scriptura dicit: Vidébunt in quem transfixerunt.

Psalm. 3. Dómine, quid multiplicati, *ut in folio 19.*

V. Quem tu percussisti, persecuti sunt.

R. Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

De Zacharia Propheta.

Lectio I.

Cap. 12.

HÆC dicit Dóminus: Effundam super domum David, et super habitatores Jerúsalem spiritum gratiæ et precum, et aspicient ad me, quem confixerunt. Et plangent eum planctu quasi super unigenitum, et dolébunt super eum, ut doleri solet in morte primogeniti. In die illa magnus erit planctus in Jerúsalem, sicut planctus Adadrémom in campo Magéddon. Et planget terra, familiæ et familiæ seorsum; familiæ domus David seorsum; et mulieres eorum seorsum; familiæ domus Nathan seorsum, et mulieres eorum seorsum; familiæ domus Levi seorsum, et mulieres eorum seorsum; familiæ

Sémei seórsum, et mulieres eórum seórsum. Omnes familiæ réliquæ, familiæ et familiæ seórsum, et mulieres eórum seórsum.

R. Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, * Sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit.

Ÿ Et qui vidit, testimónium perhíbuit, et verum est testimónium ejus. * Sed unus....

Lectio II.

Cap. 13.

IN die illa erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem, in ablutióne peccatóris et menstruatæ. Et erit in die illa, dicit Dóminus exércituum: Dispérdam nómina idolórum de terra, et non memorabúntur ultra; et pseudoprophétas et spíritum imúndum áuferam de terra. Et erit, eum prophetáverit quispiam ultra, dicent ei pater ejus et mater ejus, qui genuérunt eum: Non vives, quia mendácium locútus es in nómine Dómini, et configent eum pater ejus et mater ejus, genitóres ejus, cum prophetáverit. Et erit: In die illa confundéntur prophétæ, unusquisque ex visióne sua cum prophetáverit; nec operiéntur pallio sáccino, ut

mentiántur; sed dicet: Non sum prophéta; homo agrícola ego sum; quóniam Adam exéplum meum ab adolescéntia mea.

R. Unus mílitum láncea latus ejus apéruit, * Et contínuo exívit sanguis et aqua.

Ÿ. In die illa erit fons patens dómui David et habitántibus Jerúsalem. Et....

Lectio III.

ET dicétur ei: Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Et dicet: His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me. Frámea suscitáre super pastórem meum, et super virum cohæréntem mihi, dicit Dóminus exércituum: pércute pastórem, et dispergéntur oves, et convértam manum meam ad párvulos. Et erunt in omni terra, dicit Dóminus: partes duæ in ea dispergéntur, et deficiént; et tértia pars relinquetúr in ea. Et ducam tértiam partem per ignem, et uram eos sicut úritur argéntum, et probábo eos sicut probátur áurum. Ipse vocábit nomen meum, et ego exáudiam eum. Dicam: Pópulus meus es; et ipse dicet: Dóminus Deus meus.

R. In die illa erit fons patens dómui

David, et habitantibus Jerúsalem, * In ablutionem peccatoris et menstruatae.

V. Hic est, qui venit per aquam et sanguinem, Jesus Christus. * In ablutionem.....

Glória In ablutionem

In secundo Nocturno.

Añá. ER. Aspicient ad me, quem confixerunt; et plangent eum planctu quasi super unigenitum.

Psalm. 4. Cum invocarem *ut in folio 65.*

Añá. Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum?

Psalm. 5. Verba mea *ut in folio 68.*

Añá. His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.

Psalm. 8. Domine, Dominus noster *ut in folio 70.*

V. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

R. Attritus est propter scelera nostra.

Sermo Innocentii Papae Sexti.

Lectio IV.

In decreto de Festo Lanceae et Clavorum Domini.

IN Redemptoris nostri Domini Jesu Christi

sacratissima passione sic nos gloriari oportet, ut ipsius passionis cuncta mysteria dinumerantes et merita, singulis etiam ejus salutaribus instrumentis gloriemur. Inter quae illud celebriter memorandum est, quod ipse Salvator, emisso in cruce jam spiritu, sustinuit perforari Lancea latus suum, ut inde sanguinis et aquae profluentibus undis, formaretur unica et immaculata ac virgo, sancta mater Ecclesia sponsa sua. O beatissima ipsius sacri lateris apertura, unde nobis tot et tanta divinae pietatis dona fluxerunt! O felix Lancea, quae tot bona nobis efficere, et ad tanti triumphus gloriam meruit superaddi!

R. Hic est qui venit per aquam et sanguinem, Jesus Christus, * Non in aqua solum, sed in aqua et sanguine.

V. Tres sunt qui testimonium dant in terra, Spiritus, aqua, et sanguis; et hi tres unum sunt. * Non in aqua . . .

Lectio V.

HAEC latus ipsum aperiendo, sacratissimas januas nobis regni caelestis aperuit. Haec vulnerando jam mortuum, vulnera nostra

sanávit, vitámque nobis réddidit et salútem. Hæc innóxium transfigendo, illius ságuine culpas nostras abtérst; et demum ejúsdem sacratíssimis undis irrigáta, cœcitatís nostræ ténebras sústulit, et nos ipsius divínæ pietátis flúviis mundávit. Illi étiam dulces Clavi, quibus ipse Salvátor eidem cruci fuit affixus, quique non solum immaculáto respérgi ságuine, et molem ferre tanti pónde-
ris meruerunt; sed et nos etiam per ipsórum salutíferas plagas dulcedinem tantam ipsius divínæ charitátis accévimus, ut manus nostræ a peccáti solútæ néxibus, pedésque nostri a mortis láqueis fúerint liberáti, sunt devotíssime recoléndi.

R. Quóniam circumdedérunt me canes multi, concílium malignántium obsédit me. * Fodérunt manus meas, et pedes meos.

V. Dicétur ei: Quid sunt plagæ istæ in médio manuum tuárum? * Fodérunt....

Lectio VI.

Quid enim vúlnerē et plagis hujúsmodí sanctius? quid eis salúbrius? ex quibus salus nostra procéssit, et in quibus assídue se possunt curáre ánimæ devotórum? Licet igitur

Láncea et Clavi prædícti, aliáque ipsius passiónis salutária instrumenta sint a cunctis fidélibus Christi ubílibet veneránda, et de ipsa étiam passióne in eádem Ecclésia solémnia annis síngulis officia celebréntur et fiant; dignum tamen et convéniens reputá-
mus, si de ipsius passiónis speciálibus instruméntis, et præsertim in pártibus, in quibus instruménta ipsa dicúntur habéri, solémne ac speciále festum celebrétur et fiat; nosque illos fidéles Christi, qui áliqua ex instruméntis ipsius habére se gáudent, in eórum devotióne, divínis officiis atque muneribus speciáliter foveámus.

R. Dicétur ei: Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Et dicet: * His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me.

V. Nisi vídero in mánibus ejus fixúram Clavórum, non credam. * His plagátus sum.... Glória.... * His plagátus....

In tertio Nocturno.

Añ. Fodérunt manus meas et pedes meos, dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Psalmus 95.

CANTATE Dómino cánticum novum: * cantate Dómino omnis terra.

Cantate Dómino, et benedicite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus: * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam ómnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et intróite in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a facie ejus univérsa terra: * dícite in géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra, commovéatur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a facie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit órbe[m] terræ in æquitáte: * et pópulos in veritáte sua.

Añã. Foderunt manus meas et pedes meos, dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Añã. Nisi vídero in mánibus ejus fixuram Clavórum, et mittam dígitum meum in locum Clavórum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam.

Psalmus 96.

DÓMINUS regnávít, exúltet terra: * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circuítu ejus: * justítia et júdicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circuítu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptí-
lia: * et qui glóriántur in simuláceris suis.

Adoráte eum omnes Angéli ejus: * audí-
vit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt filiæ Judæ, * propter
judícia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super
emnem terram: * nimis exaltátus es super
omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: *
custódit Dóminus ánimas sanctórum suó-
rum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde læ-
títia.

Lætámini justí in Dómino: * et confité-
mini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Nisi vídero in mánibus ejus fixú-
ram clavórum, et mittam dígitum meum in
locum clavórum, et mittam manum meam
in latus ejus, non credam.

Aña. Infer dígitum tuum huc, et vide
manus meas, et affer manum tuam, et mitte
in latus meum.

Psalmus 97.

CANTÁTE Dómino cánticum novum: * quia
mirabília fécit.

Salvávit sibi délixera ejus, * et bráchium
sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: *
in conspéctu Géntium revelávit justítiam
suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et
veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ: * salutáre
Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et
exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et
voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce
tubæ córnae.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: *
moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis ter-
rarum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes
exultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam
venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et
pópulos in æquitáte.

Añã. Infer dígítum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum.

Ÿ. Disciplina pacis nostræ super eum.

R. Et livóre ejus sanáti sumus.

Léctio Sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio VII.

Cap. 19.

In illo témpore: Sciens Jesus, quia ómnia consummata sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et reliqua.

Homilia S. Augustíni Epíscopi.

Tract. 120. in Joannem.

Unus mílitum Lancea latus ejus apéruit, et continuo exívit sanguis et aqua. Vigilánti verbo Evangelísta usús est, ut non diceret: latus ejus percússit, aut vulnerávit, aut quid aliud; sed, apéruit; ut illic quodámmodo vitæ óstium panderétur, unde Sacraménta Ecclésiæ manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille sanguis, qui fusus est, in remissionem fusus est

peccatórum. Aqua illa salutáre témperat póculum; hæc et lavácrum præstat, et potum. Hoc prænuntiábat, quod Noe in látere arcæ óstium fácere jussus est, qua intrárent animália, quæ non erant dilúvio peritúra, quibus præfigurabátur Ecclésia.

R. Facta sunt hæc, ut Scriptúra imple-rétur: Os non comminuétis ex eo. Et iterum alia Scriptúra dicit: * Vidébunt in quem transfixérunt.

Ÿ. Effúndam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiæ et precum. . . . Vidébunt. . . .

Lectio VIII.

PROPTER hoc prima múlíer facta est de látere viri dormiéntis, et appelláta est vita, matérque vivórum. Magnum quippe significávit bonum, ante magnum prævaricatiónis malum. Et secúndus Adam, inclináto cápíte, in cruce dormívit, ut inde formarétur ei conjux, quæ de látere dormiéntis efflúxit. O mors, unde mórtui revivíseunt! Quid isto sángine mún dius? Quid vúlnerè isto salúbrius? Facta sunt enim hæc, inquit, ut Scriptúra implerétur: Os non comminuétis

tis ex eo. Et iterum alia Scriptúra dicit:
Vidébunt in quem transfixérunt.

R. Effúndam super domum David, et
super habitatóres Jerúsalem spíritum grá-
tiæ et precum, * Et aspícient ad me, quem
confixérunt.

V. Et plangent eum planctu, quasi su-
per unigénitum. Et aspícient. Glória. Et.

Lectio IX. de Homília Feriæ.

AD LAUDES

et per Horas.

Añã. 1. Unus mílitem láncea latus ejus
aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua.

Psalm. Dóminus regnávít.

Añã. 2. Foderunt manus meas et pedes
meos, dinumeraverunt ómnia ossa mea.

Añã. 3. Tres sunt, qui testimónium dant
in terra; spíritus, aqua, et sanguis: et hi tres
unum sunt.

Añã. 4. Quid turbáti estis, et cogitatió-
nes ascéndunt in corda vestra? Vidéte ma-
nus meas, et pedes meos, quia ego ipse sum.

Añã. 5. Infer dígitum tuum huc, et vide
manus meas, et affer manum tuam, et mitte
in latus meum.

Capitulum.

1. *Joan* 5.

CHARÍSIMI: Quis est qui vincit mundum,
nisi qui credit quóniam Jesus est filius Dei?
Hic est qui venit per aquam et sánguinem,
Jesus Christus, non in aqua solum, sed in
aqua et ságuine.

HYMNUS.

TINCTAM ergo Christi ságuine
Convértite in me cúspidem,
Feríte cor, pedes, manus,
Pœnam a nocente súmíte.

At, quæso, culpís débitas
Quas jure plagas fígitis,
Cruóre divíno sllitæ
Fiant medéla spíritus.

Sit gressus ad malum ímpotens,
Manus nocére désinant,
Omnisque corde e sáucio
Profánus ardor éxeat.

Clavis foráto et Láncea,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, et almo Spíritu,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

Ÿ. Foderunt manus meas et pedes meos.
 R. Dinumeraverunt omnia ossa mea.

AD BENEDICTUS.

Añã. Inglorius erit inter viros aspectus
 ejus, et forma ejus inter filios hominum. Is-
 te asperget gentes multas.

ORATIO.

DEUS, qui in assumptæ carnis infirmitate
 Clavis affligi et Lancea vulnerari pro mundi
 salute voluisti: concede propitius; ut qui eo-
 rumdem Clavorum et Lanceæ solèmnia ve-
 neramur in terris, de glorioso victoriæ tuæ
 triumpho gratulemur in cœlis. Qui vivis.

AD PRIMAM.

In R. brevi. dicit. Ÿ. Qui vulneratus es
 pro nobis.

AD TERTIAM.

Añã. Foderunt.

Capitulum. Charissimi, ut supra.

R. Foderunt manus meas * Et pedes

meos. Foderunt. Ÿ. Dinumeraverunt omnia
 ossa mea. Et pedes. Glória Patri. Fode-
 runt.

Ÿ. Quem tu percussisti, persecuti sunt.

R. Et super dolorem vulnerum meorum
 addiderunt.

AD SEXTAM.

Añã. Tres sunt.

Capitulum.

1. Petri 2.

FRATRES: Christus passus est pro nobis, vo-
 bis relinquens exemplum, ut sequamini ves-
 tigia ejus. Qui peccatum non fecit, nec in-
 ventus est dolus in ore ejus.

R. Quem tu percussisti, * Persecuti
 sunt. Quem.

Ÿ. Et super dolorem vulnerum meorum
 addiderunt. * Persecuti. Glória.... Quem....

Ÿ. Ipse vulneratus est propter iniquita-
 tes nostras.

R. Attritus est propter scelera nostra.

AD NONAM.

Añã. Infer digitum.

Capitulum.

1. Petri 2.

QUI peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum, ut peccátis mórtui, justitiæ vivámus, cujus livóre sanáti estis.

R. Ipse vulnerátus est, * Propter iniquitátes nostras. Ipse . . . V. Atrítus est propter scélera nostra. Propter . . . Glória Patri . . . Ipse.

V. Disciplina pacis nostræ super eum.

R. Cujus livóre sanáti sumus.

IN II VESPERIS.

Omnia ut in 1. præter ultimum Psalm. cujus loco erit Crédidi, ut in folio 29.

AD MAGNÍFICAT.

Añá. Veré languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum, et percussus a Deo et humiliátum.

FERIA SEXTA

POST DOMINICAM II. QUADRAGESIMÆ.

DE SACRATISSIMA SINDONE D. N. J. C.

DUPLEX MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Añá. et Capit. de Laudib. Psalmi de Dominica et loco ultimi Psalm. Laudate Dóminum omnes gentes.

HYMNUS.

GLÓRIAM sacræ celebrémus omnes
Sindonis; lætis recolámus hymnis,
Et piis votis monuménta nostræ
Certa salútis.

Quæ refert semper veneránda Sindon,
Ságuine impréssis decoráta signis,
Dum Cruce ex alta tulit involútum
Corpus Jésu.

Réddit hæc sævos ánimo dolóres,

Capitulum.

1. Petri 2.

QUI peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum, ut peccátis mórtui, justitiæ vivámus, cujus livóre sanáti estis.

R. Ipse vulnerátus est, * Propter iniquitátes nostras. Ipse . . . V. Atrítus est propter scélera nostra. Propter . . . Glória Patri . . . Ipse.

V. Disciplina pacis nostræ super eum.

R. Cujus livóre sanáti sumus.

IN II VESPERIS.

Omnia ut in 1. præter ultimum Psalm. cujus loco erit Crédidi, ut in folio 29.

AD MAGNÍFICAT.

Añá. Veré languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum, et percussun a Deo et humiliátum.

FERIA SEXTA

POST DOMINICAM II. QUADRAGESIMÆ.

DE SACRATISSIMA SINDONE D. N. J. C.

DUPLEX MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Añá. et Capit. de Laudib. Psalmi de Dominica et loco ultimi Psalm. Laudate Dóminum omnes gentes.

HYMNUS.

GLÓRIAM sacræ celebrémus omnes
Sindonis; lætis recolámus hymnis,
Et piis votis monuménta nostræ
Certa salútis.

Quæ refert semper veneránda Sindon,
Ságuine impréssis decoráta signis,
Dum Cruce ex alta tulit involútum
Corpus Jésu.

Réddit hæc sævos ánimo dolóres,

Quos tulit, casum miserátus Adæ,
Christus humáni géneris Redemptor
Morte perémpa.

Sáucium ferro latus, atque palmas,
Et pedes clavis, laceráta flagris
Membra, et infixam cápiti coronam
Monstrat Imágo.

Quis pius siccis óculis, et absque
Intimi cordis gémitu, notáta
Vivaque indignæ simuláera mortis
Cérnere possit?

Nostra cum solum tibi, Christe, culpa
Causa tantórum fuérit malórum,
Nostra debétur tibi vita; vitam
Dédimus ipsam.

Sit tibi, Fíli, decus atque virtus,
Qui tuo mundum rédimis cruóre,
Quique cum summo Genitóre, et almo
Flámine regnas. Amen.

V. Tuam Síndonem venerámur, Dómine.

R. Tuam recólimus passiónem.

AD MAGNIFICAT.

Aña. Joseph, vir bonus et justus, accés-
sit ad Pilátum et petiit corpus Jesu; quo
accépto, involvit illud in Síndone munda.

Oratio ut ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Dóminum, qui
Passiónis suæ memóriam in sacra Síndone
renovat: * Veníte adorémus.

Psalm. Veníte exultémus.

HYMNUS.

MYSTÉRIUM mirábile
Hac luce nobis pánditur,
Verus Dei cum Fílius
Mortem cruéntam sústinet.
Causam tuéndo sérvuli,
Reíque formam véstiens,
Pro servo herus suspénditur,
Pro sonte justus pléctitur.

Necis manent insígnia
Impréssa sacra in Síndone,
Quæ post triúmphum nóbilem
Corpus cruéntum involverat.
Sunt mortis hæc, et tártari,
Mundíque victi insígnia,
Trophæa sunt hæc inelyta
Ductóris invictíssimi.

Debémus ergo hanc grátiam
Nostræ sulútis víndici;

Ut dæmonis contra dolos
Hac militemus téssera.

Vitæ vetústæ mórtui,
Surgámus in vitam novam,
Christum secúti per erucem,
Christi fruémur glória.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In primo Nocturno.

Añã. Rubrum est indumentum tuum, et
vestiménta tua sicut calcántium in torculari.

Psalm. 4. Cum invocárem *ut in folio 65.*

Añã. Aspérsus est sanguis super vesti-
ménta mea, ómnia induménta mea inqui-
návi.

Psalmus 15.

CONSERVA me, Dómine, quóniam sperávi
in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu,
quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificá-
vit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: *
póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de
sanguínibus: * nec memor ero nóminum eó-
rum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis
mei: * tu es qui restítues hæreditátem meam
mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * éte-
nim hæreditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi in-
tellectum: * însuper et usque ad noctem in-
crepuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo
semper: * quóniam a dextris est mihi, ne
commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et
exultávit lingua mea: * însuper et caro mea
requiescet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam
in inférno: * nec dabis Sanctum tuum vidé-
re corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ adimplébis
me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes
in dextera tua usque in finem.

Añã. Aspérsus est sánguís super vesti-
ménta mea ómnia induménta mea inquinávi.

Añã. Divisérunt sibi vestiménta mea,
et super vestem meam miserunt sortem.

Psalm. 14. Dómine, quis habitábit ut in folio 76.

Ÿ. Tuam Síndonem venerámur, Dómine.

R. Tuam recólimus Passiónem.

De Isaía Prophéta.

Lectio I.

Cap. 53.

QUIS cređidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiéti. Non est spécies ei, neque decor: et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum: Despéctum et novíssimum virórum, vírum dolórum, et sciéntem infirmitátem: et quasi absconditus vultus ejus et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum, et percúsum a Deo, et humiliátum, Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

R. Ecce vídimus eum non habéntem spéciem neque decórem; aspéctus in eo non est.

Hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet: ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras: * Cujus livóre sanáti sumus.

*Ÿ. Veré languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: * Cujus. . .*

Lectio II.

OMNES nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit, et posuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nóstrum. Oblátus est, quia ipse vóluit, et non apéruit os suum: sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus córam tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia et de judicio sublátus est: generatióne ejus quis enarrábit? Quia abscíssus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra, et divitem pro morti sua; eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fuérít in ore ejus.

R. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Et dicet: His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me.

Ÿ. Frámea suscitáre super pastórem meum, et super virum cohæréntem mihi. * Et dicet. . . .

Lectio III.

Et Dóminus voluit contérrere eum in infirmitáte: si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quod laborávit ánimá ejus, vidébit, et saturábitur: in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit. Ideo dispértiam ei plúrimus, et fórtium dívidet spólia, pro eo quod trádidit in mórtém ánimam suam: et cum scelerátis reputátus est, et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

R. Tuam Síndonem venerámur, Dómine, tuam gloriósam recólimus passiónem: * Miserére nobis, qui passus es pro nobis.

V. Salva præséntem catérvam in tuis hódie láudibus congregátam. * Miserére. . . . Glória Patri. . . . Miserére. . . .

In secundo Nocturno.

Aña. Quasi absconditus vultus ejus, et despéctus: unde nec reputávimus eum.

Psalmus 23.

DÓMINI est terra, et plenitúdo ejus; * orbis terrárum et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stábit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, et mundo corde, * quí non accépit in vano ánimam suam, nec jurábit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem á Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et intróbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútem ipse est rex glóriæ.

Aña. Quasi absconditus vultus ejus, et despéctus: unde nec reputávimus eum.

Añã. Omnes videntes me deriserunt me; locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Psalmus 26.

DÓMINUS illuminatio mea, et salus mea, * quem timebo?

Dominus protector vitæ meæ, * a quo trepidabo?

Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.

Si consistant adversum me castra, * non timebit cor meum.

Si exurgat adversum me prælium, * in hoc ego sperabo.

Unam petii a Domino, hanc requiram, * ut inhabitem in domo Domini, omnibus diebus vitæ meæ.

Ut videam voluptatem Domini, * et visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me * et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi, et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis: * cantabo, et psallum dicam Domino.

Exaudi, Domine, vocem meam qua clamavi ad te: * miserere mei, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea: * faciem tuam, Domine, requiram.

Ne avertas faciem tuam a me: * ne declines in ira a servo tuo.

Adjutor meus esto: * ne derelinquas me, neque despicias me, Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me: * Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Domine, in via tua: * et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me: * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et nevitata est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini, * in terra viventium.

Expecta Dominum, viriliter age: * et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

Añã. Omnes videntes me deriserunt me; locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Añã. Tradidit in mortem animam suam, et ipse peccata multorum tulit.

Psalmus 29.

EXALTABO te, Dómine, quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimicos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus, * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus, * et ad matutinum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómini in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti faciém tuam a me: * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo, * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in ságuine meo, * dum descéndo in corruptiÓNem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adjutor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia.

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi.

Añ. Trádidit in mortem ánimam suam, et ipse peccáta multórum tulit.

V. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi.

R. Quia per crucem tuam redimísti mundum.

Sermo Sancti Ambrósii Epíscopi.

Lectio. IV.

In Luc. c. 23.

Quid sibi vult, quod non Apóstoli, sed Joseph et Nicodémus, ut Joánnes dicit, Christum sepéliunt? Unus justus et constans, alter qui erat magíster in Israel. Talis enim Christi est sepúltura, quæ justítiam magisteriúmque hábeat. Obstrúitur ígitur tergi-versándi locus, et doméstico Judæi testimonío revincúntur. Nam si Apóstoli sepelissent, dicerent útique non sepúltum, quem

raptum esse dixerunt. Justus autem Christi corpus operit Sindone, innocens ungit unguento. Namque hæc non otiose distincta reperimus, quia justitia vestit Ecclesiam, innocentia gratiam subministrat.

R. O admirabilis Sicon, * In qua involutus est thesaurus noster, redemptio captivorum.

V. Gaudet totus mundus, qui redemptus est sanguine Domini sui. In.

Lectio V.

VESTI ergo et tu Domini corpus gloria sua, ut et ipse sis justus. Etsi mortuum credis, operi tamen divinitatis propriæ plenitudine. Unge illud myrrha, et aloë, ut bonus odor Christi sis. Bonum lintheum misit Joseph ille vir justus, et fortasse illud, quod Petrus vidit e cælo ad se esse demissum, in quo erant genera quadrupedum, et ferarum, et volucrum, ad similitudinem gentilium figurata. Mystico igitur unguento illo pistico consepelitur Ecclesia, quæ diversitatem populorum fidei suæ communiõne sociavit.

R. Tulérunt tunicam Joseph fratres ejus, et in sanguine hædi, quem occiderant, tin-

xerunt, mittentes qui ferrent ad patrem, et dicerent: * Hanc invenimus, vide num tunica filii tui sit, an non?

V. Quam cum agnovisset pater, ait: Tunica filii mei est, fera pessima devoravit eum. * Hanc invenimus. . . .

Lectio VI.

HUNC Joseph justum Lucas dixit, Matthæus divitem. Et merito dives hoc loco dicitur, ubi corpus suscipit Christi; suscipiendo enim divitem, nescivit fidei paupertatem. Divis est ergo, qui justus est. Justus igitur Sindone involvit: Israelita vero et diversos miscet virtutum odores, et aloes mittit quasi libras centum, hoc est perfectæ fidei quantitatem. Et ligaverunt corpus Jesu, justa consuetudinem specialem Judæorum, non utique nodis perfidiæ, sed fidei ligaturis: et posuerunt in horto, cui frequenter Ecclesia comparatur, quæ diversorum habet poma meritõrum, floresque virtutum.

R. Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus: * Qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus.

¶ Qui cum malediceretur, non maledicebat, cum pateretur, non comminabatur. * Qui peccatum . . . Glória . . . Qui.

In tertio Nocturno.

Añã. Caro mea requiescet in spe, quia non dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Psalm. 53. Deus in nomine, ut in folio 46.

Añã. Convertisti planetum meum in gaudium mihi: conscidisti saccum meum, et circumdedisti me lætitia.

Psalmus 75.

NOTUS in Judæa Deus: * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias arcuum, * scutum gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabiliter a móntibus æternis: * turbáti sunt ómnes insipientes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invénérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatione tua Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti judícium: * terra trémuit et quíevit.

Cum exúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitatio hóminis confitébitur tibi: * et reliquæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes qui in circuítu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Añã. Convertisti plañctum meum in gaudium mihi: conscidisti saccum meum, et circumdedisti me lætitia.

Añã. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mórtuos liber.

Psalm. 87. Dómine Deus salutis ut in folio 21.

¶ Omnis terra adóret te et psallat tibi.

R. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Lectio Sancti Evangélii secúndum Marcum.

IN illo tempore: Cum jam sero esset factum quia erat Parasceve, quod est ante sabbatum, venit Joseph ab Arimathæa nobilis decurio, qui et ipse erat expectans regnum Dei. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

In fer. 3. Palmarum.

PARASCÈVE græce, latine præparatio dicitur, quo nomini Judæi, qui inter Græcos morabantur, sextam sabbati appellabant, eo quod in illo ea, quæ requiæ sabbati necessaria essent, præparare solerent; justa hoc quod de manna quondam præceptum est: Sexta autem die colligētis duplum. Quia ergo sexta die factus est homo, et tota est mundi creatura perfectæ, septima autem Conditor ab opere suo requiavit, unde et hanc sabbatum, hoc est, requiem voluit appellari: recte Salvator eadem sexta die crucifixus humanæ restauratiōnis implēvit arcānum: ideoque cum accepisset acētum, dixit: Consummātum est, hoc est, sextæ diei,

quod pro mundi refectione suscepti, jam totum est opus explētum. Sabbato autem in sepulcro requiescens, resurrectionis, quæ octava die ventura erat, expectabat eventum.

R. Mercatus est Joseph Sindonem mundam, ut involveret in ea corpus Dōmini. * Venit ergo, et tulit corpus ejus.

R. Rogavit Pilatum Joseph ab Arimathæa, ut tolleret corpus Jesu. * Venit ergo.

Lectio VIII.

VENIT, inquit, Joseph ab Arimathæa nobilis decurio, qui et ipse erat expectans regnum Dei, et audacter intravit ad Pilatum, et petiit corpus Jesu. Magnæ quidem Joseph iste dignitatis ad sæculum, sed majoris apud Deum meriti fuisse laudatur. Talem namque existere decebat eum, qui corpus Dōmini sepeliret, qui et per justitiam meritorum tali ministerio dignus esset, et per nobilitatem potentiæ sæcularis facultatem posset obtinere ministrandi; non enim quilibet ignotus aut mediocris ad præsidem accedere et crucifixi corpus poterat impetrare.

R. Hæc est Sindon dignissima. * In qua

salútis auctor de cruce depósitus involvi dignátus est.

Ÿ. Ut nos consepúlti cum eo, véteris hóminis exúviis depósitis, innocéntiæ Síndone tegerémur. * In qua.... Glória.... In....

Lectio IX. de Homilia Ferie.

AD LAUDES

et per Horas.

Aña. 1. Joseph nóbilis decúrio, vir bonus et justus, et ipse dives, erat expéctans regnum Dei.

Psalm. Dóminus regnávít.

Aña. 2. Hic audácter introívit ad Pilátum, et petiit corpus Jesu.

Aña. 3. Cum cognovisset Pilátus a Centurióne quod jam mórtuus esset, donávit corpus Jesu.

Aña. 4. Joseph autem mercátus Síndonem, et depónens eum, involvít Síndone.

Aña. 5. Pósuit eum in monuménto, in quo nondum quisquam pósito fúerat.

Capitulum.

Isaia 63.

QUIS est iste, qui venit de Edom, tinctis

véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua, grádiens in multítudine fortitúdinis suæ. Ego qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum.

HYMNUS.

JESU, dulcis amor meus,
Ac si præsens sis, accédo,
Te compléctor cum afféctu
Tuórum memor vúlnerum.

O quam nudum hic te cerno,
Vulnerátum et disténtum,
Inquinátum, involútum,
In hoc sacráto tégmene!

Salve caput cruentátum
Spinis, cujus dulcis vultus
Immutávit suum florem,
Quem cœli tremit cúria.

Salve latus Salvatóris,
Salve mitis apertúra,
Super rosam rubicúnda,
Medéla salutífera.

Manus sanctæ, vos avéte,
Diris clavis perforátæ;
Ne repéllas me, Salvátor,
De tuis sanetis pédibus. Amen.

Ÿ. Dóminus regnávít decorem induit.

R. Induit Dóminus fortitudínem, et præcinxit se virtute.

AD BENEDICTUS.

Aña. Joseph nóbilis decúrio, expéctans et ipse regnum Dei, mercátus est Síndonem, et depónens corpus Jesu, involvit illud in Sídone.

ORATIO.

DEUS, qui nobis in sancta Sídone, qua corpus tuum sacratíssimum é cruce depósitum a Joseph involútum fuit, passiónis tuæ vestigia reliquisti: concéde propítius; ut per mortem et sepultúram tuam, ad resurrecciónis glóriam perducámur. Qui vivis et regnas, etc.

AD TERTIAM.

Aña. Hic audácter.

Capítulum. Quis est iste.

R. Tuam Síndonem: * Venerámur, Dómine. Tuam. . . . Ÿ. Tuam recólimus Passiónem. * Venerámur. . . . Glória. . . . Tuam. . . .

Ÿ. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi.

R. Quia per mortem tuam redimísti mundum.

AD SEXTAM.

Aña. Cum cognovísset.

Capítulum.

Isaia 63.

QUARE ergo rubrum est indumentum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torcúlari? Torcúlar calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum.

R. Adorémus te, Christe, * Et benedícimus tibi. Adorámus. . . . Ÿ. Quia per mortem tuam redimísti mundum. * Et benedícimus. . . . Glória. . . . Adorámus. . . . Ÿ. Omnis terra adoret te, et psallat tibi. R. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

AD NONAM.

Aña. Pósuit eum.

Capítulum.

Isaia 53.

CIRCUMSPÉXI, et non erat auxiliátor; quæsi-vi, et non fuit qui adjuváret, et salvávit mi-

hi bráchium meunt, et indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi.

R. Omnis terra adóret te: * Et psallat tibi. Omnis.... V. Psalmum dicat nómini tuo Dómine. * Et psallat.... Glória.... Omnis....

V. Dóminus regnávít, decórem índuit.

R. Índuit Dóminus fortitúdinem, et præcúxit se virtúte.

IN II VESPERIS.

Omnia ut in primis præter ultimum Psalm. cujus loco erit: Voce mea ad Dóminum, ut in folio 8.

AD MAGNÍFICAT.

Aña. Homo quidam dives ab Arimathæa, nómine Joseph, accépto córpore Jesu, invólvit illud in Síndone munda.

FERIA SEXTA

POST DOMINICAM III. QUADRAGESIMÆ.

DE SS. QUINQUE VULNERIBUS D. N. J. C.

DUPLEX MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Añæ. et Capit. de Laudibus Psalm. Crédi-di cum réliquis ut in officio de Passióne, ut in folio 30.

HYMNUS.

PANGE, lingua, gloriósi,
Láuream certáminis,
Et super crucis tróphæo
Dic triumphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti
Fráude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális

hi bráchium meunt, et indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi.

R. Omnis terra adóret te: * Et psallat tibi. Omnis.... V. Psalmum dicat nómini tuo Dómine. * Et psallat.... Glória.... Omnis....

V. Dóminus regnávít, decórem índuit.

R. Índuit Dóminus fortitúdinem, et præcúxit se virtúte.

IN II VESPERIS.

Omnia ut in primis præter ultimum Psalm. cujus loco erit: Voce mea ad Dóminum, ut in folio 8.

AD MAGNÍFICAT.

Aña. Homo quidam dives ab Arimathæa, nómine Joseph, accépto córpore Jesu, invólvit illud in Síndone munda.

FERIA SEXTA

POST DOMINICAM III. QUADRAGESIMÆ.

DE SS. QUINQUE VULNERIBUS D. N. J. C.

DUPLEX MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Añæ. et Capit. de Laudibus Psalm. Crédi di cum reliquis ut in officio de Passióne, ut in folio 30.

HYMNUS.

PANGE, lingua, gloriósi,
Láuream certáminis,
Et super crucis tróphæo
Dic triumphum nóbilem:
Qualiter Redemptor orbis
Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti
Fráude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális

In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salutis
Ordo depopóscerat:
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret:
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre virgináli
Carne amictus pródiit.

Vagit infans inter areta
Cónditus præsepia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat;
Et Dei manus, pedésque
Stricta cingit fáscia.

Sempitérna sit beatae
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito:
Unius, Triníque nomen
Láudet univérsitas. Amen.

Ÿ. Vidébunt in quem transfixérunt.
R. Et dolébunt super eum, ut in morte
primogéniti.

AD MAGNIFICAT.

Añá. Dum in cruce pendéret unigénitus
Dei Fílius, et ab ómnibus subsannarétur,
Mater ejus Virgo Maria, ipsum verum Deum
et hómínem cóndolens venerabátur.

Oratio ut ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum in cruce con-
fixum, quinque plagis vulnerátum, * Veni-
te, adorémus.

Psalm. Venite, exultémus.

Hymn. Pange, língua, *ut supra.*

In primo Nocturno.

Añá. ¿Quis est iste, qui venit de Edom,
tinctis véstibus de Bosra?

Psalm. 10. In Dómino confido, *ut in fo-
lio 71.*

Añá. Quare rubrum est induméntum

tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári?

Psalm. 14. Dómine, quis habitábit intabernáculo tuo? *ut in folio* 76.

Añá. Torcular calcávi solus, et de géntibus non fuit vir mecum.

Psalm. 23. Dómini est terra, *ut in folio* 115.

V. Foderunt manus meas, et pedes meos.

R. Dinumeraverunt omnia ossa mea.

De Isaía Prophéta.

Lectio I.

Cap. 53.

Quis crédidit auditui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti. Non est spécies ei, neque decor, et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum, despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem, et quasi absconditus vultus ejus et despéctus: unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo,

et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

R. Gratificábit nos Deus in dilécto Filio suo: * In quo habémus redemptiónem per Sánguinem ejus in remissionem peccatórum.

V. Ecce venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terra. In quo.

Lectio II.

OMNES NOS quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit; et posuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est quia ipse vóluit, et non apéruit os suum: sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia et de júdicio sublátus est: generatióne ejus quis enarrábit? Quia abscíssus est de terra vivéntium, propter scélus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepúltura, et dívitem pro morte sua: eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fuérit in ore ejus. Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte.

R. Nos, qui aliquándo erámus longe, facti sumus prope per sánguinem Jesu Christi. * Ipse est pax nostra, qui fécit utráque unum.

V. A Dómino factum est istud, et est mirábile in óculis nostris. Ipse est pax. . . .

Lectio III.

Cap. 63.

Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vésibus de Bosra? iste formósus in stola sua, grádiens in multítudine fortitúdinis suæ. Ego qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum. Quære ergo rubrum est indumentum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári? Torculár calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum: calcávi eos in furóre meo, et conculcávi eos in ira mea, et aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, et ómnia indumentá mea inquinávi. Dies enim ultiónis in corde meo, annus redemptiónis meæ venit; circumspéxi, et non erat auxiliátor; quæsívi, et non fuit qui adjuváret.

R. In primogénito ex mórtuis compláuit omnem plenitúdinem divinitátis inhabitáre, et per eum reconciliáre ómnia in ipsum: * Pacíficans per sánguinem crucis ejus, sive quæ in cælis, sive quæ in terris sunt.

V. Ipse est caput cörperis Ecclésiæ, in ómnibus primátum tenens. . . . Pacíficans. Glória Patri. Pacíficans.

In secundo Nocturno.

Añá. Foderunt manus meas et pedes meos: dinumeraverunt omnia ossa mea.

Psalm. 21. Deus, Deus meus, *ut in folio 38.*

Añá. A planta pedis usque ad vérticem capitis non est in eo sanitas.

Psalmus 65.

JUBILATE Deo, omnis terra, psalmum dicite nómini ejus: * date glóriam láudi ejus.

Dicite Deo: quam terribília sunt ópera tua Dómine! * in multítudine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei: * terribilis in consiliis super filios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui domináatur in virtúte sua in ætérnum,

óculi ejus super gentes respiciunt: * qui exasperant, non exaltentur in semetipsis.

Benedícite Deum nostrum: * et audítam fácite vocem láudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transivimus per ignem et aquam: * et eduixísti nos in refrigerium.

Intróibo in domum tuam in holocáustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt labia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta offeram tibi cum incenso ariétum: * offeram tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui tímétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub língua mea.

Iniquitátem si aspexi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exáudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Añã. A planta pedis usque ad vérticem cápitis, non est in eo sánitas.

Añã. Vulnus et livor, et plaga tumens non est circumligáta, nec curáta medicámine, neque fota óleo.

Psalm. 75. Notus in Judæa, ut in folio 122.

Ÿ. Vere languóres nostros ipse tulit.

℞. Et dolóres nostros ipse portávit.

De sermone San Bernardi Abbatis.

Lectio IV.

Lib. de Pass. Dómini, c. 41.

CAPTUS ergo Jesus post plúrimas illusiónes tam Judæórum quam géntium, post sánguinis plures effusiónes, clavis immítibus má nibus, simul et pédibus perforátur, et configitur ligno Crucis Salvátor noster mitíssimus Jesus. Intuére, et réspice rosam passiónis sanguíneæ, quómo rubet in indíciis ardentíssimæ charitatís. Conténdunt passio

et charitas: ista ut plus ardeat, illa ut plus rubeat.

R. Per mortem destruxit Jesus eum, qui mortis habebat imperium: * Ut liberaret eos, qui timore mortis obnoxii erant servituti.

V. Unde debuit per omnia fratribus assimilari, ut misericors fieret. Ut liberaret....

Lectio V.

VIDE quomodo hoc flore rosae floruerit optima vitis nostra rubicundus Jesus. Vide totum corpus, sicuti rosae sanguinae florem non invenias. Inspice manum unam et alteram, si florem rosae non invenias in utraque. Inspice pedem unum et alterum, numquid non rosei? Inspice lateris aperturam, quia nec illa caret rosa, quamvis ipsa subrubea sit, propter mixturam aquae, quia, sicut narrat Evangelista, cum unus militum lancea latus ejus perforasset, exiit sanguis et aqua.

R. Per hominem mors, et per hominem resurrectio mortuorum: * Et sicut in Adam omnes peccaverunt, ita in Christo omnes vivificabuntur.

V. Novissime autem inimica destruetur mors. Et sicut.....

Ex Eodem divo Bernardo.

Lectio VI.

Serm. de Passione Domini.

RESPICE, Domine sancte Pater, de sanctuario tuo, et de excelso caelorum habitaculo: et intueere hanc sacrosanctam hostiam, quam tibi offert magnus Pontifex noster, sanctus puer tuus Dominus Jesus, pro peccatis fratrum suorum, et esto placabilis super multitudinem malitiae nostrae. Cognosce, Pater, tunicam filii tui Joseph. Heu! fera pessima devoravit eum, et conculcavit in furore suo vestimentum ejus. Ecce quinque scissuras lamentabiles in eo reliquit.

R. Videmus Jesum propter passionem mortis, gloria et honore coronatum, * Ut pro omnibus gustaret mortem.

V. Decubat eum, qui multos filios in gloriam adduxerat, auctorem salutis eorum per passionem consummari. * Ut pro omnibus..... Gloria Patri..... Ut pro omnibus.....

In tertio Nocturno.

Añ. ¿Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum?

Psalm. 95. Cantáte Dómino, *ut in folio 96.*

Añ. His plagátus sum in domo eórum, qui me diligébant,

Psalm. 96. Dóminus regnávit *ut in folio 97.*

Añ. In amaritúdine sermo meus est, et manus plagæ meæ aggraváta est super gémitum meum.

Psalm. 97. Cantáte Dómino *ut in folio 99.*

Y. Ipse vulnerátus est propter iniquitates nostras.

R. Attrítus est propter scélera nostra.

Léctio Sancti Evangélii secúndum Joánnem.

*Lectio VII.**Cap. 19.*

IN illo témpore: Sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sitio Et réliqua.

Homilía S. Cyrilli Epíscopi Alexandríni.

Lib. 12. Comm. in Joan.

CUM ab immánibus Judæis omnis in Christum expléta esset impiétas, nec quidquam jam ad summan crudelitátem réliquum esset, ad extrémum caro Christi sanctíssima proprium quiddam, ac naturále rursus pátitur. Multis enim ac variis dolóribus exsicáta, siti torquétur. Graves síquidem dolóres magnam ad sitim commovéndam vim habent, naturáli quodam et inexplicábili calóre húmidum consuméntes, et igneis ardóribus præcórdia uréntes.

R. Manifestáta est grátia Dei per illuminatióem Salvatóris nostri Jesu Christi, * Qui destrúxit mortem, illuminávit autem vitam in incorruptiόnem.

Y. Liberávit, et vocávit nos vocatiόne sua sancta per grátiam, quæ data est nobis in Christo. Qui destrúxit . . .

Lectio VIII.

CONSUMMATUM esse ait impiétatis Judaicæ modum, et impoténtem sæviéendi ánimum, ¿Quid enim Judæi intentátum reliquérunt.

aut quid non extrémæ crudelitatis adhibuerunt? Quod supplicii aut contumeliæ genus prætermiserunt? Quámobrem jure: Consummátum est, ait: sed hora jam eum ad prædicándum spirítibus, qui apud íferos erant, invitante (advénit enim, ut mortuórum ac vivórum dominarétur) ipsam pro nobis mortem suscepit, commúnem hanc naturæ nostræ passiónem sustínuit in carne sua. Cum áutem Jesum caput inclinásse comperíssent, et jam eum expirásse putarent, frustra ejus crura confríngi existimant; sed cum adhuc mórtuum esse nonnihíl diffiderent, lancea latus ejus perfódiunt, unde cruor aqua mixtus scatúriit, quod Eulógiæ mysticæ et sancti baptismatis imágo quædam erat atque primitiæ. Christi enim est vere et a Christo sanctum baptisma, et mysticæ Eulógiæ vis ex sancta ejus nobis carne pródiit.

R. Dignus es, Dómine, accípere librum, et aperíre signácula ejus, quóniam occíssus es, et redimísti nos Deo. * In sáanguine tuo. V. Fecísti enim nos Deo nostro regnum, et sacerdótes. In sáanguine tuo. Glória Patri. . . . In sáanguine tuo.

Lectio IX. de Homilia Ferice.

AD LAUDES

et per Horas.

Añá. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit.

Psalm. Dóminus regnavit. . . .

Añá. Ipse áutem vulnerátus est propter iniquitates nostras, attrítus est propter scélera nostra.

Añá. Alligávit Dóminus plagam pópuli sui, et percussúram ejus sanávit.

Añá. Omnis, qui transíbit, stupébit super omnes plagas ejus.

Añá. O vos omnes, qui transitis per viam, atténdite et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

Capítulum.

Isaia 53.

CHRISTUS vulnerátus est propter iniquitates nostras, attrítus est propter scélera nostra, cujus livóre sanáti sumus.

HYMNUS. ®

LUSTRA sex qui jam perégit,
Tempus ímplens córporis,
Sponte líbera Redéptor

Passióni déditus,
Agnus in crucis levátur
Immolándus stípíte.

Felle potus ecce lánguet;
Spina, clavi, láncea
Mitte corpus perforárunt:
Unda manat, et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis inter omnes.
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore; gérmine:
Dulce ferrum, dulce lígnum,
Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas:
Et supérni membra Regis
Tende mihi stípíte.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam;
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beatæ
Trinitáti glória;
Æqua Patrí, Filióque;
Par decus Paráclito:
Unius, Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

℣. Vidébunt in quem transfixérunt.

℞. Et dolébunt super eum, ut in morte
primogéniti.

AD BENEDICTUS.

Añá. Unus mílitum láncea latus ejus apé-
ruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

ORATIO.

DEUS, qui unigéniti Fílii tui passióne, et
per quinque vúlnera ejus sánguinis effus-
sione, humánam natúram, peccáto pérditam,
reparásti: tribue nobis, quæsumus; ut qui ab
eo suscepta vúlnera venerámur in terris,
ejusdem pretiosíssimi sánguinis fructum cón-
sequi mereámur in cælis. Per eúndem. ®

AD TERTIAM.

Añá. Ipse autem.

Capítulum. Christus vulnerátus *ut supra.*

℞. *br.* Fodérunt manus meas, * Et pe-
des meos. Fodérunt..... ℣. Dinumeravé-

runt omnia ossa mea. Et pedes.... Gló-
ria Patri.... Fodérunt.... *Ÿ.* O vos om-
nes, qui transítis per viam. *R.* Atténdite, et
vidéte dolórem meum.

AD SEXTAM.

Aña. Alligávit Dóminus.

Capítulum.

Isaie 50.

FACIEM meam non avérti ab increpántibus,
et conspuéntibus in me. Dóminus Deus au-
xiliátor meus, et ideo non sum confúsus.

R. br. Veré languóres nostros * Ipse tu-
lit. Veré.... *Ÿ.* Et dolóres nostros ipse por-
távit Ipse tulit.... Glória Patri.... Veré
languóres..... *Ÿ.* Disciplína pacis nostræ su-
per eum. *R.* Et livóre ejus sanáti sumus.

AD NONAM.

Aña. O vos omnes.

Capítulum.

Isaie 53.

TRADIDIT Christus in morte ánimam suam
et cum scelerátis reputátus est; et ipse pec-
cáta multórum tulit, et pro transgressóribus
rogávit.

R. br. Ipse vulnerátus est * Propter ini-
quitátes nostras. *I pse*.... *Ÿ.* Attritus es

propter scélera nostra. Propter iniquitá-
tes.... Glória Patri.... Ipse vulnerá-
tus est.... *Ÿ.* Oblátus est quia ipse vóluit.
R. Et non apéruit os suum.

In secundis Vesp. omnia ut in primis.

AD MAGNIFICAT.

Aña. Ego sum vestra redemptio: manus
meæ, quæ vos fecérunt, clavis confixæ sunt:
propter vos flagéllis cæsus sum, spínis co-
ronátus sum, aquam pétii pendens, et acé-
tum porrexérunt; in escam meam fel dedé-
runt, et in latus lanceam: mórtuus et sepúl-
tus resurrexi: vobiscum sum, et vivo in
æténum.

FERIA SEXTA.

POST DOMINICAM IV. QUADRAGESIMÆ.

DE PRETIOSISSIMO SANGUINE D. N. J. C.

DUPLEX MAJUS.

*Omnia ut in ejus festo Dominica prima
Julii.*

runt omnia ossa mea. Et pedes.... Gló-
ria Patri.... Fodérunt.... *Ÿ.* O vos om-
nes, qui transitis per viam. *R.* Atténdite, et
vidéte dolórem meum.

AD SEXTAM.

Añã. Alligávit Dóminus.

Capítulum.

Isaie 50.

FACIEM meam non avérti ab increpántibus,
et conspuéntibus in me. Dóminus Deus au-
xiliátor meus, et ideo non sum confúsus.

R. br. Veré languóres nostros * Ipse tu-
lit. Veré.... *Ÿ.* Et dolóres nostros ipse por-
távit Ipse tulit.... Glória Patri.... Veré
languóres..... *Ÿ.* Disciplína pacis nostræ su-
per eum. *R.* Et livóre ejus sanáti sumus.

AD NONAM.

Añã. O vos omnes.

Capítulum.

Isaie 53.

TRADIDIT Christus in morte ánimam suam
et cum scelerátis reputátus est; et ipse pec-
cáta multórum tulit, et pro transgressóribus
rogávit.

R. br. Ipse vulnerátus est * Propter ini-
quitátes nostras. *I pse*.... *Ÿ.* Attritus es

propter scélera nostra. Propter iniquitá-
tes.... Glória Patri.... Ipse vulnerá-
tus est.... *Ÿ.* Oblátus est quia ipse vóluit.
R. Et non apéruit os suum.

In secundis Vesp. omnia ut in primis.

AD MAGNIFICAT.

Añã. Ego sum vestra redemptio: manus
meæ, quæ vos fecérunt, clavis confixæ sunt:
propter vos flagéllis cæsus sum, spínis co-
ronátus sum, aquam pétii pendens, et acé-
tum porrexérunt; in escam meam fel dedé-
runt, et in latus lanceam: mórtuus et sepúl-
tus resurrexi: vobiscum sum, et vivo in
æténum.

FERIA SEXTA.

POST DOMINICAM IV. QUADRAGESIMÆ.

DE PRETIOSISSIMO SANGUINE D. N. J. C.

DUPLEX MAJUS.

*Omnia ut in ejus festo Dominica prima
Julii.*

DIE XXVI. APRILIS
IN FESTO APPARITIONIS SACRÆ IMAGINIS

BEATÆ MARIE VIRGINIS.

DE BONO CONSILIO
NUNCUPATÆ.

DUPLEX MAJUS.

Omnia ut in festis B. M. V. præter sequentia.

AD MAGNIFICAT ANTIPHONA.

SANCTA Maria, sucurre miseris, juva pusillâmines, réfove flébiles, ora pro pópulo, interveni pro clero, intercede pro devóto femíneo sexu, sentiant omnes tuum juvâmen, quicúmque célebrant tuæ sanctæ Imâginis apparitiónem.

ORATIO.

BONORUM ómnium largítor Deus, qui Genitricis dilécti Filii tui speciósam Imâginem

151

mira Apparitióne clarificáre voluísti: concéde, quæsumus; ut ejúsdem beatæ Mariæ Virgínis intercessióne ad cœlestem pátriam feliciter perducámur. Per eúndem Dóminum.

AD MATUTINUM.

HYMNUS.

PLAUDE festivo, pia gens, honóre,
Dum Genestáni veneráris ædem,
Qua Dei magnæ Genitricis alma
Splendet imágo.

Hæc ubi mira spécie repénite
Obtulit sese pópulis vidéndam,
Multa mox secum bona ferre nostras
Visa per oras.

Ipsa tunc ægris áderat, moléstos
Córporis morbos animique pellens,
Longe et ærúmnas Látio imminéntes
Ipsa fugábat.

Virgo, quæ magnis decoráta signis,
Nunc quoque effúlges, miseris juvâmen
Affer, et fuis pátiens cliéntum
Annue votis. ®

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cæli sólio coruscans,
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus et unus. Amen.

In primo Nocturno.

De libro Proverbiórum.

*Lectio I.**Cap. 2.*

SI intráverit sapiéntia cor tuum, et sciéntia animæ tuæ placérit, consílium custódiét te, et prudéntia servábit te, ut eruáris a via mala, et ab hómine, qui perversa loquitur; qui relínquunt iter rectum, et ámbulant per vias tenebrósas; qui lætántur cum male fécerint, et exúltant in rebus péssimis, quórum viæ perversæ sunt, et infámes gressus eórum. *R.* Sancta et immaculata.

*Lectio II.**Cap. 3.*

FILI mi, ne éffluant hæc ab óculis tuis. Custódi legem atque consílium; et erit vita animæ tuæ, et grátia fáucibus tuis. Tunc ambulábis fiduciáliter in via tua, et pes tuus non impínget. Si dormíeris, non timébis; quiésces, et suávis erit somnus tuus. Ne páveas repentinó terróre, et irruéntes tibi poténtias impiórum. Dóminus enim erit in lá-

tere tuo, et custódiét pedem tuum, ne capiáris. *R.* Congratulámini.

Lectio III.

Ego sapiéntia hábito in consílio et erudítis intérsus cogitatióibus. Timor Dómini odit malum, arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium, et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa dicérunt. Per me príncipes ímperant, et potentes decernunt justítiam. Ego diligéntes me díligo: et qui mane vígilant ad me, invénient me. *R.* Beata es.

In secundo Nocturno.

De Sermóne S. Augustíni Epíscopi.

*Lectio IV.**In Natali S. Joannis Baptiste.*

HÓMINEM concépit Elísabeth, hóminem Maria: sed Elísabeth solum hóminem, Maria Deum et hóminem. Mira res est, quómodo potúerit concípere creatúra Creatórem. Quid

est ergo intelligendum, fratres mei, nisi quia ipse sibi fecit carnem de sola matre, qui fecit primum hominem sine patre et matre? Primus ille noster casus fuit, quando foemina, per quam mortui sumus, in corde concepit venena serpentis. Persuasit enim serpens peccatum, et admissus est male suadens. Si primus noster casus fuit, cum femina concepit corde venena serpentis; non mirandum, quod salus nostra facta est, cum foemina concepit in utero carnem Omnipotentis. Uterque ceciderat sexus; uterque fuerat reparandus. Per mulierem in interitum missi eramus; per mulierem nobis redita est salus. *R.* Sicut cedrus.

De Sermone S. Fulgentii Episcopi.

Lectio V.

De laudibus Marice.

QUONIAM diabolus per serpente[m] Evæ locutus, per Evæ aures mundo intulit mortem, Deus per Angelum ad Mariam pertulit verbum, et cunctis sæculis vitam effudit. Angelus sermonem ejecit, et Christum Virgo concepit. Hoc splendore concepitur Dei Fi-

lius: hac munditia generatur. De cœlis Medicus transiens per Virginem, post transitum suum illa[m] fecit Virginem permanere. Qui enim disrump[er]e corporum membra in aliis poterat integrare tangendo, quanto magis in sua Matre, quod invenit integrum, potuit non violare nascendo? Crevit enim ejus partu integritas corporis potius, quam decrevit: et virginitas ampliata est potius, quam fugata. *R.* Quæ est ista.

Lectio VI.

MARIA quam præclarissimis tribus bonis sublimetur, ausculta, salutacionis angelicæ benedictionis divinæ, et plenitudinis gratiæ. Sic enim eam legitur salutasse: Ave Maria gratia plena, benedicta inter mulieres. Et ut nihil non sublime esset in hac sanctissima Virgine, quam Angelus gratia plenam salutavit, non sine divino consilio factum est, ut ejus etiam imagines summo essent in honore, et prodigiis, miraculisque clarerent. Quas inter tribus abhinc sæculis ea præcipuo honore colitur, quæ, Paulo secundo sedente, mirabiliter apparuisse in pariete Ecclesiæ Patrum Ordinis Eremitarum sancti Augustini in oppido Genestani Præ-

nestinæ diocesis, ex pontificiis diplomatis, et suppribus monumentis comprobatur. Quibus permotus Pius Papa sextus præfatis ejusdem oppidi cœnobitis officium proprium concessit septimo Kalendas Majas, ipso scilicet Apparitionis die recitandum; ac deinde illud die, quæ immediatè subsequitur, pro ejus recitatione in posterum assignata, ad universum prædictum Ordinem sub ritu duplicis majoris extendit. R. Ornatam monilibus.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum

Lectio VII.

Cap. I.

LIBER generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia Sancti Thomæ Episcopi.

In Conc. 2. Nativit. B. M. V.

COGITANTI mihi, ac diu hæsitanti, quid causæ sit, quod cum Evangelistæ de Joanne Baptistâ, et illis Apóstolis tam longum fecere tractatum, de virgine Maria, quæ vita

et dignitate omnes antecedit, ita summatim percurrant historiam: cur, inquam, non traditum est memoriæ, quomodo concépta, quomodo nata, quomodo nutrita, quibus moribus decorata, quibus virtutibus ornata, quid cum Filio in humanis egerit, quomodo cum illo conversata sit, quomodo post ejus ascensionem cum apóstolis vixerit? Magna erant hæc, et memoratu digna, et quæ summa devotione a fidelibus legerentur, a populis amplecterentur. Quis enim dubitat, quin in ejus nativitate, et pueritia mira multa contigerint; et Puella hæc in teneris annis stupendum sæculis virtutum omnium monumentum extiterit? R. Felix namque es, sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est Sol justitiæ, Christus Deus noster. V. Ora pro populo, interveni pro clero, intercède pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuam juvenam, quicumque celebrant tuæ sanctæ Imæginis apparitionem. Quia.

Lectio VIII.

HÆC mihi hæsitanti, cur de actibus Virginis, sicut de actibus Pauli, non est compo-

tus liber, nihil aliud occurrat (accusare enim Evangelistas negligentiae sicut impium, ita et temerarium iudico) quam ita placuisse Spiritui sancto; ejusque providentia Evangelistas siluisse, propterea quia Virginis gloria, sicut in Psalmis legitur, omnis intus erat et magis cogitari poterat, quam describi; sufficitque ad ejus plenam historiam, quia de illa natus est Jesus. Quid amplius quaeris? Quid ultra requiris in Virgine? Sufficit tibi, quod Mater Dei est. R. Beatam.

Lectio IX.

Non eam Spiritus sanctus litteris descripsit, sed tibi eam animo depingendam reliquit, ut intelligas, nihil illi gratiae, aut perfectionis, aut gloriae, quam animus in pura creatura concipere possit, defuisse; imo reipsa intellectum omnem superasse. Ubi ergo totum erat, pars scribenda non fuit; ne putares, quod scriptum non fuerat, eidem forsitan defuisse. Si ancillas suas et ministras domus suae potentissimus Dominus ita mirifice decoravit, ita donis et gratiis venustavit: qualem, existimas, condidit Matrem suam, unicam Sponsam suam, quam

sibi ex omnibus elegit, et praee omnibus admaavit? Omnibus eam Altissimus praeposuit non solum virgineis, sed etiam angelicis Choris, quia Mater ejus est, et Matrem Dei decet omnis celsitudo. Quidquid igitur de Virgine scire, aut intelligere cupis, totum in hoc clauditur breviloquio: De qua natus est Jesus. Haec longa et plenissima historia ejus est. Te Deum.

DIE XVII AUGUSTI.

B. TIMOTHEI A MONTICULO C. L. O.

SIMPLEX.

ORATIO.

Deus qui nos beati Timothei confessoris tui annua solemnitate laetificas: concede propitius; ut ejus natalitia colimus, etiam actiones imitemur. Per Dominum.

Lectio IX.

TIMOTHEUS in oppido Monticuli, prope urbem Aquilæ honesto genere natus, ut animum a mundi illécebris serváret incólumen Deoque únice inserviret, adhuc jávenis Ordini Sancti Francisci inter Fratres Minores, quos vocant de Observantia, nomen dedit. Regularis disciplinæ severíssimus cultor, ac cœlestium rerum contemplátor assiduus, humilitate, abstinentia, patientia aliisque religiosi hómínis virtútibus ita exceluit, ut ómnibus admiratióni esset, et Sacrum faciens supernas quoque visiones promeruisse feratur. Cum autem ad sexagésimum vitæ annum illústría dedisse sanctitátis exémpia, Oeræ inter fines Aquilánæ Diocéseos spíritum Deo réddidit anno reparatæ salutis millésimo quingentésimo quarto, ibique in Ecelésia sui Ordinis honorífice cónditus est. Cultum statim a morte illi a circumstantibus pópulis exhibitum Pius Nonus Póntifex Maximus ex Sacrórum Rituum Congregationis consúlto ratum habuit et confirmavit, ejusque festum in memorata Diocési cum Officio et Missa celebrari permísit.

DIE XXX. OCTOBRIS

IN FESTO

B. LIBERATI A LAURO.**CONF. I. ORD.**

DUPLEX MINUS.

*Ommia de Comm. Conf. non Pont. præter seq.**In Hymn. Meruit supremos.*

ORATIO.

DÓMINE Jesu Christi, qui Beatum Liberátum confessorem tuum a cæculi pompa ad suam tolléndam crucem ac te sequendum vocasti: concede propitius; ut ejus exémplo, caduca despícere ac te pura mente diligere valeamus. Qui vivis.

In I. Noct. Lect. de Scriptit. occur.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

LIBERATUS a Lauro, in Piceno, ex nobilissima Cómítum Brumfortiórum gente ortum duxit ineunte sæculo decimotertio. Brevi tamen, ut vocantem spiritum sequeretur, mundi vanitatibus, fluxisque divitiis nuntium dare, seque Deo totum mancipare statuit. Qua de re inter Fratres Seraphici Minorum Ordinis, insignibus pietate viris, tunc maxime floréntis, se se cooptari postulávit; voti- que compos factus in Cœnobium secessit, quod prope Castrum Brumfortium solitario loco, Suffiano nuncupato, nemóribus inter- cluso, divinorumque contemplationi oppor- tunissimo Sancti Francisci Assisinatis As- sectæ sibi paráverant. R. Honestum fecit.

Lectio V.

SACERDOTIO insignitus, vitam ibi duxit ad mortem usque virtútibus adeo claram, ut humilitatis, integritatis, asperitatis, in corpus

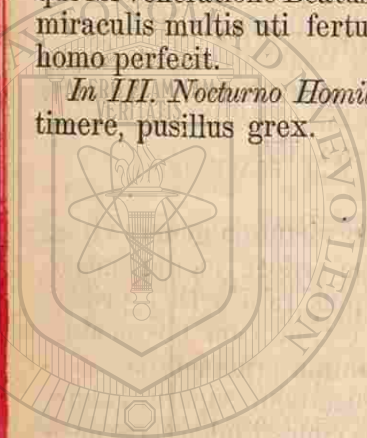
suum sodalibus exemplar extiterit, ac effun- dendis Deo précibus dies noctesque integras constantissime insumpserit. Silentio quoque, solitudini, divinorumque meditationi ita va- cavit, ut raro admodum vel cum suis loque- retur; et si aliquando interrogántibus satis- facere oporteret, ita respondebat ut Ange- lus potius videretur quam homo. R. Amavit.

Lectio VI.

Quo perfectissimum virtutum genere vitam traducens, divinoque ardore jugiter incen- sus, in ecstasim sæpius rapi a Deo promé- ruit, ceu traditum est, et cum postmodum sensus reciperet, tantam præseferbat men- tis lætiam ex prægustatióne superni gaudii, tantoque vultus ejus cœlesti fulgóre perfusus apparebat, ut ómnibus admiratióni esset, ac Sanctus communi voce prædicaretur. Tan- dem consumátus in brevi explévit témpora multa. Austeritate enim vitæ et charitatis igne consumptus, in morbum incidit, et ad extremum subinde adductus, fratres suos álloquens de cœlesti glória, atque animo exultans, feliciter abormivit in osculo Dó- mini, anno circiter millésimo ducentesimo

sexagesimo. Corpus ejus ad locum Brumfortii, a suo nomine, ex tunc vocatum, translatum est una cum reliquiis Beatorum Humilis ac Pacifici ejusdem Ordinis, magnaque ibi veneratione Beatus Liberatus colitur, miraculis multis uti fertur clarus. R. Iste homo perfecit.

In III. Nocturno. Homil. in Evang. Nolite timere, pusillus grex.

PRIMI LOCI

PRO MARTYROLOGIO ORDINIS MINORUM,

EX NOVISS. S. R. C. CONCESSIONE.

Feria 3. post Dom. Septuag.

Festum orationis Domini Nostri Jesu Christi in Monte Oliveti.

Feria 3. post Dom. Sexages.

Festum commemorationis Passionis Domini Nostri Jesu Christi.

Feria 6. post Cineres.

Festum Sacrae Spinae Coronae Domini Nostri Jesu Christi.

Feria 6. post Dom. 1. Quadrag.

Festum Lanceae et Clavorum Domini Nostri Jesu Christi.

Feria 6. post Dom. 2. Quadrag.
Festum Sacratissimæ Síndonis Dómini
Nostri Jesu Christi.

Feria 6. post Dom. 3. Quadrag.

Festum Sacrorum quinque Vulnerum Dómini
Nostri Jesu Christi.

Feria 6. post Dom. 4. Quadrag.

Festum Pretiossímimi Sánguinis Dómini
Nostri Jesu Christi.

Die 26 Aprilis.

In oppido Genestani Prænestinæ Dicec-
sis Festum Sacræ Imaginis Beatæ Mariæ
Virginis de Bono Consilio nuncupatæ, quæ,
Paulo secundo Summo Pontifice sedente,
mirabiliter in Ecclesia Ordinis Eremitarum
Sancti Augustini apparuit, ac miraculorum
magnitudine et præstantia celebris, frequen-
ti populorum concursu, maximaque religio-
ne colitur.

IN LITANIIS

SANCTOR. ORDIN. MINOR.

ADDENDA SUNT SEQ. NOMIN.

Post S. Nicolæ.

S. Petri Baptista, cæterique Socii Marty-
res Japonenses.—Orate pro nobis.

S. Nicolæ, cæterique Martyres Gorco-
mienses.—Orate pro nobis.

Post S. Joann. Josephi.

S. Leonarde.—Ora pro nobis.

Post S. Hyacinthæ.

S. Maria Francisca.—Ora pro nobis.

Feria 6. post Dom. 2. Quadrag.
Festum Sacratissimæ Síndonis Dómini
Nostri Jesu Christi.

Feria 6. post Dom. 3. Quadrag.

Festum Sacrorum quinque Vulnerum Dó-
mini Nostri Jesu Christi.

Feria 6. post Dom. 4. Quadrag.

Festum Pretiossímimi Sanguinis Dómini
Nostri Jesu Christi.

Die 26 Aprilis.

In oppido Genestani Prænestinæ Diece-
sis Festum Sacræ Imaginis Beatæ Mariæ
Virginis de Bono Consilio nuncupatæ, quæ,
Paulo secundo Summo Pontifice sedente,
mirabiliter in Ecclesia Ordinis Eremitarum
Sancti Augustini apparuit, ac miraculorum
magnitudine et præstantia celebris, frequen-
ti populorum concursu, maximaque religio-
ne colitur.

IN LITANIIS

SANCTOR. ORDIN. MINOR.

ADDENDA SUNT SEQ. NOMIN.

Post S. Nicolæ.

S. Petri Baptista, cæterique Socii Marty-
res Japonenses.—Orate pro nobis.

S. Nicolæ, cæterique Martyres Gorco-
mienses.—Orate pro nobis.

Post S. Joann. Josephi.

S. Leonarde.—Ora pro nobis.

Post S. Hyacinthæ.

S. Maria Francisca.—Ora pro nobis.

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN
DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECAS

DIE V FEBRUARII.

IN FESTO

SS. JAPONENSIIUM PETRI-BAPTISTÆ
ET SOCIORUM XXII MARTYRUM

I. ET III. ORDINIS

DUPLEX 2 CLASSIS.

OMNIA DE COMMUNI PLURIMORUM MARTIRUM.

IN I. VESPERIS.

Ad Magnif. Ant. Quis nos separabit a
Charitate Christi: an persecutio, an gladius?
sed in his superamus propter eum, qui di-
lexit nos.

ORATIO.

Domine Jesu Christi qui ad tui imitatio-
nem per Crucis supplicium primitias Fidei
apud Japoniæ gentes in Sanctorum Marty-
rum Petri-Baptistæ et sociorum sanguine

Sor M^o Bayetana Teresa Leon Licencia

dedicasti, concede quæsumus; ut quorum hodie solemnia colimus excitemur exemplis. Qui vivis etc.

Deinde fit. comm. S. Joseph. a Leonissa An. Hic vir N Justum. Oratio ut in die.

In Quadrag. fit comm. Feria.

Lectioes I. Nocturni, Fratres, Debitores.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Remotissimæ Japoniæ Regioni extremis Orientalis Asiæ finibus sitæ, quæ diu in tenebris et in umbra mortis sederat, sextodecimo reparatæ salutis humanæ sæculo catholicæ veritatis lumen affulsit. Magnus siquidem illuc Indiarum apostolus sanctus Franciscus Xavèrius Christum prædicans crucifixum adeo insignem fidelium fundavit Ecclesiam, ut hisce in terris Apostolorum tempora rediisse viderentur. Nec illi etiam defuere Martyres qui fidei primitias sanguine consecrarent. Cum enim Taicosama Japonensium tyrannus pluries minitatus fuisset Philippinas sibi insulas brevi subacturum: censuit Manilæ Prorex, ali-

quot suæ ditionis viros catholici Regis nomine ad pacem illi suadendam legatos mittere. Huic operi delectus est tamquam commissarius Petrus-Baptista Ordinis Minorum strictioris observantiæ discalceatorum sacerdos. piis nobilibusque parentibus in Hispania ortus, ac morum sanctitate, doctrina et prudentia valde conspicuus; eique tres dati sunt socii ejusdem instituti electi consodales. Qui omnes optantes pro Christo legationi fungi, statim ac ad Japoniæ litora appulerunt, et collato sibi munere feliciter functi sunt; ad Religionis incrementum, in partem laboris aliis sociis adscitis, animum advocarunt. Multis proinde xenodochiis, cœnobiis, et Ecclesiis per diversa loca christiano ritu excitatis; ibique per triennium prædicationi, jejuniis, vigiliis, precibus jugiter instando, atque egenorum et languentium arumnis miro charitatis ardore subveniendo, et fideles plurimos in via salutis confirmarunt, et gentes innumeras ad fidem perduxerunt.

R. Sancti tui.

Lectio V.

Qua de re graviter commoti inanium deorum sacerdotes, Tyranum conveniunt, eique falsis rationibus persuadent, imperium diu incolume non futurum, nisi christianam religionem jam undique gliscentem ad suis finibus exterminandam curaret. Vano ille propterea timori percussus, imperavit illico religiosos viros tamquam majestatis reos detineri, dixitque in eos sententiam crucis. Nullaque interposita mora satellites Meáci pariter et Ozácæ domos circumveniunt, Deique servos ibi comprehensos detinent, ac in publica dein vincula detrudunt. Inter captivos autem reperti fuere, tum Petrus-Baptista cum sociis quimque, præclaræ virtutis ac sanctimonie viris ex eodem Ordine, Martino scilicet ab Ascensione, et Francisco Blanco Hispanis sacerdotibus, Philippo a Jesu clerico acolytho ex hispanis parentibus Méxici orto, ac Francisco a Sancto Michaele hispano, et Gundisálvo Garzia ex patre Lusitano in Indiis orientalibus nato, laicis professis: tum etiam Tertiarii quindecim

Japonenses, alii Cathéchismo, alii sacris officis inservientes; e quibus Paulus Suzuqui et Franciscus Meacensis nedum religionis fervore, ut omnes, sed piis quoque conscriptis a se libris præstabant; et Gabriel a Duísco, Thomas Cosaqui, Antonius Nangasachius, et Ludovicus Ibárcchi zelo fidei, animique fortitudine supra ætatem eminebant. His porro omnibus, præter tres alios e Societate Jesu, bini Tertiarii, qui illis in carcere ministrabant, deiceps adaucti sunt; ac ideo trium et viginti martyrum numerus ex Ordine Seraphico expletus est.

R. Verbera carnificum.

Lectio IV.

Post horridos itaque carceris squalores fortissimi Christi athletæ in Meáci regni metropolis forum, ligatis a tergo manibus, tantum producuntur, eisque sinistrae auris pars in ignominie notam abscinditur; es plaustris impositi, per vias multos et civitates præcedente scripta in hasta mortis causa, nempe quod Christum prædicassent, circumferuntur. Has inter opprobrii contumelias, plurima etiam a satellitum barbarie

perpessi, sub hiemali rigore, per nives et glacies Nangasachium adducuntur; ibique crucibus affixi, et singuli ab imis latéribus ad humeros binis lanceis confossi, martyrium divinis in laudibus consummarunt die quinta Februarii anno supra millesimum quingentesimo nonagesimo septimo. Gloriosum hoc Japoniæ protomartyrum certamen variis Deus condecorare voluit signis et miraculis: quibus rite probatis, sacrórum Rituum Congregatio ad eorum canonizationem quancumque deveniri posse decrevit; et interim Urbanus Octavus omnes Beatorum honores eisdem concessit. Divino tandem consilio factum est, ut præclarissimam tot Crucifixorum causam, erumpentibus undique inimicis Crucis Christi, Pius Papa Nonus ad exitum brevi perduceret: qui proinde sacro Pentecostes die anni millesimi octingentesimi sexagesimi secundi, eximia purpuratorum Patrum, sacrorumque Antistitum ex omnibus catholici orbis partibus ingenti numero sibi adstantium corona circumdatus; ipsos in Vaticana Basilica Sanctorum albo solemniter accensuit, et novum ac spectatissimum fortitudinis exemplum Christi fidelibus imitandum præbuit.

R. Tamquam aurum.

IN III. NOCTURNO.

Lectio VII.

LECTIO SANCTI EVANGELII SECUNDUM MATTHEUM. 16 24.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis, si quis vult post me venire, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me. Et reliqua.

De Homilia sancti Jaonis Chrysostomi.

In Math. 16.

Tollat Crucem suam. Ne putes ad verba usque et contumelias, atque opprobria abnegare se ipsum oportere, dicit quousque abnegare semetipsum oporteat, id est usque ad mortem, eamque turpissimam. Idcirco non dixit, abneget semetipsum usque ad mortem, sed tollat crucem suam; declarans mortem turpissimam, et quod non semel aut bis, sed per totam vitam id fieri oporteat. Perpetuo, inquit, hanc mortem circúferas, et quotidie sis paratus ad necem.

R. Propter testamentum.

Lectio VIII.

Quonian multi opes quidem contempserunt et voluptatem et gloriam, mortem vero non spreverunt, sed pericula timuerunt; ego inquit, volo athletam meum ad mortem usque pugnare, ac certamina peragi usque ad sanguinem. Quare si mortem obire oporteat, eamque turpissiman atque execrandam et vel ex prava suspitione illatam, omnia fortiter ferre atque ideo maxime exultare oportet.

R. Hæc est vera fraternitas.

Lectio IX.

Et sequatur me, inquit. Quum enim fieri possit, ut, qui patitur, non sequatur Christum, dum propter ipsum non patitur: nam et latrones, et sepulcrorum expilatores, et præstigiatores multa et graviora patiuntur: ne putes ipsam sufficere malorum naturam, caussan addit malorum. Et quænam illa est? ut nempe hæc agens et patiens ipsum

sequaris; ut propter ipsum omnia patiâris et reliquas virtutes obtineas. Id enim significat illud sequatur me; ita ut non modo fortitudinem in ærumnis, sed et continentiam, et æquitatem et sapientiam omnem exhibeas.

In Quadr. IX. lect. de homil. Ferie, de qua fit commem. in Laud.

Ad Benedictus. Ant. Christus passus est pro nobis relinquens exemplum ut sequamur vestigia ejus.

IN II. VESPERIS.

Ad Magnificat. Ant. Christus peccata nostra pertulit in corpore suo super lignum ut peccatis mortui justitiæ vivamus.

Deinde fit comm. seq. et Ferie in Quadrag. ac S. Dorotheæ.

DIE VI. APRILIS

B. BENTIVOLII DE BONIS

CONFESSORIS I. ORDINIS

DUPLIX MINUS

OMNIA DE COMM. CONFESS. NON PONTIF.

In Hymno, Meruit supremos.

ORATIO.

Deus, qui gloriam tuam in Beati Bentivolii Confessoris prædicatione, et miraculis revelasti, concede propitius, ut ejus meritis et intercessione ad contemplandam speciem tuæ celsitudinis perducamur. Per Dom.

Deinde commem. præced. et Feriæ in Quadrag.

Lec. I. Noct. de Scrip. occ. In Quadrag.
Beatus vir.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Bentivolis De Bonis Septempedæ duodecimo decurrente sæculo natus, ibidem morum integritate commendatam adolescentiam exegit. Ordinis Seraphici tunc nascentis, ejusque Patriarchæ Francisci fama permotus ac virtutibus et sermone eximii concionatoris verbi Dei ex eodem Ordine illectus, patria simul, et quavis temporali spe relictis, Assisium convolare constituit, quo tamen ei pervenire non licuit, nisi post feliciter devictam Patris repugnantiam. Religionis habitu e Francisci manibus suscepto, et in gaudio spiritus votis Deo nuncupatis, illico inter fratres virtutum omnium splendore, humilitatis potissimum, patientiæ, obedienciæ, simplicitatis, mortificationis, jugisque orationis emicuit, ac proinde Evangelicæ perfectionis exemplar communiter conclamatus et habitus.

R. Honestum fecit illum.

Conversatione ejus sancta singuli delectabantur assidue, utpote qui de cælestibus disserendo simplicitate eloquii, attamen vehementer igniti, ita omnes ad virtutem sectandam alliciebat, ut vel ex familiaribus colloquutionibus, vel ex tribunali pœnitentiæ, ubi sedulo medebatur contritis corde, quisque veluti occultos stimulos ad arripiendum perfectionis iter perciperet. Id vero cum aliquando præstaret, Spiritus sancti afflatus, qui satis aperte ex sermonis efficacia patebat, clarius etiam se prodidit per mirum Stellæ splendorem, quæ loquentis fronte insidens, hominem diu cælesti luce perfusum audientibus exhibuit Crebris quoque charismatibus ecstasum, raptuum, agilitatis, aliisqui donis ejus sanctitatem Deus testatam voluit.

B. Amavit eum Dominus.

Ipse autem Bentivolius, quæsum magnum reputans, pietatem cum sufficientia, et sibi perutile gloriari in Cruci Domini nostri Jesu Christi, ad regularis observantiæ apicem pervenire contendit humilitate, paupertate, vitæ austeritate, in seipsum non intermisit sæviendo, corpusque suum exeruciando ad mortem usque, per quam senio confectus intra festum Nativitatis Domini, et Stephani Protomartyris lenta febre consumptus, ad cælum feliciter evolavit in Patria, sepultusque est ibidem in Ecclesia sui Ordinis. Cum vero tanta sanctitatis fama vivens inclauisset, hæc ad nuncium mortis adeo aucta est, ut undique concurrerent fideles ad mortales ejus exuvias religioso cultu prosequendas, felici æmulatione singulis eum Beatum et Sanctum conclamantibus, validissimum ipsius ad Deum patrocinium implorantibus, qui famuli sui sepulchrum miraculorum splendore et frequentia gloriosum reddidit. Quæ quidem omnia cum

numquam cessarint, imo in dies majora evaserint, Pius nonus Pontifex Maximus, cultum publicum Ecclesiasticum ab immemorabili tempore beato Bentivolio tributum Apostolica auctoritate sua ratum habuit, et confirmavit.

R. Iste homo.

In. III Noct. Homil. in Evang. Pusillum gregem.

In Quadrag. IX. Lect. et comm. Fer. in Laud.

DIE XXIX. MAJI.

B. HERCULANI A PLAGARIO.

CONFESSORIS 1. ORDINIS.

SIMPLEX.

Oratio.

Deus, qui per beatum Herculanum confessorum tuum ad contemptum mundi, et ad recolendam Unigeniti Filii tui passionem fideles excitasti: concede propitius; ut ferrena despicientes, crucem jugiter feramus in vita, et praemia aeterna consequamur in morte. Per eundem Dominum.

Lectio IX.

Quo tempore Minoriticus Ordo praeclaris Ecclesiae luminibus fulgebat, Bernardino Senensi, et Joanne a Capistrano, nomen ei, et decus accessit Herculani. Honesta, ut fertur, familia progenitus Plagarii agri Perusine oppidi, Dei benedictionibus diluculo praeventus rerum humanarum vanita-

tem facile intellexit. Itaque adscensiones in corde suo ita disposuit, ut quae sunt mundi despiceret, et ibi cor suum figeret, ubi vera sunt gaudia. Quod ut facilius assequeretur, opibus paternae domus valedicens, inter Fratres Minores de Observantia adscribi humiliter petiit. Sartiani in cœnobio sancti Francisci suum tirocinium alacriter absolvit, ac solemnibus nuncupatis votis, iter perfectionis quod susceperat, constantissime usque ad mortem esse prosecutus. Presbyter constitutus, illico sese exhibuit ministrum Christi et fidelem dispensatorem mysteriorum Dei. Tanta autem pollebat sacrae eloquentiae vi, ut sapientibus aetatis suae admirationi esset. De divina praesertim passione disserebat, quam Aquilae in Vestinis feria sexta majoris hebdomadae fervidis adeo verbis enarravit, ut toto concionis spatio universus cœtus magno fletu ejularit. Nec minus animarum, quam corporum saluti consuluit. Aliquando enim quadragésimales conciones habens apud Lucenses, cum obsidione civitas premeretur, annonaeque caritas accederet, nedum curavit famelicos sustentare, sed et cives ad constantiam est hortatus, et divinitus edoctus praedixit magnam frumenti

copiam Paschali tempore allatum iri: quod cum factum esset, honesta fuit inita pax. Neque in Italia modo ad divini nominis gloriam labores exantlavit, sed cum Alberto Sartianensi in Palæstinam profectus pro sanctorum locorum recuperatione satagit. Inde reversus tum aliis virtutibus, tum maxime abstinentia, et austeritate vitæ eximius animam Domino reddidit anno circiter millesimo cuadragesimo quinquagesimo primo in cœnobio, quod ipse ædificaverat in territorio castri Plebis Foschianæ prope Castrum-novum in Carfaniana provincia, sanctimoniam et miraculorum fama præclarus. Multis honoribus post mortem cumlatus est, cultumque publicum ecclesiasticum essecutus; quem Pius nonus Pontifex Maximus ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto quarto Kalendas Aprilis anni millesimi octingentesimi sexagesimi ratum habuit, et confirmavit.

DIE V. JUNII.

B. PACIFICI A GEREDANO.
CONFESORIS I. ORDINIS.

Duplex minus.

Omnia de Comm. Conf. non Pont.

Oratio.

Deus qui Beatum Pacificum Confesorum tuum verbo atque exemplo clarere fecisti: præsta, quæsumus; ut ejusdem vestigia sectantes, ad cœlestum patriam perducamur. Per Dominum.

Postea fit comm. S. Francisci.

Lectiones I. Noct. de Script.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Pacificus Ceredanensis, ab ineunte ætate adversis probari cœptus, pios parentes inter luis, bellicę strages extinctos amisit. Sic misere orbatu, in Benedictionum sancti Hieronymi monasterium apud Novariam, benigne recipitur a præsule, qui in puero egregiam, piamque indolem admiratus, eum liberalibus disciplinis erudiendum curavit.

Sed, hoc etiam vita functo, juvenis evangelicę perfectioni studens Franciscalę Institutum professus est. In quo ad perfectam susceptę vitę rationem totum se informans, literarum studia ita cum virtutum omnium exercitatione conjunxit, ut insigni doctrina non minus, quam sanctimonia clarus passim haberetur.

R. Honestum.

Lectio V.

Flagrans charitate, vires omnes animi, et spiritualia dona quę divina meditando, ac seipsum afflicto hauserat et foverat, in procurandis, quę Dei sunt, penitus impendit. In sacerdotali obeundo ministerio laboravit indefessus; et cum evangelizaret virtute multa erroris oppugnavit, mores correxit, odia, factionesque sedavit. Ubi miserorum causa ageretur, nihil intermisit, quo eis levamini esset, et solatio. Deiparam Virginem summa pietate colens, ejus cultui amplificando operam dedit, sodalitates instituit, sacellum erexit. Regularem observantiam, et ecclesiasticam disciplinam ore, exemplo, exitatisque cœnobiis promovit; illa quoque moribus dirigendis ab eo

conscripta est Summa, quæ de ejus nomine Pacifica prænotatur. In omnibus constanter humilis, obediens ac sactam præferens hilaritatem visus est, sive urgerent adversa, sive secunda arrideret. R. Amavit eum.

Lectio VI.

Hisce virtutibus, et probata solerti ejus in arduis prudentia, toti suo Ordini, et Sixto Quarto commendatus, legatus est in Sardiniam. Ibi cum partes sibi commisas religiose adimplet, cum animos exicit ad profigandos Turcas ab Italis oris; prout prædixerat oppidanis suis, sese non amplius ab iis, nisi mortuum visum iri, Sássari ad superos migravit, anno millesimo quadringentesimo octuagesimo secundo, ætatis suæ quinquagesimo octavo. Sacræ dein exuvie ejus Ceredanun translatae, clero et populo exultante honorifice conditæ sunt in Sacello ab eo exstructo; ubi impensa in dies veneratione coluntur. In vita et post mortem miraculis præfulsit: cultum publicum ei exhibitum Benedictus decimus quartus confirmavit. R. Iste homo.

In III Noct. Homilia Sancti Evangelii de Comm. I. loc.

DIE V. FEBRUARII.

ELOGIUM PRO MARTYROLOGIO ORDINIS.

In Regno Japoniæ Passio viginti sex Martyrum; e quibus sex, nimirum Petrus-Baptista, Martinus, Franciscus, Philippus, Gundisalvus, et alter Franciscus, ad Ordinem Minorum pertinent; alii vero septemdecim in apostolico ministerio socii, ad Tertium Ordinem revocantur: qui omnes pro catholica fide in crucem acti, et lancearum ictibus perfossi, inter divinas laudes, ejusdemque fidei prædicationem gloriose occubuerunt. Eos Urbanus Papa Octavus Beatos declaravit, et Pius nonus Pontifex Maximus anno millesimo octingentesimo sexagesimo secundo, solempni ritu Sanctorum fastis adscripsit.

DIE VI. APRILIS.

ELOGIUM PRO MARTYROLOGIO ORDINIS

Apud Septempedam in Piceno B. Bentivolii Confessoris Ordinis Minorum qui signis et operibus bonis plenus dono orationis ac contemplationis cumulatus, octavo Kalendarum Januarii cælos ascendit.

DECRETUM

ORDINIS MINORUM.

Cum S. R. C. approbaverit Lectiones II. et III. Nocturni, Antiph. ad Magnificat in utrisque Vesperis, ad Benedictus in Laudibus; et Missam pro SS. Martyribus Japonensibus; ac concesserit Officium B. Bentivolii de Bonis Conf. I. Ordinis, pro quo nos assignavimus die 6 Aprilis: præsentis injungimus omnibus Nostræ curæ subjectis, ut in recitatione Officii dictis sese conforment.

Datum Romæ ex Araceli 26 Martii 1863.

FR. RAFAEL DE PONTICULO MIN. GEN.

Loco ✕ Sigilli.

Fr. Antonius M. a Fano.

Lect. Jub. a Secretis Ordinis.

ORDINIS MINORUM S. FRANCISCI.

Juxta peculiarem Rubricam Breviarii Romano-Seraphici Titulo XXXVII ad 1, § 238 Litanis particularibus Trium Ordinum S. Francischi Assisiensis adjicienda modo sunt nomina viginti trium SS. Martyrum, qui superiori anno 1862 solemniter ritu Sanctorum albo accensiti fuerunt. Et quoniam eadem Litaniam, nimium protraherentur si singillatim hi gloriosissimi Martyres essent invocandi, uti eadem Rubrica innuere videtur, Rmus. P. F. Raphael a Ponticulo Min. Glis Ordinis Minorum a SS. D. N. Pio Papa IX humillime postulavit ut non obstante enunciata Rubricæ præscripto suprema auctoritate sua permittere dignaretur, ut hoc unico elogio

parentes ipsi adhortabantur, inter Sœurs Tertii Ordinis sancti Francischi in Florentino monasterio a sancto Honuphrio nuncupato nomen dedit. Hinc cum sese ob eximias virtutes omnibus apprime probavisset, Fulgini-

crorum Rituum Congregationis Secretario, in hac parte tantum Derogando recensita Rubrica, precibus clementer annuere dignata est. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 23 Aprilis 1863.

C. Episcopus. Portuen. et S. Rufinæ Card.
Patrizi S. R. C. Præf.

Loco ✠ Sigilli.

D. BARTOLINI S. R. C., Sarius.

DIE 7 APRILIS.

B. ANTONIE A FLORENTIA VID. 2 ORD.

DUPLEX MINUS.

Omne de Com. nec Virg. nec Mart. præter seq.

ORATIO.

Deus, qui beatam Antoniam famulam tuam per omnes vitæ semitas ad te mirabiliter traduxisti: tribue quæsumus; ut ejus méritis et exemplis ad coeléstem pátriam perducamur. Per Dominum.

Lect. 1. Noct. de Script. occur.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Antonia honestis parentibus Florentiæ nata, post hábitis secúndis nuptiis, ad quas eam parentes ipsi adhortabantur, inter Siores Tertii Ordinis sancti Francisci in Florentino monasterio a sancto Honúphrio nuncupáto nomen dédit. Hinc cum sese ob exímias virtútes omnibus apríme probavisset, Fulgini-

rorum Rituum Congregationis Secretario, in hac parte tantum Derogando recensitæ Rubricæ, precibus clementer annuere dignata est. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 23 Aprilis 1863.

C. Episcopus. Portuen. et S. Rufinæ Card.
Patrizi S. R. C. Præf.

Loco ✦ Sigilli.

D. BARTOLINI S. R. C., S. R. C., S. R. C., S. R. C.

DIE 7 APRILIS.

B. ANTONIÆ A FLORENTIA VID. 2 ORD.

DUPLEX MINUS.

Omne de Com. nec Virg. nec Mart. præter seq.

ORATIO.

Deus, qui beatam Antoniam famulam tuam per omnes vitæ semitas ad te mirabiliter traduxisti: tribue quæsumus; ut ejus méritis et exemplis ad cœlestem patriam perducamur. Per Dominum.

Lect. 1. Noct. de Script. occur.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Antonia honestis parentibus Florentiæ nata, post habitis secundis nuptiis, ad quas eam parentes ipsi adhortabantur, inter Sospores Tertii Ordinis sancti Francisci in Florentino monasterio a sancto Honophrio nuncupato nomen dedit. Hinc cum sese ob eximias virtutes omnibus apprime probavisset, Fulgini-

um mittitur, inde Aquilam, ubi monasterium sanctæ Elisabeth dicatum quatuordecim ferme annis sanctissime gubernavit. Deo autem ad majora vocante, de prima sanctæ Clare régula amplectenda consilium iniit, ut arctiori custodia, beata illa solitudine, in qua Deus ad cor loquitur, frueretur. In eo proposito á sancto Joanne de Capistrano confirmata, Nicolao quinto summo pontifice adprobante, in coenobium Corporis Christi nomine insigne secéssit, ibique quam cogitaverat regulam cum quatuordecim sanctimonialibus professa, novo sacrarum virginum collegio urbem Aquilam auxit. Loci ejus, et si reluctans moderatrix ab eodem sancto Joanne de Capistrano constituta, nihil antiquius habuit Antonia, quam ut ad absolutissimam religionis perfectionis normam concreditas sibi Sorores exemplo præsertim suo informaret.

Lectio V.

Cum vero modestiam suique despectum virtutum omnium caput esse sentiret, demississime ac subjectissime sese habuit, humilima quæque officia sibi vindicans. Injuriarum patiens, propinquorum molestias, malignorum calumnias, convicia, contumelias et

gravissimum sexdecim annorum morbum fortiter pertulit. Quinimmo ne caro adversum spiritum prævaleret, eam asperitate, inedia, labore contrivit. Paupertatis cupidissima, ea quæ ad vitam maxime necessaria sunt, sibi deesse gaudébat, novisque vestibus Sorores donans, vetustas consumptasque sibi deligébat. Silentii custos sedula, quidquid domesticis curis superésset temporis, id omne tribuebat precibus, integras, sæpe noctes, celestia meditans, divinique ignis amore abrepta, os ipsum miro suffusum rubore nonnumquam ostendit: modo a sensibus abducta, modo sublimis e terra inter orandum conspécata est.

Lectio VI.

Verum charitate etiam in proximum Antonia emicuit. Nulla ex Sororibus fuit, quæ illius opem, consiliumque non sit experta: infirmis præsertim diu noctique adsistens ac ministrans materno prorsus affectu eas complectebatur, et dum ægris corporibus levamen, animæ salutaria monita præbebat. Neque morbis ingravescentibus, deficientibus viribus, sollicitudo ejus defécit, et quod non valébat opere, sermone præstábat. Tandem præcognita suæ mortis hora, sanctimonialés ad

régulæ observantiam mutuámque charitatem vehementióri stúdio et verbis hortáta, atque ecclesiæ sacraméntis muníta, diem óbiit supremum, et ad cœlestem sponsum migrávit pridie caléndas Martii anno bisextili millesimo quadrigentesimo septuagesimo secúndo, etatis suæ septuagesimo primo. At ea, quæ refúlsit virtus, et miraculorum célébritas talem illi famam admirationénque apud omnes comparárun, ut tandem et Beatæ titulum, et cultum ab immemorábili ei præstitum Pius nonus pontifex maximus anno reparátæ salutis millésimo octingentésimo quadragesimo septimo Apostólica auctoritate confirmáverit.

In III Noct. Homil. in Evang. Simile est regnum coelorum.

DIE 7 JUNII.

BB. STEPHANI, ET RAYMUNDI I. O. ET SOC. MM.

DUPLEX MAJUS

Orim. de com. plur. mart. præter seq.

ORATIO.

Deus pro ejus amóre ac fedei tuendæ zelo beati Stephanus, Raymúndus, et Socii gladiis impiorum occubuere: præta quæsumus; ut eorum suffragiis in fide stábiles, te semper ex animo diligámus. Per Dominum.

In I. Noct. lect. Fratres Debitóres.

IN II NOCTURNO.

Lectio. IV.

Quo tempore Tolosána diocesis lethifera labe Albigénsium inficiebatur immortalis memoriæ pontifex Gregorius nonus christifidélum salutí prospiciens, inquisitóres illic misit lectíssimos viros tum ex Minorum, tum

ex Ordine Prædicatórum. Ex primis erant Stephanus de Narbóna, et Raymúndus de Carbonériis. Ex aliis vero Guillélmus Arnaldi ejusque socii Bernárdus de Rupe Forti et Garcías de Aura. Hisce et charitate et múnere sex alii adjungebantur, nimirum Prior monasterii ex Ordini sancti Benedicti in oppido Avenionéti monachus Clusinus nuncupátus, Raymúndus Tolosánæ ecclesiæ archidiaconus, Bernárdus ejusdem cléricus, Fortanérius, et Armárus item clérici qui nunciórum munus explebant, laicus demum tabéllio Petri nómine. Hosce undecim una fidei ed muneris societáte conjúctos pari gloriæ triúmpho immortalisque vitæ Deus reservavit.

Lectio V.

Nam cum eo, quo par erat stúdio et industria missi a pontífice Inquistóres suo múnere fungerentur, Albigensium ira et livor aspérius desævíit. Raymúndus ab Alfaro vir scelestíssimus, et Albigensium doctrínis imbutus, qui nómine tolosani Cómitis oppido Avenionéti præfectus erat, quod oppidum a civitate Tolosæ non longe distat, Inquistóres eorúmque sócios in ædes dynástæ accessit.

Ingens patébat aula juri dicúndo comparata. Eo cum ingrési essent Inquistóres eorúmque cómites supramemorati e latebris dispósi satellites erumpunt. Adoriantur illos non solum inermes, sed ultro alacritérque mori parátos. Nulli igitur exauditi gémitus aut ejulátus moriéntium, sed læta cántica ex ore occumbéntium personábant, cum ambrosiánum hymnum canétes voce concordi grates æterno Deo persólverent. Cántigit autem eorum beata mors anno Dómini millésimo ducentésimo quadragésimo secundo, quarto calendas Junii nocte videlicet Ascensionis Dómini nostri Jesu Christi.

Lectio VI.

Infándum scelus ac illustris servórum Dei obitus diu latére non póterant. Vel etiam honinibus tacentibus rem gestam signa et ostérta insólita prædicavérunt, quorum plura réferunt coévi ac posteriões historici. Omnium ergo ore tamquam veri Christi mártires hábiti sunt, et ecclesiásticus cultus statim illis exhibitus, tum in Tolosana civitate, tum en oppido Avenionéti, ubi eorum festum quoánnis ad hæc usque tempora recolitur.

Hunc autem immemorabilem cultum Pius noster pontifex maximus audito prius sacrorum rituum Congregationis oraculo, adprobavit octavo idus Septembris anni millésimi octingentésimi sexagésimi sexti.

In III. Nocturno Homilia Dominus, iacob Redemptor noster.

Tem. paschali Homilia Iste locus evangelicus.

Virginitas

In II. Nocturno

SUPPLEMENTUM

AD BREVIARIUM

ROMANO-SERAPHICUM.

DIE 13 FEBRUARII

B. VIRIDIANÆ VIRG. 3. ORD. DUPLEX MINUS

OMNIA DE COMM. VIRG. PRÆTER SEQ.

Virginitas
NUNCIARIUM
DIRECCION GENERAL DE

ORATIO.

Deus, qui in famula tua Viridiana cum virginitatis flore mirabiles poenitentiae fructus conjunxisti: tribue nobis quaesumus; ut ejus meritis et precibus, poenitentiae lacrymis ab-luti, mundi in conspectu tuo praesentari mereamur. Per Dominum.

Lect. I. Noct. de Script occurr. in Quadr. De Virginib.

In II Noct. Lectio IV.

Viridiana in Castro Florentino ex illústri Attavantórum familia nata, a prima aetate orationis et abstinentiae studiis dédita, dúrius quoddam vitæ genus duodennis aggressa est multisque a Deo miráculis honoráta. Hæc cum diligénter considerásset quidam illius consanguíneus vir opuléntus, eam in domum suam accépit custodem et adjutricem uxóris suæ; sed cum ammonæ caritate, pauperum misérta, legúmina dómini sui in eosdem erogáret, ita in illam iracúndia exarsit, ut ad clamórem vicini accurrerent. Viridiana vero, cum a Deo opem implorásset, arcam leguminibus plenam dómino osténdit, qui eo miraculo motus, eam deinceps summa veneratióne prosecútus est. Ad Compostellam postea cum quibusdam piis mulieribus, atque inde Romam ad veneranda sanctórum Apostolorum limina peregrinatiónem agressa, cum domum revertísset, anno supra millésimum ducentésimo vigésimo octávo in eremíticam cellam se inclúsit; ibique Tertii Ordinis sancti patris nostri Francisci habitum assúmpsit, multisque

jejuniis et afflictionibus carnem suam castigavit.

Lectio V.

Nam vino perpetuo abstínuit, pavementum pro léctulo habuit, ferreo cingulo et cilicio corpus cinxit, in crastinum nihil reservans, in pauperes omnia, quæ frugalissimæ mensæ detrahere poterat, erogávit. Passionem Dominicam quotidie cum lácrimis recolébat, et a colloquiis homínium ita abhórruit, ut nec quidem vocata responderét. Cum variis ærúmnis exercéri ad magni Antónii imitatiónem expéteret, bini serpéntes, qui summo horrore tenérrimæ virgini erant, per fenéstram cèllulæ ingrési ab ea deinceps, máximæ dum mensa accumberet, non recessérunt; quin et caudis graviter flagellabant, nisi et illis cibum porrigeret, aut eodem ex vase pasei simeret. Hos dum Episcopus Florentinus, qui ad eam invisendam venerat, expéllere vellet, ipsa ne tali patientiæ exercitio privaretur exorávit. Quæ et abscissas caudas illis restituit, crucis signo supra serperes formato, qui tamen illi magis infésti post acceptum beneficium extitérunt, donec uno ab incolis interémpto, alter deinceps non compáruit; ex quo Viridiána diem suprénum sibi instáre intellexit.

Lectio VI.

Claruit eximia miraculorum virtute; nam aquam prodigiöse in vinum vertit, fractam pueri genu et brachium curavit, cæcæ puellam, palma imposita, videntem reddidit, aliæque plura miraculöse patravit. Demum trigésimo quarto reclusionis anno, dum psalmos poenitentiæ recitaret, purissimum spiritum Deo reddidit calendis Februarii anno millésimo biscentésimo quadragésimo secundo, cujus mortem campænæ sponte sonantes publicarunt. Concorso proinde cleri populique facto ad cellulam, et muro diruto, sacrum ejus corpus repertum est in genua erectum, sublatis in cælum manibus et mirum efflans cælestis odoris fragrantiam. Quod pro confluentium solatio dies sexdecim inhumatum, insignibus interea miraculis illustratum fuit. Quibus diligenti inquisitione perspectis, Clemens séptimus pontifex, maximus officio ecclesiastico coli mandavit.

In III Noct. Homilia. Sepe vos fratres.

DIE 9 JULII.

SS. NICOLAI ET X. SOC.

MART. GORCOMENSIONI I. ORDIN.

DUPLEX 2 CLASSIS.

Additio ad VI. Lectionem.

Pius vero nonus tertio calendas Julii anni millésimi octingentésimi saxagésimi séptimi, cum secularia Apostolorum principum solemnita haberentur, sanctorum fastis adscripsit.

DIE 11 SEPTEMBRIS.

S. ALPHONSI MARIAE DE LIGORIO

Omni. ut in sequenti die.

DIE 12 SEPTEMBRIS.

BB. APOLLINARIS ET XXXIX SOCIORUM MM. IAPONEN.

1 ET 3 ORDINIS.

DUPLEX MAJUS.

Omn. de Com. plurim. Martyr. præter seq.

ORATIO.

Præsta quæsumus omnipotens Deus, ut beatorum martyrum tuorum Apollinaris et sociorum exémplo excitâti omnia potius mala in hoc século, quam animæ detriméntum patiamur. Per Dominum.

Lectiones 1. Noct. Fratres debitores.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

Atrax illa et immanis persecútio, quæ século exeunte decimosexto in Iapónia oborta est, veheméntior in dies exarsit. Quamvis enim priorum sex et viginti mártirum effúso sânguine, persecutórum ira aliquántulum deferbúerit, illárum tamen géntium tyranni noscéntes ipsum sânguinem, instar seminis, Christi fidéles aucisse, omnes adhibuére artes omniaque usurparunt instruménta feritatis ad cultum nomenque christianum prorsus delendum. Promulgata síquidem anno sexcentésimo quartodécimo supra millésimum capitáli sententia in Christi fidéles quóslibet, maxime vero contra sacerdotes virósque religiosos; et adjuncta bonórum proscriptione advérsus ipsórum receptóres ac vicínos, nisi eosdem prodérent; Iapóniam univérsam igne ferróque vastárum, et pretióso christianórum sânguine omnia complevérunt.

Lectio V.

Inter eos quippe plurimi recensentur qui rerum omnium vitæque ipsius jacturam facere maluérunt quam professam Deo fidem úl-
latenus desérere. Verum, tanto illuc debac-
cánte furóre, de ómnibus et síngulis aposto-
lica satis inquiri auctoritate non pótuit. Du-
cénti nihilóminus et quinque legítimis in tá-
bulis habéntur conscripti, quorum líquido
patet pro Christo martyrium. Quod illi sane
ab anno millésimo sexcentésimo décimo sépti-
mo ad trigesimum et secúndum, qua tempe-
tate violentior turbo in Iapónia córtus est,
adeo strénue variisque modis passi sunt; ut
præclara fortitúdinis exempla quæ in priscis
ecclesiæ persecutionibus obtinuérunt omnino
renovárint. Inter eos autem præter aposto-
licos viros inveniúntur dynástes regia progé-
nie, matronæ opibus floréntes, téneræ virgines,
senes longævi, adolescentés ingénui, pueri
puellæque, imo et infantes atque lactentes.
Isti vel capite plexi, vel igne combústi, vel
cruci adfixi, vel sulphúreis gelidisque demérsi
aquis, vel omnígenis alternisque doloribus
comfecti sunt.

Lectio VI.

Ex ipsis porro christiáni nominis assertóri-
bus quadraginta fuerun e Seráphica sancti
Patris nostri Francisci família; primi nempe
Ordinis Hispani decem, sex Iaponenses, unus
Belga, unusque Mexicanus: tertii autem Or-
dinis Confrátres novédecim, tresque Soróres,
omnes in Iapónia orti. Hos inter éminent
Apollinaris Franco Ordinis Commissarius, Pe-
trus ab Assumptione, Riccárdus a sancta An-
na, Petrus de Avila, Ludovicus Sotélo Ia-
poniensium ad Cathólicum regem, summúm-
que Pontíficem jam legatus, et Iapóniæ Epis-
copus electus, Franciscus a Sancta Maria, et
Antónius a sancto Bonaventura. Neque præ-
tereunda est Lucia Fleites tertio Seraphico
Ordini adscrípta; quæ, licet octogenária, cru-
cem præferens, et litánias decántans, lætíssim-
o vultu ad supplicium procéssit, mediisque
in flammis nunquam cessavit Dei præcinere
laudes; infideliúnque perfidiam redargúere.
Horum fidei athletárum causam, quam Bene-
dictus decimus quartus celiberrimam nuncu-
pavit, Pius nonus feliciter absolvit; eosque
nonis Julii anni millésimi octingentésimi sexa-

gésimi septimi, Beatorum fastis solemniter
aderipit.

IN III NOCTURNO.

Lectio VIII.

LECTIO SANCTI EVANGELII SECUNDUM MATTHEUM.

Cap. V.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis:
Beati qui persecutióem patiúntur propter
justitiam; quoniam ipsórum est regnum celo-
rum. Et reliqua.

Homília sancti Bernardini Senénsis. *Ex
Serm. de octava beatitudine.*

Tria sunt, quæ martyrem efficiunt: poena,
causa et perseverantia; seu supplicium, mo-
tívum et præmium. Primum est poena sen-
supplicium; et de hoc dicit: Beati, qui perse-
cutiÓnem patuéntur. Triplicem enim perse-
cutiÓnem justus quilibet pati potest: primam
in substantia, secúndam in fama, tertiam in
persóna. Et de talibus ad Hebræos Aposto-
lus ait: Alii ludíbria et vérbera expérti sunt,
ínsuper et víncula et carceres; lapidati sunt
secti sunt, tentáti sunt, in occisiÓne gládii mor-
tui sunt. Circuíerunt in melótiis et in pellibus
caprinis, egentes, angustiati, afflicti; quibus
dignus non erat muscus.

Lectio VIII.

Secúndum quidem, quod martyrem facit,
est causa seu motívum; et de hoc Dóminus
subdit, propter justitiam. Non enim tantum
dixit, qui patiúntur; sed áddibit propter jus-
titiam. Triplex est justitia, propter quam pá-
titur justus; prima est justitia fidelitatis, se-
secunda est justitia moralitatis, tertia est
justitia caritátis. Ex eo quidem patientia
opus dicitur habere perfectum, quia per ip-
sum Dei et proximi dilectio vera examinátur;
et quanta insit, cognóscitur manifeste. Quan-
ta charitáte Christo júngimur, monstrat pa-
tientia in adversis ne sejúngámur. Proinde
Apóstolus ad Románus ait: Certus sum nam-
que, quod neque mors, neque vita, neque Ang-
geli, neque Principátus, neque Virtutes, ne-
que futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo,
neque profúndum, neque creatúra alia póterit
nos separáre a charitate Dei, quæ est in Chris-
to Jesu Domino nostro.

Lectio IX.

Tértium vero, quod mártirem facit, est
perseverántia, seu præmium, aut perseveran-
tiæ præmium. Proptérea Dóminus subdit:

Quoniam ipsorum est regnum cælorum. Possessorie quidem promittitur primæ et ultimæ beatitudini regnum cælorum: primo propter affectionem, secundo propter afflictionem, tertio propter comprehensionem. Primo propter affectionem; nam sicut per paupertatem, per viam abdicationis omnium mundanorum, exit homo quasi de hoc mundo, ut se statuât in altiori sæculo, seu regno; sic per sufferentiam martyrii exit homo mentaliter et corporaliter de hoc mundo, ac de sua corporali vita, ut vada ad altius seculum, seu regnum. Quod nobis per sanctissimam passionem suam et crucem largiri dignetur exemplar omnis patientiæ Dominus Jesus Christus: cui cum Patri et Spiritu Sancto est benedictio, et claritas et sapientia et gratiarum actio, honor, virtus et fortitudo in secula seculorum. Amen.

DIE 6 OCTOBRIS.

S. MARIE FRANCISCÆ A VULNERIBUS D. N. J. C.
VIRGINIS III. ORDINIS.

DUPLEX 2 CLASSIS.

In Vesperis et Laudibus vers. Ora pro nobis.

ADDITIO AD VI LECTIONEM.

Pius vero nonus anno millésimo octingentesimo sexagesimo septimo sanctorum fastis adscripsit.

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN
DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECAS

DIE 29 OCTOBRIS.

B. PAULÆ MANTUANÆ.

VIRGINIS II. ORDINIS.

Omn. de Comm. Virg. præter seq.

ORATIO.

Deus, qui beatam Paulam virginem Crucifixi Filii tui poenas assidua meditatione recolentem puritatis nobis, et poenitentiae exemplar præbuiisti: concede propitius; ut, ejus intercessione, carnem crucifigentes, in amplexu Dominicæ crucis feliciter exspirare possimus. Per eundem Dñm.

IN I. NOCT. LECTIONES DE SCRIPT. OCCUR.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Montaldi prope Mantuam nata est piis et honestis parentibus Paula Montaldia. Integritate vitæ singularique modestia et morum

candore præcellens ab ipsa pueritia rerum divinarum amore vehementer afficiebatur: ex quo passim sanctæ appellatione insignita, incolarum omnium admirationem in se et obsequia convertēbat. Magis in dies mortales illecebras et secularia blandimenta fastidians brevi contigit, ut paternam domum desereret, ac Sororibus sanctæ Claræ in cœnobio Mantuano sanctæ Lucie nomen daret. Monasticum habitum induit anno millésimo quadringentesimo quinquagesimo octavo, cum decimum quintum ipsa tantum explēsset; tum vero altero elapso anno omnium gratulatione ac suffragiis solemnia vota uuncupavit. Ad perfectionis culmen mirum quantum intra claustra, corporis animique collatis viribus, contenderit. Contemplationi celestium assidue intenta, tantam ex divino congressu excipiebat gratiarum copiam, tantoque æstuabat caritatis ardore, ut sibi temperare non valens exterius etiam novum in modum effunderetur.

Lectio V.

Poenitentiæ christianæ artibus ut sumet affigeret ad extremum usque spiritum usa est. Longo jejunio, vigiliis, verberatione corpus macerabat; quorum rigore fracta, cum danda membris quies necessario foret saxo caput inclinata nuda humo cubare consuevit. Ad motus quoscumque animi moderandos, coercendosque sensus non intermisso spiritu incubuit. Octiosis mentis evagationibus aditum occidens continuo pene alloquio et consortio Dei fruebatur. Sermionibus enim de divinis protractis sæpe fiebat ut extra se rapi videretur. Licet autem charismatum donis et virtutibus omnibus fulgeret, infamam se omnium putabat. Ejus tamen virtutes mirate Moniales ter in antistitam sibi elegerunt, quo in munere monasterii incremento et monialium perfectioni profuit suavitate, prudentia atque humilitate pari; qua vilissima quævis officia, quibus vel à primo in religionem ingressu se quodammodo manciparat, magisterium tenens obire non intermisit.

Lectio VI.

Divina Charitate flagrans ita sibi ac suis pro virili studuit, ut etiam extra monasterium in aliorum salutem operam impenderet. Cum enim de virtutibus ejus fama manaret latius, complures ejus claustrum ventitabant, quibus præsto aderat consiliis, hortationibus, precibus efficaciter ad Deum fuis. Tan salutare sanctitatis exemplar exosus humani generis hostis in eam tela omnia conjecit, at frustra. Nulla enim tentationum fraude irrefrita abditos quosque et apertos conatus plane victrix profligavit. Itaque quotidie magis in virtute proficiens, diuturna vexatione corporis potius quam senio confecta, postquam se rite sacramentis ecclesiæ muniret septuagenaria major placidissime efflavit animam decimo quinto calendas Septembris anno millésimo quingentesimo decimo quarto. Incorruptum ejus corpus propter populares motus ac regnorum vicissitudines hac illac summo studio translatum, tandem a Voltensibus sua orbati cive indigne ferentibus triumphali pompa in patriam transvectum est, locoque affabre extructo sub altari sacelli Beatæ Virgini sacro recónditum, ubi religiose

servatur adhuc et cõlitur. Quare cultum
ejus antiquum adeo et propagatum, atque
Episcoporum auctoritate probatum, Pius no-
nus pontifex máximus suo decreto octavo
idus Septembris édito anno millésimo octin-
gentésimo sexagésimo sexto confirmavit.

In III Nocturno.

Homilia.—Sæpe vos fratres.

DIE 26 NOVEMBRIS.

S. LEONARDI A PORTU MAURITIO C. I. O.

DUPLIX 2. CLASSIS.

In Vesperis et Laudib. V Ora pro nobis.

ADDITIO AD VI LLECTIONEM.

Pius autem nonus pónטיפex máximus fes-
tis secularibus Petri et Pauli Apostolorum
principum anno millésimo octingentésimo
sexagesimo séptimo solemnî ritu adstantibus
episcopis orbis universi sanctorum fastis ins-
cripsit.

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN

DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECAS

®

ELOGIA PRO MARTIROLOGIO ORDINIS,

7 *Aprilis.*

Aquilæ in Aprutio beatæ Antoniaë a Florentiæ monasterii Aquilani Corporis Christi ad primam sanctæ Clara regulam fundatricis, et prioris abbatissæ vitæ sanctitate celebris.

7 *Junii.*

Avenioneti in Gallia beatorum Stephani, et Raymundi. Ordinis Minorum, ac sociorum, qui munus Inquisitorum strenue obeuntes in Tolosana diœcesi, ab hæreticis Albigenibus insidiosè comprehensi, ac gladio transfixi gloriosa morte in Domino quieverunt.

9 *Julii.*

Brielaë in Hollandia, passio novemdecim martyrum Gorcomiensium nuncupatorum, quorum undecim ex Ordine Minorum, videlicet Nicolaus Pikius conventus Gorcomiensis Guardianus, Hieronymus Vicarius, cum aliis novem fratribus ejusdem conventus, qui ob tuendam eclesiæ romanæ autoritatem, et realem Christi in Eucaristia præsentiam, a

Calvinianis hæreticis varia ludibria et tormenta perpassi, extremo supplicio martyrium consummarunt. Hos Pius papa nonus anno millesimo octingentesimo sexagesimo septimo sanctis martyribus accensuit.

12 *Septembris.*

In Iaponia, biscentum et quinque martyrum, ex quibus quadraginta Franciscæ, octodecim nempe primi Ordinis et viginti duo tertii, quos omnes Pius papa nonus anno millesimo octingentesimo sexagesimo septimo nonis Iulii beatorum albo accensuit.

6 *Octobris.*

Neapoli depositio sanctæ Mariæ Franciscæ a vulneribus Domini nostri Jesu Christi virginis tertii Ordinis sancti patris nostri Francisci, quæ virtutibus et miraculis clara a Pio papa nono sanctis virginibus adscripta est.

29 *Octobris.*

Mantuaë, beatæ Paulæ de Monte alto virginis secundi Ordinis, sanctitate et signis admirandis gloriassæ.

26 *Novembris.*

Romæ, sancti Leonardi a Portu Mauritis Ordinis Minorum, confessoris, setritioris Observantiæ sacri recessus, missionarii apostolici quadraginta quatuor annorum intervallo per plurimas Italiæ, ac universas ditionis pontificiæ regiones, uberrimis sacræ prædicationis fructibus, omnigena virtute ac miraculis clari; a Pio sexto inter beatos, a Pio nono solemnibus secularibus Petri et Pauli apostolorum principum inter sanctos relati.

DECRETUM GENERALE.

Quum nonnulli Rmi. per Orbem Ordinarii pluries exquisierint, et modo a Sancta Sede exquirant, utrum quarto Idus Novembris in Ecclesia universali Festum Sancti Andreae Avellini Confessoris recoli debeat ritu duplici minori, quem præseferunt recentiores editiones Breviarii et Misalis Romani, subscriptus Secretarius Sacrorum Rituum Congregationis, sui muneris esse duxit Sanctissimi Domini Nostri Pii Papæ IX desuper exposcere oraculum. Sanctitas porro Sua elementer declaravit, ut amodo Festum Sancti Andreae Avellini Confessoris ab utroque Clero Urbis et Orbis, ipsis non exclusis Sanctimonialibus, agatur ritu duplici minori, quem obtinet in Alma Urbe, et in pluribus Dioecesibus, dummodo Rubricæ serventur. Contrariis non obstantibus quibus cumque. Die 21 Januarii 1864.

DECRETUM GENERALE

DIRECCIÓN GENERAL DE

DIE XXVII APRILIS

IN FESTO

B. JOANNAE MARIAE DE MAILLE

VID. III ORD.

SIMPLEX.

ORATIO.

Domine Jesu Christe, humilitatis et charitatis amator, qui Beatam Joannam Mariam tuo amore succensam coelestibus donis cumulasti et prospera mundi despiciere docuisti; da ut quam festiva celebritate veneramur, humilitate, charitate et rerum terrenarum contemptu imitemur. Qui vivis etc.

LECTIO IX.

Joanna Maria de Malliaco, prænobilibus orta natalibus, in castro de Rupe Sancti Quintini diocesis, Turonensis primas hausit mortalis vitæ auras. Statim a pueritia Dei benedictionibus præventa apparuit, jamque decennis, vanos fugiens, sacros pro solatio legebat libros, et doctum e Minoritico Ordine conscientia moderatorem nacta, jejuniis, vigiliis, orationi ac omni pietatis cultura intenta fuit. Parentum voluntati humiliter obtemperans, religioso æque ac nobili adolescenti nupsit, quem et eundem, uti fertur, suæ virginitatis, et in charitatis operibus socium habuit. Eo post sexdecim annos

pie vita functo, cum a plerisque appeteret dynas-
tis, castitatem in sui Antistitis manibus Deo vovit,
et Beatissimæ Dei Matris instinctu tertii Seraphici
Ordinis habitum et regulam suscepit. Hinc terrenis
bonis abdicatis, tantam vel suorum subiit invidiam
ut ab omnibus rejecta ad plures annos in solitudine
hac et illac emendicatis alimentis, in omnigenis ex-
colendis virtutibus vitam traduxerit. Turonibus pos-
tremo consistens in angustam cellam prope Mino-
rum ædes recessit, ubi quoad vixit divinis officiis
in eorum templo adesse, noctes orando agere, her-
barum crudarum cibum et aquæ potum adhibere,
cilicio torquere membra, peccatores ad Deum re-
ducere, carceribus detentos invisere, ægrotis inser-
vire omnibus benefacere in deliciis habuit. Angelo-
rum pane quam frequentissime refecta, instar ver-
nantis rosæ rubescere vultu ac suavissima carmina
proferre solita erat. In recolenda Christi Domini
passione uberioribus interdum lacrymis perfunde-
batur, sæpiusque ingeminabat verba: Vulnera quin-
que Dei sint medicina mei. Pro Christianorum unio-
ne ac pace, magni schismatis tempore, cunctos ad
preces hortabatur; commendans Deo, præ aliis, di-
vini verbi præcones, dicendo: Pone, Domine, ver-
ba tua in ore ipsorum sicut promisisti. Tot denique
cumulata meritis, miraculorum etiam dono decora-
ta, et sacris refecta, quinto kalendas Aprilis, anno
millesimo quadringentesimo decimo quarto, ætatis
octogesimo secundo, in cælum evolavit; ejusque cor-
pus veste Clarissarum indutum, et in Ordinis sui
templum illatum omni squalore deposito, pristinum
juventutis decus subito recepit. Sacrum cultum ei
a populis sine intermissione exhibitum Pius Nonus
Pontifex Maximus decreto Apostolico confirmavit,
ac festo cum Officio et Missa benigne auxit.

OFFICIUM NOVISSIMUM

IN FESTO

IMMACULATÆ CONCEPTIONIS

BEATÆ MARIE VIRGINIS,

PII IX PONTIFICIS MAXIMI JUSSU,

A VENERABILI CLERO SÆCULARI ET REGULARI

IN TOTO ORBE

UNICE RECITANDUM.

MEXICI: MDCCCLXIV.

*Ex Typographia M Murguía, in via [vulgo] Portal del
Aguila de Oro.*

pie vita functo, cum a plerisque appeteret dynastis, castitatem in sui Antistitis manibus Deo vovit, et Beatissimæ Dei Matris instinctu tertii Seraphici Ordinis habitum et regulam suscepit. Hinc terrenis bonis abdicatis, tantam vel suorum subiit invidiam ut ab omnibus rejecta ad plures annos in solitudine hac et illac emendicatis alimentis, in omnigenis excolendis virtutibus vitam traduxerit. Turonibus postremo consistens in angustam cellam prope Minorum ædes recessit, ubi quoad vixit divinis officiis in eorum templo adesse, noctes orando agere, herbarum crudarum cibum et aquæ potum adhibere, cilicio torquere membra, peccatores ad Deum reducere, carceribus detentos invisere, ægrotis inseruire omnibus benefacere in deliciis habuit. Angelorum pane quam frequentissime refecta, instar vernantis rosæ rubescere vultu ac suavissima carmina proferre solita erat. In recolenda Christi Domini passione uberioribus interdum lacrymis perfundebatur, sæpiusque ingeminabat verba: Vulnera quinque Dei sint medicina mei. Pro Christianorum unione ac pace, magni schismatis tempore, cunctos ad preces hortabatur; commendans Deo, præ aliis, divini verbi præcones, dicendo: Pone, Domine, verba tua in ore ipsorum sicut promisisti. Tot denique cumulata meritis, miraculorum etiam dono decorata, et sacris refecta, quinto kalendas Aprilis, anno millesimo quadringentesimo decimo quarto, ætatis octogesimo secundo, in cælum evolavit; ejusque corpus veste Clarissarum indutum, et in Ordinis sui templum illatum omni squalore deposito, pristinum juventutis decus subito recepit. Sacrum cultum ei a populis sine intermissione exhibitum Pius Nonus Pontifex Maximus decreto Apostolico confirmavit, ac festo cum Officio et Missa benigne auxit.

OFFICIUM NOVISSIMUM

IN FESTO

IMMACULATÆ CONCEPTIONIS

BEATÆ MARIE VIRGINIS,

PII IX PONTIFICIS MAXIMI JUSSU,

A VENERABILI CLERO SÆCULARI ET REGULARI

IN TOTO ORBE

UNICE RECITANDUM.

MEXICI: MDCCCLXIV.

*Ex Typographia M Murguía, in via [vulgo] Portal del
Aguila de Oro.*

DIE VIII. DECEMBRIS.

IN SOLEMNITATE

IMMACULATÆ CONCEPTIONIS

BEATÆ MARIE VIRGINIS

NOSTRI SERAPHICI ORDINIS PATRONÆ.

DUPLEX I. CLASSIS CUM OCTAVA.

IN I VESPERIS.

Ant. et Capitulum de Laud. Psalmi et reliqua hic non propria ut in Festis B. M. V. per annum.

∨ Immaculata Conceptio est hodie sanctæ Mariæ Virginis.

Et Quæ serpentis caput virgineo pede contrivit.

Ad Magnificat. Ant. Beatam me dicent omnes generationes quia fecit mihi magna qui potens est Alleluja.

Oratio ut ad Laudes.

Et fit tantum commemor. Ferie.

Ad complet. et alias Horas in fine Hymnorum dicitur: Jesu tibi sit gloria, per totam Octavam

Sor Ma Concepcion Teresa con licencia

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Immaculatam Conceptionem Virginis Mariæ celebrémus. * Christum ejus filium adorémus Dóminum.

Psalm. Venite exultémus.

Hymnus.

Præclára custos vírginum
Intácta mater Núminis,
Cæléstis aulae jánuæ,
Spes nostra, cæli gaudium.

Inter rubéta lílium,
Colúmba formossísima,
Virga e radíce gérmínans
Nostro medélan vúlneri.

Turrís draconí impérvia,
Amíca stella naufragis,
Tuére nos a fraudibus,
Tuáque luce dírige.

Erróris umbras discute,
Syrtes dolósas ámove,
Fluctus tot inter, déviis
Tutam reclúde sémitam.

Jesu, tibi sit glória
Qui natus es de Virgine
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna sæcula. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. Admirábile est nomen tuum, Dómine, in univérsta terra quia in Virgine Mariá dignum tibi habitáculum præparásti.

Psal. ut in Fest. B. M. V. per ann.

Ant. In sole pósuit Deus tabernáculum suum.

Ant. In Conceptione sua accépit Mariá benedictionem a Dómino et misericordiam a Deo salutáre suo.

V. Deus omnipotens præcínxit me virtute.

R. Et pósuit immaculatam viam meam.

DE LIBRO GENESIS.

Lectio I. Cap. 3.

Serpens erat callídior cunctis animántibus terræ, quæ fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulierem: Cur præcépít vobis Deus ut non comederétis de omni ligno paradísi?

Cui respóndit múlter: De fructu lignórum, quæ sunt in paradíso, véscimur: de fructu vero ligni, quod est in médio paradísi, præcépit nobis Deus ne comederémus: et ne tangerémus illud, ne forte moriámur. Dixit autem serpens ad mulièrem: Nequáquam morte moriémini. Scit enim Deus quod in quocúmque die comedéritis ex eo, apérientur óculi vestri: et éritis sicut dii, sciéntes bonum et malum.

R. Per unum hóminem pecátum in hunc mundum intrávit in quo omnes peccavérunt. * Ne tíneas María invenísti grátiam apud Deum.

V. Erípuit Dóminus ánimam tuam de morte, et contra inimícum factus est prótector tuus. Ne tíneas.

Lectio II.

Vidit igitur múlter quod bonum esset lignum ad vescéndum, et pulchrum óculis, aspectúque delectábile: et tulit de fructu illius, et comedit: deditque viro suo, qui comedit. Et apérti sunt óculi ambórum: cumque cognovíssent se esse nudos, consuérunt folia ficus, et fecerunt sibi perizómata. Et cum audíssent vocem Dómini Dei deambulántis in paradíso ad auram post merídiem,

abscondit se Adam et uxor ejus a fácie Dómini Dei in médio ligni paradísi.

R. Transite ad me omnes qui concupiscitis me; * Et narrábo vobis quanta fecit Deus animæ meæ.

V. Vivit Dóminus quoniam adimplévit in me misericórdiam suam. Et narrábo vobis.

Lectio III.

Vocavitque Dóminus Deus Adam, et dixit ei: Ubi es? Qui ait: Vocem tuam audivi in paradíso: et tímui, eo quod nudus essem, et abscondi me. Cui dixit: Quis enim indicávit tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno, de quo præcéperam tibi ne coméderes, comedísti? Dixitque Adam: Múlter, quam dedísti mihi sóciam, dedit mihi de ligno, et comedi. Et dixit Dóminus Deus ad mulièrem: Quare hoc fecísti? Quæ respóndit: Serpens cecépit me, et comédi. Et ait Dóminus Deus ad serpéntem: Quia fécísti hoc, maledíctus es inter omnia animántia, et béstias terræ: super pectus tuum gradieris, et terran comedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te et mulièrem, et semen tuum et semen illius: ipsa cónteret caput tuum, et tu insidiaberis calcáneo ejus.

R. Elécta mea cándida sicut nix in Líbano; sicut fabus distíllans lábia ejus; * Mel et lac sub lingua illius.

V. Veni de Líbano sponsa mea, veni coronáberis coróna gratiárum, Mel. Glória. Mel.

IN II. NOCTURNO.

Ant. Diffúsa est grátia in Concéptione ejus, et speciósá apparuit inter filias hóminum.

Ant. Adjúvit eam Deus mane dilículo; sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Ant. Gioriósá dicta sunt de te, civitas Dei; fundávit te Dóminus in móntibus sanctis.

V. In hoc cognóvit quoniam voluiste me.

R. Quoniam non gaudébit inimicus meus super me.

SERMO SANCTI HIERONYMI PRESBYTERI

De Assumpt. B. M. V.

Lectio IV.

Qualis et quanta esset beata, et gloriosa semper Virgo Maria, ab Angelo divinitus declaratur, cum dicitur: Ave gratia plena, Dominus tecum: Benedicta tu in mulieribus.

Talibus namque decebat Virginem oppignorari muneribus, ut esset gratia plena, quæ dedit cælis gloriam, terris Dominum, pacemque refudit, fidem Gentibus, finem vitæ ordinem, moribus disciplinam. Et bene plena, quia ceteris per partes præstatur: Mariæ vero simul se tota infudit plenitudo gratiæ. Vere plena, quia etsi in sanctis Patribus, et Prophetis gratiam fuisse creditur: non tamen eatenus plena; in Mariam vero totius gratiæ, quæ in Christo est, plenitudo venit, quamquam aliter. Et ideo inquit, Benedicta tu in mulieribus: id est, plus benedicta quam omnes mulieres. Ac per hoc quidquid maledictionis infusum est per Hevam, totum abstulit benedictio Mariæ. De ipsa Salomon in Canticis, quasi in laudem ejus: Veni, inquit, columba mea, immaculata mea. Jam enim hiems transiit, imber abiit, et recessit. Ac deinde inquit: Veni de Líbano, veni coronaberis.

R. Ego ex ore Altissimi prodivi, primogenita ante omnem creaturam: ego feci in cælis ut oriretur lumen indeficiens. * Nondum eran abyssi, et ego jam concepta eram.

V. Deus enim creavit me in justitia, et apprehendit manum meam, et servavit me. Nondum.

Lectio V.

Non inmerito igitur venire de Libano jubetur, quia Libanus candidatio interpretatur. Erat enim candidata multis meritorum virtutibus, et dealbata nive candidior: Spiritus Sancti muneribus, simplicitatem columbæ in omnibus repræsentans, quoniam quidquid in ea gestum est, totum puritas et simplicitas, totum veritas et gratia fuit, totum misericordia et justitia, quæ de cælo prespexit: et ideo immaculata, quia in nullo corrupta. Circumdedit enim virum in útero, sicut Ieremias sanctus testatur, et non aliunde accepit. Faciet, inquit, Dominus novum super terram, et mulier circumdabit virum. Vere novum, et omnium novitatum supereminens novitas virtutum, quando Deus (quem ferre non potest mundus, neque videre aliquis ut vivere possit) sic ingressus est hospitium ventris, ut corporis claustrum nesciret: sicque gestatus, ut totus Deus in eo esset: et sic exivit inde, ut esset (sicut Ezechiel fatetur) porta omnino clausa. Unde canitur in eisdem Canticis de ea: Hortus conclusus, fons signatus, emissiones tuæ paradus. Vere hortus deliciarum, in quo consita sunt univer-

sa florum genera, et odoramenta virtutum: sicque conclusus ut nesciat violari, neque corrumpi ullis insidiarum fraudibus. Fons itaque signatus sigillo totius Trinitatis.

R. Nihil inquinatum in eam incurrit: * Candor est lucis æternæ et speculum sine macula.

V. Est enim hæc speciosior sole, et luci comparata invenitur purior. Candor est.

Lectio VI.

Deiparæ autem Virginis in sua Conceptione de teterrimo humani generis hoste victoriam, quam divina eloquia, veneranda traditio, perpetuus Ecclesiæ sensus, singularis Episcoporum ac fidelium conspiratio, insignia quoque summorum Pontificum acta atque Constitutiones mirifice jam illustrabant; Pius Nonus Pontifex Maximus totius Ecclesiæ votis annuens statuit supremo suo atque infallibili oraculo solemniter proclamare. Itaque Sexto idus Decembris anni millesimi octingentesimi quinquagesimi quarti, in Basilica Vaticana, ingenti Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Patrum Cardinalium, et Episcoporum ex dissitis etiam regionibus adstante cœtu, universoque plaudente orbe, solemniter pronunciavit ac definivit:

Doctrinam quæ tenet beatissimam Virginem Mariam in primo instanti suæ Conceptionis fuisse, singulari Dei privilegio, ab omni originalis culpæ labe præservatam immunem, esse a Deo revelatam, ac proinde ab omnibus fidelibus firmiter constanterque credendam.

R. Signum magnum apparuit in cælo: Mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus: * Et in capite ejus corona stellarum duodecim.

V. Induit eam Dominus vestimentis salutis: indumento justitiæ, et quasi sponsam ornavit eam monilibus suis. Et in capiti. Gloria. Et in capite.

IN III. NOCTURNO.

Ant. Sanctimonia et magnificentia in Conceptione ejus; annuntiate in omnibus populis gloriam ejus.

Ant. Laetamini omnes in Domino: et confitemini memorie sanctitatis ejus.

Ant. Notum fecit Dominus opus suum: in conspectu gentium revelavit gloriam genitricis suæ.

V. Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me.

R. Nec delectasti inimicos meos super me.

LECTIO SANCTI EVANGELII

SECUNDUM LUCAM.

Lectio VII. Cap. 1.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in Civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam Viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

HOMILIA SANCTI GERMANI EPISCOPI.

In Præsent. Deiparæ.

Ave Maria gratia plena, sanctis sanctior, et cælis excelsior, et Cherubim gloriosior, et Seraphim honorabilior, et super omnem creaturam venerabilior. Ave, columba quæ nobis et fructum fers olivæ, et servatorem a spiritali diluvio, ac portum salutis annuntias, cujus penæ deargentatæ, et posteriora dorsi in pallori auri sanctissimi et illumi-

nantis Spíritus fulgore irradiantur. Ave amœnissimus et rationalis Dei paradisus, benevolentissima et omnipotenti ejusdem dextra hodie ad orientem plantatus, et ipsi suave olens lilium, et rosam immarcescibilem germinans in eorum medelam, qui pestiferam animæque exitialem amaritudinem mortis ad occidentem ebiberant: paradisus, in quo ad veritatis agnitionem lignum vivificum efflorescit, e quo qui gustaverint, immortalitatem consequuntur. Ave, sacrosancte ædificatum, immaculatum purissimumque Dei summi Regis palatium, ejusdem Dei Regis magnificentia circumornatum, omnesque hospitio recipiens, ac mysticis reficiens deliciis; in quo non manufactus et vario decore nitens situs est spiritualis sponsi thalamus; in quo Verbum errantem humanam stirpem revocare volens, carnem sibi desponsavit, ut eos, qui voluntate propria extorres facti fuerant, Patri reconciliaret.

R. Hortus conclusus, soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus; * Emissiones tuæ Paradisus o Maria.

V. Aperi mihi soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea. Emissiones tuæ.

Lectio VIII.

Ave Dei mons præpinguis et umbrosus, in quo enutritus agnus rationalis peccata atque infirmitates nostras portavit: mons, e quo devolutus ille, nulla manu præcisus lapis, contrivit aras idolorum, et factus est in caput anguli, mirabilis in oculis nostris. Ave sanctus Dei thronus, divinum donarium, domus gloriæ, perpulehrum ornamentum, cimelium electum, et totius orbis propitiatorium, cælumque Dei gloriam enarrans. Ave urna ex puro auro conflata, et suavissimam animarum nostrarum dulcedinem, Christum scilicet, qui manna est, continens. O purissima et omni laude et obsequio dignissima Virgo, Deo dicatum donarium omni creaturarum conditioni præcellens, terra non secta, inaratus ager, vitis floridissima, fons aquas effundens, virgo generans, et mater viri nescia, innocentiaë thesaurus absconditus, et sanctimoniaë decus; acceptissimis tuis ac materna auctoritate validis precibus ad Dominum ac Deum omnium conditorem Filium tuum ex te sine patre genitum, ecclesiastici ordinis guber-

naacula fac dirigas, et ad portum tranquillum perducas.

R. Magnificat anima mea Dominum; *
Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

V. Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit. Gloria Patri. Quia fecit.

Lectio IX.

Sacerdotes justitia, et probatae, immaculatae ac sinceræ fidei exultatione splendidissime induito. Orthodoxis Principibus, qui præ omni purpuræ aut auri splendore, et præ margaritis ac lapidibus pretiosis, te nacti sunt diadema et indumentum ac firmissimum regni sui ornamentum, in tranquillo ac prospero statu sceptra dirige. Male fidas nationes in te ac Deum ex te genitum blasphemantes, eorum pedibus sternens subiecito: subjectumque populum, ut secundum Dei præceptum in suavi obedientiæ obsequio perseveret, confirmato. Tuam hanc civitatem, quæ te tanquam turrim ac fundamentum habet, victoriae triumphis coronato, et fortitudine circumcingens custodito De habitationem, templi decorem semper

conservato; laudatores tuos ab omni discrimine et animi angore exime; captivis redemptionem tribuito; peregrinis tecto, et quovis præsidio destitutis, solamen te exhibe. Universo mundo auxiliatricem manum tuam porrige, ut in laetitia et exultatione solemnitates tuas simul cum ista, quam modo celebramus, festivitate splendidissimo exitu transigamus in Christo Jesu universorum Rege ac vero Deo nostro, cui gloria et fortitudo una cum Sancto vitæque principio Patre, et coaeterno et consubstantiali et conregnante Spiritu, nunc et semper et in saecula saeculorum. Amen.
Te Deum.

AD LAUDES.

et per Horas, Antiphonæ.

Tota pulchra es Maria, et macula originalis non est in te.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica.

Ant. Vestimentum tuum candidum quasi nix, et facies tua sicut sol.

Ant. Tu gloria Jerusalem, tu laetitia Israel, tu honorificentia populi nostri.

Ant. Benedicta es tu, Virgo Mara, ai Domino Deo excelso prae omnibus mulieribus super terram.

Ant. Trahe nos Virgo immaculata, post te curremus in odorem unguentorum tuorum.

Capitulum. Prov. 8.

Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab aeterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi et ego jam concepta eram.

Hymnus. O gloriosa.

V. Immaculata Conceptio est hodie Sanctae Mariae Virginis.

R. Quae serpentis caput virgineo pede contrivit.

Ad Benedictus Ant. Ait Dominus Deus ad serpentem: inimicitias ponam inter te et Mulierem, et semen tuum et semen illius: ipsa conteret caput tuum. Alleluja.

Oratio.

Deus, qui per Immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum praeparasti; quaesumus, ut qui ex morte ejusdem Filii tui praebisa, eam ab omni lae praeservasti, nos quoque mundus ejus intercesione, ad te pervenire concedas. Per eundem Dominum.

Ad Primam.

In. R. breve dicitur. *V.* Quia natus es de Maria Virgine, etiam per totam Octavam.

Ad Tertiam.

Ant. Vestimentum tuum.

Capitulum ut ad Laudes.

R. br. Deus omnipotens * Praecinxit me virtute. Deus omnipotens.

V. Et posuit immaculatam viam meam. Praecinxit. Gloria Patri. Deus omnipotens.

V. In hoc cognovi quoniam voluiste me.

R. Quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Ad Sextam.

Ant. Tu gloria Jerusalem.

Capitulum. Ezech. 44.

Porta hæc clausa erit: non aperietur, et vir non intrabit per eam, quoniam Dominus Deus Israel ingressus est per eam, eritque clausa Principi. Princeps ipse sedebit in ea.

R. *br.* In hoc cognovi, * Quoniam voluisti me. In hoc cognovi.

V. Quoniam non gaudebit inimicus meus super me. Quoniam voluisti. Gloria Patri. In hoc cognovi.

V. Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me.

R. Nec delectasti inimicos meos super me.

Ad Nonam.

Ant. Trahe nos.

Capitulum. Apoc. 12.

Signum magnum apparuit in cælo: Mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus,

et in capite ejus corona stellarum duodecim.

R. *br.* Exaltabo te Domine. * Quoniam suscepisti me. Exaltabo.

V. Nec delectasti inimicos meos super me. Quoniam. Gloria Patri. Exaltabo.

V. Immaculata Conceptio tua Dei Genitrix virgo.

R. Gaudium annuntiavit universo mundo.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis. Ad Magnificat. Ant.

Hodie egressa est virga de radice Jesse: hodie sine ulla peccati labe concepta est Maria: hodie contritum est ab ea caput serpentis antiqui. Alleluja.

Et fit commemoratio Ferie.

DIE XV. OCTAVA

IMMACULATÆ CONCEPTIONIS B. M. V.

Duplex minus.

*Omnia ut in Festo præter Lect. II. et III.
Noct.*

Et fit comm. S. Gregorii.

*Ant. Amavit. V. Justum. Oratio ut in
die, et Ferie.*

Lect. I. Noct. de Script. occur.

*Si hac die occur. Feria IV. Quatuor Tem-
por. Lect. I. Noct. leguntur ut in die Festi,
et Lect. IX de Homilia Ferie.*

IN II. NOCTURNO.

EX BULLA DOGMATICA PII PAPÆ NONI.

Lectio IV.

Ab antiquis temporibus Sacrorum Antis-
tites, Ecclesiastici viri, Regulares Ordines ac
vel ipse Imperatores et Reges ab hac Apo-
stolica Sede enixe efflagitarunt, ut Inma-
culata sanctissimæ Dei Genetricis Cencep-

tio veluti catholicæ fidei dogma definiretur.
Quæ postulationes hac nostra quoque ætate
iteratæ fuerunt, ac potissimum felicis recor-
dationis Gregorio decimosexto Prædecessori
nostro, ac nobis ipsis oblatæ sunt tum ab
Episcopis, tum a Clero Sæculari, tum a Re-
ligiosis Familiis, ac summis Principibus et
fidelibus populis. Nos itaque singulari ani-
mi nostri gaudio hæc omnia probe noscen-
tes, ac serio considerantes, vix dum, licet
immeriti, arcano divinæ Providentiæ consi-
lio ad hanc sublimem Petri Cathedram eve-
cti totius Ecclesiæ gubernacula tractanda
suscepimus, nihil certe antiquius habuimus,
quam pro summa nostra vel a teneris annis
erga sanctissimam Dei Genetricem Virgi-
nem Mariam veneratione, pietate et affectu
ea omnia peragere, quæ adhuc in Ecclesiæ
votis esse poterant, ut beatissimæ Virginis
honor auferetur, ejusque prærogativæ ube-
riori luce nitèrent.

R. Ego ex ore Altissimi.

Lectio V.

Itaque plurimum in Domino confisi ad-
venisse temporum opportunitatem pro Im-
maculata sanctissimæ Dei Genetricis Vir-

ginis Mariae Conceptione definienda, quam divina eloquia, veneranda traditio, perpetuus Ecclesiae sensus, singularis catholicorum Antistitum ac fidelium conspiratio, et insignia Praedecessorum nostrorum acta, Constitutiones mirifice illustrant atque declarant; rebus omnibus diligentissime perpensis et assiduis fervidisque ad Deum precibus effusis, minime cunctandum nobis esse censuimus supremo nostro iudicio Immaculatam ipsius Virginis Conceptionem sancire, definire, atque ita pientissimis catholici orbis desideriis, nostraeque in ipsam sanctissimam Virginem pietati satisfacere, ac simul in Ipsa Unigenitum Filium suum Dominum nostrum Jesum Christum magis atque magis honorificare, cum in Filium redundet quidquid honoris et laudis in Matrem impenditur.

R. Nihil inquinatum.

DIRECCIÓN GENERAL DE ESTUDIOS
Lectio VI.

Quare postquam nunquam intermisimus in humilitate et jejunio privatas nostras et publicas Ecclesiae preces Deo Patri per Filium ejus offerre, ut Spiritus sancti virtute

mentem nostram dirigere et confirmare dignaretur, implorato universae caelestis Curiae praesidio, et advocato cum gemitibus Paraclito Spiritu, eoque sic adspirante; ad honorem Sanctae et individuae Trinitatis, ad decus et ornamentum Virginis Deiparae, ad exaltationem Fidei catholicae et Christianae Religionis augmentum, auctoritate Domine nostri Jesu Christi, beatorum, Apostolorum Petri et Pauli, ac nostra declaramus, pronunciamus et definimus: Doctrinam quae tenet beatissimam Virginem Mariam in primo instanti suae Conceptionis fuisse singulari omnipotentis Dei gratia et privilegio, intuitu meritorum Christi Jesu Salvatoris humani generis, ab omni originalis culpa labe praeservatam immunem, esse a Deo revelatam, atque idecirco ab omnibus fidelibus firmiter constanterque credendam. Quapropter si qui secus ac a nobis definitum est, quod Deus avertat, praesumpserint corde sentire, ii noverint ac porro sciant se proprio iudicio condemnatos, naufragium circa fidem passos esse, et ab uninate Ecclesiae defecisse.

R. Signum magnum.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO SANCTI EVANGELII SECUNDUM LUCAM.

Lectio VII.

Cap. 1.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliquia.
Homilia sancti Epiphanii Episcopi.

Orat. de laud. S. Mariæ Deiparæ.

Quid dicam, aut quid proloquar de præclara et sancta Virgine? Solo enim Deo excepto cunctis superior extitit; natura formosior est ipsis Cherubim et Seraphim, et omni exercitu Angélico: cui prædicandæ cælestis ac terrena lingua minime sufficit, imo vero nec Angelorum. O Beata Virgo, columba pura et sponsa cælestis Maria, cælum, templum, et thronus Divinitatis, quæ caruscantem in cælo et in terra solem ha-

bes Christum! Nubes lucida, quæ fulgur de cælo lucidissimum ad illuminandum mundum deduxisti Christum. Ave gratia plena Porta cælorum, de qua in Canticis propheta in decursu orationis plane et aperte proloquitur inclamans: Hortus conclusus, soror mea sponsa, hortus conclusus fons signatus.

R. Hortus conclusus.

Lectio VIII.

Virgo est liliū immaculatum, quæ rosam immarcescibilem genuit Christum. O Sancta Deipara, Ovis immaculata quæ verbum ex te incarnatum Agnum Christum peperisti! O Virgo sanctissima quæ exercitus angelorum in stuporem deduxisti! Stupendum est miraculum in cælis, mulier amicta sole, gestans lucem in ulnis: stupendum miraculum in cælis thalamus Virginis habens Filium Dei: stupendum miraculum in cælis, Dominus Angelorum infans Virginis effectus est. Angeli accusabant Evam, nunc vero Mariam gloria prosequuntur, quæ lapsam Evam erexit, et Adamum e paradiso dejectum in cælos misit. Ipsa

enim est cœli et terræ mediatrix, quæ unionem naturaliter peregit.

R. Magnifica anima mea.

Lectio IX.

Gratia sanctæ Virginis est immensa. Hinc Gabriel in primis salutatur Virginem, dicens: Ave, gratia plena, quæ es splendidum cœlum. Ave gratia plena, multis virtutibus exornata Virgo. Ave, gratia plena, quæ es urna aurea continens manna cœleste. Ave, gratia plena, quæ sitiētes perennis fontis dulcedine satias. Ave sanctissima Mater Immaculata, quæ genuisti Christum, qui est ante te. Ave pūrpura regia, quæ cœli terræque Regem induisti. Ave liber incomprehensus, quæ Verbum et Filium Patris mundo legendum exhibuisti.

Te Deum.

In Laud. fit comm Ferie.

In II. Vesp. omnia ut in II. Vesp. Festi, comm. seg. et Ferie.

PIVS PP. IX.

AD PERPETVAM REI MEMORIAM.

Quod jampridem ab hac Apostolica Sede communis fidelium vota precesque postulaverant, quod que ad augendam in terris Beatissimæ Genitricis Dei gloriam maxime pertinebat, id Nos tandem divino adflante Spiritu præstitimus: quum sexto Idus Decembris Anni Milleſimi octingentesimi quinquagesimi quarti, in Patriarchali Basilica Nostra Vaticana, frequentissima adstante S. R. E. Cardinalium et Sacrorum Antistitum corona, pronuciavimus, declaravimus ac destrivimus, doctrinam, quæ tenet Beatissimam Virginem Mariam in primo instanti suæ Conceptionis fuisse, singulari Dei Omnipotentis gratia et privilegio, intuitu meritorum Jesu Christi Redemptoris humani generis, ab omni originalis culpæ labe præservatam, esse a Deo revelatam, atque idcirco ab omnibus fidelibus firmiter, constanterque credendam. Difficile porro dictum est quanto exinde gaudio perfusi fuerint universi Catholici Orbis Antistites cum Clero suo, nec non Principes viri, ceterique cujuscumque ordinis fideles, quippe qui in flammato studio ducti honore debito prosequendi immaculatam Virginem Genitricem Dei Mariam, majorem exempla æmulati, id ipsum vovissims hac ætate iteratis precibus ab hac Sancta Sede

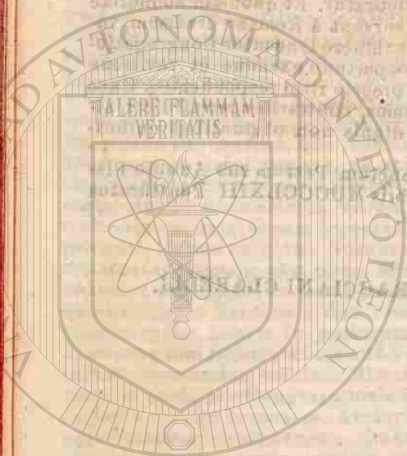
imploraverant Nos quidem vix dum ad universae Ecclesiae regimen meritis licet imparibus evecti fuimus, id praecipuae curavimus, ut secundum Ecclesiae vota, ea perageremus quae ad augendum Deiparae Virginis cultum pertinerent, uique excellentissimae illius dotes et collata divinitus privilegia atque ornamenta, fidelium oculis clarius nitescerent; quae de causa novum ecclesiasticum Officium, novamque Missam approbavimus, ut solemnius celebraretur festum Beatissimae Virginis sine labe originali conceptae; atque ita, arcano Dei consilio, non intermissis huiusmodi curis, via quodammodo sterni visa est, ad solemne edendum decretum, quod, de immaculato Deiparae conceptu, memorata die atque anno pronuntiavimus. Verumtamen quoniam necessarium esse novimus, ut cum lege credendi lex conveniat supplicandi, ideoque eo curas Nostras convertimus, ut novum conderetur Officium cum nova Missa, tam in Vigilia, ubi concessa est, quam in festo immaculatae Conceptionis, quibus singula haec ex ordine recolantur, et faustissimi eventus series futuris in posterum aetatibus innotescat. Jamvero quum huiusmodi opus ad optatum exitum perductum sit, memoratum Officium, Missamque respondentem, de consilio peculiaris Congregationis Sacrorum Rituum ad id apposite per Nos deputatae, Auctoritate Nostra Apostolica approbandam existimavimus. Itaque de ejusdem Congregationis consilio, certa scientia ac matura deliberatione Nostra, superius indicatum Officium, Missamque Officio respondentem, nec non pro locis, ubi est concessa, Missam pro Vigilia immaculatae Conceptionis Auctoritate Nostra Apostolica per praesentes Litteras promissis, eademque Auctoritate praecipimus, ut hoc unice Officium et Missam quicumque de Clero saeculari, et regulari, non exclusis Monialibus, ad Horas Canonicas persolvendas quocumque titulo teneantur, adsumere debeant, Romae quidem, atque ubi fieri commode possit, hoc ipse anno vertente, alibi vero sequenti Anno MDCCCLXIV, sub poena Divini Officii onus minime adimplendi. Nequis vero reputet, peculiari quocumque titulo etiam speciatim designando huiusmodi generali praescriptione minime comprehendendi, Auctoritate Nostra Apostolica abolemus, et proscribimus quodcumque aliud Officium, et cuicumque aliam Missam de immaculata Conceptione, etiam si sint ritus a Romano diversi, ac licet singulari privilegio concessa fuerint, etiam quicumque Ordini regulari, ac jubemus, ut in novis editionibus Breviarii et Missalis haec unice apponatur.

Officium in corpore Breviarii, et Missa imprimatur in corpore Missalis de VIII Decembris; in appendice vero Missalis Missa de Vigilia adiciatur pro locis, ubi ex Apostolica concessione vigilia celebratur. Et quoniam nonnullae regularium familiae ritum servant a Romano diversum, volumus ut ipsae quantocius exhibere teneantur Congregationi Sacrorum Rituum, pro opportuno examine et revisione additiones aut variationes proprio ritui respondentes. Haec velimus, jubemus, mandamus, contrariis speciali licet, atque individua mentione dignis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die XXV Septembris MDCCCLXIII Pontificatus Nostri Anno Decimotavo.

N. CARD. PARACCIANI CLARELLI.

ROMA DE NUEVO LEÓN
DE BIBLIOTECAS

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN

DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECAS

ERRATAS.

PAG.	LÍNEA.	DICE.	DEBE.
7.	20	cecépit.	decépit.
11.	8.	speciosor.	speciosior.
16.	ult.	De haibitationem.	Dei habitatio- nem.
18.	3.	Mara ai.	Maria a.
19.	9.	Y. Quia.	Y. Qui.
29.	últ.	vonssima.	novissima.
30.	29.	promabus	probamus.
31.	2.	de VIII.	díe VIII.
Id.	9.	velúmus.	volumus.

®

APRIL	1863
1	20
2	11
3	16
4	21
5	28
6	13
7	18
8	25
9	30
10	7
11	14
12	21

OFFICIUM

B. VIRGINIS MARIE,

TITULO

AUXILIUM CHRISTIANORUM.

DUPLEX MAJUS.

DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECAS

*Del uso de Sor M^{ta} Bernard^a Bessa
con L.*

MEXICL.

Ex Typographia M. Murguía in via (vulgo)
Portal del Aguila de Oro.

1863.

DIE XXIV MAJI.

IN FESTO B. MARIE VIRGINIS

TITULO

AUXILIIUM CHRISTIANORUM.

Omnia ut in festis B. M. V. præter sequentia.

IN I VESPERIS.

HYMNUS.

SEPE dum Christi pópulus cruéntis
Hostis infénsi premeretur armis,
Venit adjútrix pia Virgo cælo
Lapsa seréno.

Prisca sic patrum monuménta narrant,
Templa testántur spóliis opímis
Clara, votívo repetíta cultu
Festa quotánnis.

En novi grates liceat Mariæ
Cántici lætis módulis referre
Pro novis donis, resonánte plausu
Urbis, et orbis.

¡O dies felix, memoránda fastis,
Qua Petri Sedes fidei Magistrum
Tristé post lustrum réducem beáta
Sorte recépit!

Virgines castæ, puerique puri,
Géstiens clerus, populúsque grato
Corde Reginae celebráre cœli
Múnera certent.

Virginum Virgo, benedicta Jesu
Mater, hæc auge bona; fac, precámur,
Ut gregem Pastor Pius ad salútis
Pásqua ducat.

Te per ætérnos venerémur annos,
Trinitas, summo celebránda plausu,
Te fide mentes, resonóque lingua
Cármine laudent. Amen.

V. Dignáre me laudáre te, Virgo sa-
crata.

R. Da mihi virtútem contra hostes
tuos.

AD MAGNIFICAT AÑA.

Ecce Mariá erat spes nostra, ad quam
confúgimus in auxilium, ut liberáret nos, et
venit in adjutórium nobis.

ORATIO.

OMNIPOTENS, et miséricors Deus, qui ad
defensiónem pópuli christiáni in beatíssima
Virgine Mariá perpétuum auxilium mirabí-
liter constituísti: concéde propítius; ut tali
præsídio muniti certátes in vita, victóriam
de hoste maligno cónsequi valeámus in
morte. Per Dóminum.

*Ad Matutinum, Hymnus, Sæpe dum, ut
supra in Vesperis.*

*In j. Nocturno Lectiones, Ego sapiéntia,
ut in Festis B. V. M.*

In secundo Nocturno.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

Lectio iv.

Ex Serm. de 12 Stellis.

VEHEMENTER quidem nobis, dilectíssimi,
vir unus, et múlier una nocuére: sed grátias
Deo, per unum nihilóminus virum, et mu-

herem unam, omnia restaurantur; nec sine magno fenore gratiarum. Et quidem sufficere poterat Christus; siquidem et nunc omnis sufficientia nostra ex eo est: sed nobis bonum non erat, esse hominem solum. Congruum magis, ut adesset nostrae reparationi sexus uterque. Jam itaque nec ipsa Mulier benedicta in mulieribus videbitur otiosa; inveniatur equidem locus ejus in hac reconciliatione. Opus est enim mediatore ad mediatorem Christum, nec alter nobis utilior quam Maria. Crudelis nimium mediatriceva, per quam serpens antiquus pestiferum etiam ipsi viro virus infudit: sed fidelis Maria, quae salutis antidotum et viris, et mulieribus propinavit. Illa enim ministra seductionis, haec propitiationis: illa suggessit praevagationem, haec ingressit redemptionem. Quid ad Mariam accedere trepidet humana fragilitas? Nihil austerum in ea, nihil terribile: tota suavis est, omnibus offerens lac et lanam. Revolve diligentius evangelicae historiae seriem universam: et si quid forte increpativum, si quid durum, si quod denique signum vel levis indignationis occurrerit in Maria, de caetero suspectam habeas, et accedere verearis.

B. Sicut cedrus exaltata sum in Libano,

et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa, * Dedi suavitatem odoris.

ψ. Et cicut cinnamomum et balsamum aromatizans. Dedi.

Lectio v.

Quod si (ut vere sunt) plena magis omnia pietatis et gratiae, plena mansuetudinis et misericordiae, quae ad eam pertinent, inveneris; age gratias ei, qui talem mediatricem benignissima miseratione providit, in qua nihil possit esse suspectum. Denique omnibus omnia facta est, sapientibus et insipientibus copiosissima charitate debitrice se fecit. Omnibus misericordiae sinum aperit, ut de plenitudine ejus accipiant universi, captivus redemptionem, aeger curationem, tristis consolationem, peccator veniam, justus gratiam, Angelus laetitiam. Ipsa praeterita non discutit merita, sed omnibus sese exorabilem, omnibus clementissimam praebet, omnium denique necessitates amplissimo quodam miseratur affectu. Ipsa est quondam a Deo promissa mulier serpentis antiqui caput virtutis pede contritura: cujus plane calcaneo in multis versutiis insidiatus est, sed sine causa. So

la enim contrivit univērsam hæreticam pravitatem. Contriti sunt insidiāntes, conculcāti supplantatōres, confutāti derogatōres, et beātam eam dicunt omnes generatiōnes. Jam si Ecclesia Lunæ intelligenda videtur vocābulo, habes mediātricem evidēter expressam. Múlier, inquit, amicta sole, et luna sub pedibus ejus. Amplectāmur Mariæ vestigia, et devotíssima suplicatiōne beātis illius pedibus provolvāmur. Teneāmus, eam, nec dimittāmus, donec benedixerit nobis: potens est enim.

R. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, et formōsa tanquam Jerúsalem? * Viderunt eam filiæ Sion, et beātam dixerunt, et Reginæ laudaverunt eam. †. Et sicut dies verni circūmdabant eam flores rosārum, et lilia convallium. Viderunt.

Lectio vj.

Ex publicis Monumentis.

PRESENTISSIMUM Desparæ auxilium ad Religiónis hostes profligādos sæpe pópulus christiānus mirum in modum expértus est: ex quo factum, ut sanctíssimus Póntifex Pius quintus, post instgnum victóriam,

intercedente beatíssima Vírgine, a Christiānis de Turcārum Tyrāno apud Echínadas Insulas reportātam, in Litaníis Lauretānis eādem Reginam cœlōrum, inter ália præcōnia, Auxilium Christianōrum appellāri constitúerit. Sed illud in primis memorābile est, atque explorāti miraculi loco habéndum, quod cum Romānus Póntifex Pius séptimus, impiōrum consiliis et armis ex Apostólica Petri Sedé exturbātus, et arcta custōdia, præsertim Savónæ per annos quinque, eoque amplius fuisset detentus, viis omnibus pénitus interclúsis, ne Dei Ecclesiā régere posset, nullo similis persecutiōnis in priscis annálibus exémplo, inopināto, et præter omnium expectatiōnem cōtigit, ut ingénti plausu, ac véluti univērsi orbis mánibus pontificio sólio restitueretur. Quod et secúndo accidit, dum íterum commoto túrbine, ab Urbe discédens, sacro comitānte Cardinálium collégio Ligúriam conténdit. Verum præsentíssimo Dei beneficio, cessante procélla, quæ grave minabatur excídium; Romam, plaudéntibus præ novo gáudio pópulis, revēsus est. Antea tamen, quod in votis habúerat, et captivitáte detentus éxequi nequiverat, áurea coróna insignem Savónæ Imāginem

Deiparæ Virginis sub título Matris Misericordiæ, solémni ritu, propriisque má nibus decorávit. Quam miráblem rerum vicissitudinem idem Póntifex Máximus Pius septimus, totius evéntus íntime cónciuis, cum intercessioni sanctíssimæ Dei Genitricis, cujus poténtem opem et ipse impénse imploráverat, et ab ómnibus Christi fidélibus implorári curáverat, acceptam mérito reféret, in ejúsdem Vírginis Matris honórem sub appellatióne Auxilii Christianórum solémne festum índixit perpétuo celebrándum die mensis Máji vigésimo quarto, faustíssimi sui in Urbem réditus anniversário, approbáto étiam Officio próprio, ut tanti beneficii distincta, et perénnis exstet memoria, et gratiárum áctio.

R. Ornátam monílibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit: *Et vidéntes eam filie Sion, beatíssimam prædicáverunt, dicentes: *Unguéntum effúsum nomen tuum.

V. Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deauráto circúmdata varietáte. Et vidéntes. Gloria Patri. Unguéntum.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 11 27.

In illo témpore: Loquente Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam mûlier de turba, dixit illi: Beátus venter qui te portávit. Et réliquia.

Homília sancti Bernárdi Abbatis.

In Nativitate B. M. V.

INTUERE, o homo, consilium Dei, agnosce consilium sapiéntiæ, consilium pietátis. Cœlesti rore áream rigáturus, totum vellus prius infúdit. Redemptúrus humánus genus, prétium univérsum cóntulit in Mariam. Altius ergo intuémini, quanto devotiónis affectu a nobis eam volúerit honorári, qui totius boni plenitudinem pósuit in María: ut proinde si quid spei in nobis est, si quid grátie, si quid salútis, ab ea nové-

rimus redundare, quæ ascendit deliciis affluens. Totis ergo medullis cordium, totis præcordiorum affectibus, et votis omnibus Mariam hanc veneremur, quia sic est voluntas ejus, qui totum nos habere voluit per Mariam. Hæc, inquam, voluntas ejus est, sed pro nobis.

R. Felix namque es, sacra virgo Maria, et omni laude dignissima: *Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster.

✠. Ora pro populo, interveni pro clero, intercède pro devoto femineo sexu; sentiant omnes tuum juvamen, quicumque tuum sanctum implorant auxilium. Quia.

Lectio viij.

IN omnibus siquidem, et per omnia providens miseris, trepidationem nostram solatur, fidem excitat, spem roborat, diffidentiam abigit, erigit pusillanimitatem. Ad Patrem verebaris accedere, solo auditu teritus, ad folia fugiebas; Jesum tibi dedit mediatorem. Quid non apud talem Patrem Filius talis obtineat? Exaudiatur utique pro reverentia sua; Pater enim diligit Fi-

lium. Sed forsitan et in ipso majestatem vereare divinam, quod licet factus sit homo, manserit tamen Deus. Advocatum habere vis et ad ipsum? Ad Mariam recurre. Pura siquidem humanitas in Maria, non modo pura ab omni contaminatione, sed pura singularitate naturæ. Nec dubius dixerim, exaudiatur et ipsa pro reverentia sua. Exaudiet utique Matrem Filius, et exaudiet Filium Pater.

R. Beatum me dicent omnes generationes: *Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

✠. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia. Gloria Patri. Quia.

Lectio ix.

FILIOLI, hæc peccatorum scala, hæc mea maxima fiducia est, hæc tota ratio spei meæ. Quid enim? Potestne Filius aut repellere, aut sustinere repulsam? Non audire, aut non audiri Filius potest? Neutrum plane. Invenisti, ait Angelus, gratiam apud Deum: feliciter. Semper hæc inveniet gratiam, et sola est gratia, qua egemus: nimirum sola est gratia, qua salvamur. Quid

nos alia concupiscimus, fratres? Quæramus
gratiam, et per Mariam quæramus, quia
quod quærit invenit, et frustrari non potest.
Quæramus gratiam, sed gratiam apud
Deum: nam apud homines gratia fallax.
Quærant alii meritum, nos invenire gratiam
studeamus. Quid enim? Non gratiæ est
quod hic sumus? Profecto misericordiæ Dó-
mini est, quod non sumus constumpti nos.

Te Deum Laudamus.

AD LAUDES, HYMNUS.

TE Redemptoris, Dominique nostri.
Dicimus Matrem, speciosa Virgo,
Christianorum decus, et levamen
Rebus in arctis.

Sæviant portæ licet inferorum,
Hostis antiquus fremat, et minaces,
Ut Deo sacrum populétur agmen,
Súscitet iras.

Nil truces possunt furiæ nocere
Méntibus castis, prece quas vocata
Annuens Virgo fovet, et supérno
Róbore firmat.

Tanta si nobis faveat Patróna,
Béllici cessat scéleris tumúltus,
Mille sternúntur, fugiuntve turmæ
Mille cohórtes.

Tollit ut sancta caput in Siónè
Turris, arx firmo fabricata muro,
Civitas David, clypeis, et acri
Milite tuta.

Virgo sic fortis Dómini poténti
Déxtera, cœli cumulata donis;
A piis longe famulis repellit
Dæmonis ictus.

Te per æternos venerémur annos,
Trínitas, summo celebranda plausu,
Te fide mentes, resonóque linguæ
Cármine laudent.
Amen.

x. Diffusa est gratia in lábiis tuis.
R. Propterea benedixit te Dens in ætér-
num.

Ad Benedictus, Aña.

Ad te, o sancta Dei Génitrix; clamávi-
mus, et per te venit Dómini auxili-
um no-
bis.

ORATIO.

OMNIPOTENS, et misericors Deus, &c.

IN II. VESPERIS.

Omnia dicuntur ut in I. præter

Ad Magnificat, Aña.

Sancta María, succurre miseris, juva pusillánimes, réfove débiles, ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercede pro devoto femíneo sexu: sentiant omnes tuum juvámén, quicúmque sanctum tuum implórant auxilium.

Et fit comm seq. et S. Urbani Papæ et Mr.

DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECAS

NUEV
BIOTEC